

วารสารสหวิทยาการและ การจัดการภาคเอกชน

JOURNAL OF INTERDISCIPLINARY AND
PRIVATE MANAGEMENT

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน 2567

ชมรมการบริหารสาธารณะ
Public Administration Club

วารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน

นโยบายข้อมูลส่วนบุคคล

ชื่อและที่อยู่อีเมล หรือข้อมูลส่วนบุคคล ที่กรอกในเว็บไซต์วารสารนี้จะใช้สำหรับวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในงานวารสารเท่านั้นและจะไม่เปิดเผยเพื่อวัตถุประสงค์ในกิจกรรมอื่น ๆ หรือให้กับบุคคลหรือหน่วยงานอื่นใดทราบ

วารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน Journal of Interdisciplinary and Private Management

วัตถุประสงค์

วารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริม เผยแพร่ผลงานวิชาการ ผลงานวิจัย บทความหนังสือ ด้านการจัดการภาครัฐและการจัดการภาคเอกชน รัฐประศาสนศาสตร์ บริหาร การศึกษา และบริหารธุรกิจ และสาขาอื่น ๆ ที่สัมพันธ์กัน

ชื่อวารสาร

ภาษาไทย : วารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน

ภาษาอังกฤษ : Journal of Interdisciplinary and Private Management

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JIPM/>

ขอบเขต

วารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริม เผยแพร่ผลงานวิชาการ ผลงานวิจัย บทความหนังสือ ด้านการจัดการภาครัฐและการจัดการภาคเอกชน รัฐประศาสนศาสตร์ บริหารการศึกษา และบริหารธุรกิจ และสาขาอื่น ๆ ที่สัมพันธ์กัน

กำหนดการพิมพ์

ตีพิมพ์ปีละ 3 ฉบับ ประกอบด้วย ฉบับที่ 1 ประจำเดือน มกราคม – เมษายน ฉบับที่ 2 ประจำเดือน พฤษภาคม – สิงหาคม ฉบับที่ 3 ประจำเดือน กันยายน – ธันวาคม

เจ้าของ : ชมรมการบริหารสาธารณะ

หมายเหตุ

บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน ได้รับการตรวจสอบทางด้านวิชาการ โดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกตรงตามสาขา จำนวน 3 ท่าน แบบปกปิดสองทาง (double-blind) และบทความในวารสารฉบับนี้เป็นความรับผิดชอบของเจ้าของบทความซึ่งกองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย และการนำบทความในวารสารนี้ไปเผยแพร่สามารถทำได้ โดยระบุแหล่งอ้างอิงจากวารสารการจัดการการเมืองการปกครองและท้องถิ่น ในกรณีการทำวิจัยในมนุษย์ ผู้วิจัยต้องผ่านการอบรมจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ และนำหลักฐานมาแสดง

บรรณาธิการ

ดร.สุพัตรา ยอดสุรางค์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

กองบรรณาธิการ

รศ.ดร.ประภุติ พูลพัฒน์

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

รศ.ดร.ลักขมี งามมีศรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ผศ.ดร.รักเกียรติ หงษ์ทอง

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ดร.วัฒนา นนทชิต

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ปริสุทธิกุล

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

ดร.เบญจ พรพลธรรม

สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก

รศ.พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์

มหาวิทยาลัยทักษิณ

รศ.ดร.วัลลภ รัฐฉัตรานนท์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

รศ.ดร.โกสุม สายใจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ผศ.ดร.ชัยฤทธิ์ ทองรอด

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ผศ.ดร.ฐิติมา ให้อายอง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ผศ.ดร.สุเชาวน์ มีหนองหว้า

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ดร.อำนาจ บุญรัตน์ไมตรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ผู้ประสานงาน

ดร.สุพัตรา ยอดสุรางค์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

สถานที่พิมพ์

สำนักพิมพ์ บัณฑิต ครีเอชั่น 40/315

หมู่ 11 ต.บางแม่นาง อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

กองบรรณาธิการวารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน

ชมรมการบริหารสาธารณะ

3/768 ถนนเทศบาลนิมิตเหนือ แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์: 090-962-5431

สารจากบรรณาธิการ

วารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริม เผยแพร่ผลงานวิชาการ ผลงานวิจัย บทความหนังสือ ด้านการจัดการภาครัฐ รัฐประศาสนศาสตร์ บริหารการศึกษา และบริหารธุรกิจ ในวารสารฉบับนี้กองบรรณาธิการได้รวบรวมบทความวิจัยเกี่ยวกับด้านการจัดการภาครัฐ รัฐประศาสนศาสตร์ และรัฐศาสตร์ จำนวน 5 บทความ

กองบรรณาธิการหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทความในฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน ผู้บริหาร รวมถึงนิสิต/นักศึกษา และหากท่านผู้อ่านต้องการให้มีการปรับปรุงในส่วนใดโปรดเสนอแนะมายังกองบรรณาธิการเพื่อจะได้ปรับปรุงวารสารให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นในฉบับต่อไป

ดร.สุพัตรา ยอดสุรางค์

บรรณาธิการวารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน

สารบัญ

บทความวิจัย

1. แผนธุรกิจพัฒนาที่พักตากอากาศเพาเวอร์อัป เขาเต่ารีสอร์ท.....1
อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
Business plan of development of vacation rentals Power Up Khao Tao Resort, Hua Hin District Prachuap Khiri Khan Province
วันวิสาข์ พวงพะกา และกาญจนา พันธุ์เอี่ยม
2. แผนธุรกิจพัฒนาผลิตภัณฑ์น้ำพริกเพื่อสุขภาพ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....11
Business Plan Development of Healthy chili paste products
Hua-Hin District, Prachuap Khiri Khan Province
ปิ่นมณี แจ่มสว่าง
3. การถ่ายโอนการบริหารราชการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล.....20
กระทรวงสาธารณสุขไปสู่อำนาจการบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
Transfer of Public Administration of Subdistrict Health Promoting Hospital from the Ministry of Public Health to the Prachuap Khiri Khan Provincial Administration Organization
ปริญญา ราชศิริ
4. ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองปากแพรก31
Effectiveness of Work According to the principles of good governance of Pak Phraek Municipality Kanchanaburi Province
ภรณ์อรพรรณ พงษ์เถื่อน และฐิติมา ให้อำยอง
5. สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารในทัศนะของบุคลากรในสถานศึกษา.....44
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2
Information Technology Competency of School Administrators in The Views of Personnel Educational Institutions Under Phetchaburi Primary Educational Area Office 2
ทิพวรรณ ใจปราศรัย

แผนธุรกิจพัฒนาที่พักตากอากาศเพาเวอร์อัป เขาเต่ารีสอร์ท
อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Business plan of development of vacation rentals Power Up Khao Tao Resort,
Hua Hin District Prachuap Khiri Khan Province

วันวิสาข์ พวงพะกา¹ และกาญจนา พันธุ์เยี่ยม²

Wanvisa Phuangpaka¹ and Kanjana Punoiam²

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ประจวบคีรีขันธ์ 77110¹

E-mail: Wanvisa.phu@rmutr.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคและส่วนประสมการตลาดของการเลือกใช้บริการที่พักตากอากาศ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และ 2) ใช้ในการจัดทำแผนธุรกิจพัฒนาที่พักตากอากาศ เพาเวอร์อัป เขาเต่ารีสอร์ท อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยกลุ่มตัวอย่างคือประชาชนที่เดินทางมาท่องเที่ยวในเขตอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ขนาดกลุ่มตัวอย่างสามารถคำนวณได้จากสูตรไม่ทราบขนาดตัวอย่างของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973) โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ทำการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 26-45 ปี สถานภาพโสด มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า อาชีพพนักงานบริษัทเอกชนและมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาทต่อเดือน 1) ด้านพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการเลือกใช้บริการที่พักตากอากาศ พบว่า ค่าใช้จ่ายต่อการเข้าใช้บริการ 1,001–2,000 บาทต่อคืน การตัดสินใจเลือกที่พักจากเพื่อนและคนรู้จัก-สื่อออนไลน์ ระยะเวลาที่เข้าพัก 2 คืน วัตถุประสงค์ในการใช้บริการคือการพักผ่อน ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ใช้บริการโรงแรม-รีสอร์ท มีส่วนร่วมส่วนตัว-บ้านพักส่วนตัว และครอบครัวมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ 2) ด้านส่วนประสมทางการตลาด (7P's) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ลำดับแรกคือ ด้านบุคคลหรือพนักงาน ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านกระบวนการให้บริการ ด้านสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ ด้านราคา ด้านผลิตภัณฑ์ และลำดับสุดท้ายคือด้านการส่งเสริมการขาย ตามลำดับ

คำสำคัญ: ที่พักตากอากาศ; เขาเต่ารีสอร์ท; ธุรกิจบริการ

Abstract

The purposes of this research are to 1) study consumer behavior and the marketing mix of selecting resort accommodation services in Hua Hin District, Prachuap Khiri Khan Province and 2) use it to prepare a business plan for resort development. Power Up Khao Tao Resort, Hua Hin District, Prachuap Khiri Khan Province The sample group is People traveling to travel in Hua Hin District Prachuap Khiri Khan Province The sample size can be calculated from Taro Yamane's unknown sample size formula (Taro Yamane, 1973) by setting a confidence level of 95 percent and an error level of 5 percent. A sample size of 400 people was used for

analysis. Descriptive statistics include frequencies, percentages, means, and standard deviations. The research found that the majority of respondents were female, aged 26-45 years, single status, with a bachelor's degree or equivalent education. Occupation: Employee of a private company and has an average monthly income of 10,001 - 20,000 baht per month. 1) Regarding the behavior of tourists in choosing resort accommodation services, it was found that the cost per time to use the service is 1,001 - 2,000 baht per night. Decision making Choose accommodation from friends and acquaintances - online media The duration of stay is 2 nights. The purpose of using the service is relaxation. Most users use hotels and resorts. There is a private pool - a private house. and family participation in decision making. 2) The marketing mix (7P's) was overall at the highest level. Ordered by average from highest to lowest. The first is the personnel or employee aspect. Distribution channel Service process Creating and presenting physical characteristics, price, and product and the last step is the promotion aspect, respectively.

Keywords: Vacation Rentals; Khao Tao Resort; Service Business

บทนำ

ตั้งแต่มีการแพร่ระบาดของโควิด 19 ภาคการท่องเที่ยวไทยได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง ไม่เพียงส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในระยะสั้นแล้ว หากยังส่งผลกระทบยาวผ่านการเปลี่ยนแปลงของ Megatrend ซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม จำนวนนักท่องเที่ยวลดลงมากและผันผวนตามสถานการณ์การแพร่ระบาดและมาตรการของภาครัฐ โดยเฉพาะช่วงล็อกดาวน์ที่จำกัดการเดินทางทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตามหลังจากสถานการณ์เริ่มบรรเทาลง ภาครัฐมีมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยวในประเทศและเริ่มเปิดประเทศ ส่งผลให้สถานการณ์การท่องเที่ยวและที่พักปรับตัวดีขึ้น (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2565) จากสถานการณ์เริ่มปรับตัวดีขึ้น จะสังเกตได้ว่าผู้บริโภคมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปจากเดิม ตามเทรนด์ต่าง ๆ มีความต้องการเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้น รูปแบบการเดินทาง มีสัดส่วนการใช้รถยนต์มากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มที่เดินทางเป็นครอบครัว มีการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติมากขึ้น (กองวิจัยการตลาดการท่องเที่ยว, 2564) ซึ่งผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต้องเข้าใจและสามารถปรับตัวให้เข้ากับบริบทของการท่องเที่ยววิถีใหม่ (New Normal) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฟื้นตัวจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

เมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นอีกหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวที่มีผู้คนนิยมเดินทางไปท่องเที่ยวหรือพักผ่อน เต็มไปด้วยเรื่องราวที่น่าสนใจ มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ไม่ว่าจะเป็นทะเลภูเขา วัด อ่างเก็บน้ำ หรือน้ำตก และยังเป็นเมืองที่ขึ้นชื่อได้ว่าเป็นเมืองพักตากอากาศสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเพื่อมีจุดประสงค์ที่จะมาท่องเที่ยวพักผ่อนในสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ภายในหัวหินและพื้นที่ใกล้เคียง ซึ่งในปัจจุบันพบว่าชุมชนท้องถิ่นต่าง ๆ ได้พยายามใช้การท่องเที่ยวเป็นแผนการสำหรับการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งมีความสอดคล้องกับธุรกิจท่องเที่ยว เมื่อธุรกิจการท่องเที่ยวเติบโต ธุรกิจโรงแรมที่พักก็มีการเติบโตเช่นเดียวกัน สำหรับจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ติด 1 ใน 5 จังหวัดที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวเพื่อไปพักผ่อน มีอัตราการเติบโตของนักท่องเที่ยวและจำนวนโรงแรมที่พักเพิ่มขึ้นทุกปีอย่างต่อเนื่อง (การท่องเที่ยวและกีฬา, 2565)

ด้วยข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคและส่วนประสมการตลาดของการเลือกใช้บริการที่พักตากอากาศ จัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาและต่อยอดธุรกิจที่พักที่มีอยู่เดิมของผู้ประกอบการ ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคในปัจจุบัน และเพื่อเป็นแนวทางในการวางเป้าหมายในการดำเนินงานเพื่อกำหนดกลยุทธ์ที่นำไปใช้ในการวางแผนธุรกิจและสามารถนำแผนไปดำเนินธุรกิจได้ในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคและส่วนประสมการตลาดของการเลือกใช้บริการที่พักตากอากาศ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อใช้ในการจัดทำแผนธุรกิจพัฒนาที่พักตากอากาศ เพาเวอร์อ็อปเขาเต่ารีสอร์ท อำเภอหัวหิน จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผู้บริโภค

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2539) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมผู้บริโภคไว้ว่า หมายถึง พฤติกรรมซึ่งบุคคลทำการค้นหา (Searching) การซื้อ (Purchasing) การใช้ (Using) การประเมินผล (Evaluating) และการใช้จ่าย (Disposing) ในผลิตภัณฑ์และบริการ โดยคาดว่าจะตอบสนองความต้องการของเขา หรืออาจหมายถึง กระบวนการตัดสินใจและลักษณะกิจกรรมของแต่ละบุคคลเมื่อทำการประเมินผล (Evaluating) การจัดหา (Acquiring) การใช้ (Using) และการใช้จ่าย (Disposing) เกี่ยวกับสินค้าและบริการ จากความหมาย จะเห็นว่าการศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคเป็นการศึกษาวิธีการที่แต่ละบุคคลทำการตัดสินใจที่จะใช้ทรัพยากร (เงิน เวลา บุคลากร และอื่น ๆ) เกี่ยวกับการบริโภคสินค้าซึ่งนักการตลาดต้องศึกษาว่าสินค้าที่เขาจะเสนอขายนั้นใครคือลูกค้า (Who) ผู้บริโภคซื้ออะไร (What) ทำไมจึงซื้อ (Why) ซื้ออย่างไร (How) ซื้อเมื่อไร (When) ซื้อที่ไหน (Where?) ซื้อและใช้บ่อยครั้งเพียงใด (How often?) รวมทั้งศึกษาว่าใครมีอิทธิพลต่อการซื้อ (Who)

จากแนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค ผู้วิจัยจะใช้เป็นกรอบในการศึกษาการศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคและส่วนประสมการตลาดของการเลือกใช้บริการที่พักตากอากาศ ได้แก่ จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่าทฤษฎีพฤติกรรม ผู้วิจัยจึงนำทฤษฎีดังกล่าวมาสร้างกรอบตัวแปรพฤติกรรมรายละเอียดตัวแปรดังต่อไปนี้ ได้แก่

- 1) ค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการเข้าใช้บริการ
- 2) การหาแหล่งข้อมูลในการตัดสินใจเลือกที่พัก
- 3) ระยะเวลาที่เข้าพักโดยเฉลี่ยต่อครั้ง
- 4) วัตถุประสงค์ที่เลือกใช้บริการ
- 5) รูปแบบสถานที่พักในการเลือกใช้บริการ
- 6) ผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกใช้บริการที่พัก (สุวัฒน์ ศิริจันทร์, 2558)

2. แนวคิดส่วนประสมทางการตลาดสำหรับธุรกิจบริการ (Services marketing mix) หรือที่เรียกว่า 7P's (Booms and Bitner 1981) นั้นมีจุดเริ่มต้นจากการเพิ่มองค์ประกอบอีก 3 ตัวเข้าไปในส่วนประสมการตลาดดั้งเดิม (Marketing Mix) หรือ 4P's ของศาสตราจารย์ Edmund Jerome McCarthy (1928-2015) อันได้แก่ ด้านบุคคลหรือพนักงาน (People/Employee) ด้านกายภาพและการนำเสนอ (Physical Evidence

and Presentation) และด้านกระบวนการ (Process) โดยส่วนประสมทางการตลาดบริการแต่ละองค์ประกอบมีลักษณะดังนี้

1. ผลิตภัณฑ์ (Product) หมายถึง สินค้าหรือบริการที่ธุรกิจนำมาเสนอขายให้กับผู้บริโภค ที่ผู้บริโภคจะได้รับประโยชน์และคุณค่าจากผลิตภัณฑ์นั้นๆ

2. ราคา (Price) หมายถึง คุณค่าผลิตภัณฑ์ในรูปตัวเงิน ราคาที่ผู้บริโภคต้องจ่ายเพื่อ แลกเปลี่ยนกับสินค้าหรือบริการที่นำเสนอขาย ลูกค้าจะเปรียบเทียบระหว่างคุณค่า (Value) ของบริการกับราคา (Price) ของบริการนั้น

3. สถานที่ (Place) หมายถึง การสร้างเครือข่ายซึ่งเป็นช่องทางที่สามารถเข้าถึงผู้บริโภค และสร้างเสริมสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการของตลาดได้อย่างทั่วถึง

4. การส่งเสริมการตลาด (Promotion) หมายถึง การกำหนดตำแหน่งตราสินค้า การตั้งงบประมาณค่าใช้จ่ายในการโฆษณา สื่อที่เลือกและกำหนดเวลาที่เผยแพร่ผ่านสื่อดังกล่าว ความคิด สร้างสรรค์ใหม่ ๆ ในด้านการส่งเสริมการตลาด การส่งเสริมการขาย ได้แก่ ราคาผลิตภัณฑ์ที่สามารถต่อรองได้ การลดราคาสินค้า การโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านวิทยุและโทรทัศน์ แผ่นป้ายโฆษณา ใบปลิว

5. บุคคล (People) เป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์เพื่อให้บริการผู้บริโภคโดยตรง ธุรกิจจึงจำเป็นที่จะต้องมีการสนับสนุนส่งเสริมบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญในสายงาน โดยอาจมีการฝึกอบรม พัฒนา สอนงาน เป็นต้น

6. กระบวนการการให้บริการ (Process) หมายถึง เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับระเบียบวิธีการและงานปฏิบัติในด้านการบริการ ที่นำเสนอให้กับผู้ใช้บริการเพื่อมอบการให้บริการอย่างถูกต้องรวดเร็ว และทำให้ผู้ใช้บริการเกิดความประทับใจ

7. สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (Physical Evidence) หมายถึง เป็นการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพให้กับลูกค้า โดยพยายามสร้างคุณภาพโดยรวม ทั้งทางด้านกายภาพและรูปแบบการให้บริการเพื่อสร้างคุณค่าให้กับลูกค้า

การจัดทำแผนธุรกิจ แผนธุรกิจ หมายถึง เครื่องมือที่ผู้ประกอบการใช้เพื่อกำหนดทิศทางในการดำเนินธุรกิจให้มีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ซึ่งเป้าหมายนี้อาจเป็นทั้งกำไรหรือความพึงพอใจอื่น ๆ นอกจากนี้แผนธุรกิจยังถูกใช้เพื่อหาผู้ร่วมทุนหรือเสนอแก่สถาบันการเงินต่าง ๆ เพื่อใช้พิจารณาเงินกู้ได้ องค์ประกอบสำคัญของแผนธุรกิจที่ดี สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้ระบุองค์ประกอบสำคัญของแผนธุรกิจที่ดี ดังนี้

1. บทสรุปผู้บริหาร เป็นการสรุปรายละเอียดที่สำคัญทั้งหมดในแผนธุรกิจ ซึ่งจะเป็นการแสดงเฉพาะรายละเอียดหรือหัวข้อเฉพาะส่วนเนื้อหาที่สำคัญในแผนการบริหารจัดการ แผนการตลาด แผนการผลิต และแผนการเงิน การเขียนบทสรุปผู้บริหาร ควรเลือกเฉพาะประเด็นรายละเอียดสำคัญมีความกระชับและรัดกุม

2. ความเป็นมาของธุรกิจ ประวัติความเป็นมา หรือแนวคิดในการจัดตั้งธุรกิจ เป็นการแสดงรายละเอียดของความเป็นมาหรือเหตุผลในการจัดทำโครงการ

3. บริการ คือ รายละเอียดการบริการ เป็นการแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ธุรกิจดำเนินการ

4. การวิเคราะห์อุตสาหกรรม และการวิเคราะห์ตลาด เป็นการวิเคราะห์สภาวะอุตสาหกรรม และสภาวะตลาด เป็นการแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาวะเศรษฐกิจหรือสภาวะอุตสาหกรรม ส่วนแบ่งทางการตลาดที่เป็นการแสดงรายละเอียดของการแบ่งส่วนตลาดของสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในปัจจุบัน

รวมทั้งแนวโน้มทางการตลาด ตลาดเป้าหมาย ลักษณะลูกค้า สภาพการแข่งขัน คู่แข่งขัน รายละเอียดการเปรียบเทียบกับคู่แข่ง และการวิเคราะห์

ปัจจัยของธุรกิจ

5. แผนบริหารจัดการ คือการแสดงรายละเอียด ข้อมูลธุรกิจ แผนผังองค์กร หน้าที่ความรับผิดชอบ และคุณสมบัติของบุคลากรหลัก แผนงานด้านบุคลากรและค่าใช้จ่ายบุคลากรของธุรกิจ วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายของธุรกิจ ปัจจัยแห่งความสำเร็จ และแผนดำเนินการอื่น ๆ

6. แผนการตลาด เป็นเป้าหมายทางการตลาดที่แสดงถึงรายละเอียดเกี่ยวกับเป้าหมายทางการตลาดที่ธุรกิจดำเนินการอยู่และตั้งเป้าหมายไว้ การกำหนดกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย กลยุทธ์ทางการตลาด จัดจำหน่าย กลยุทธ์ด้านการส่งเสริมการตลาด กิจกรรมหรือการดำเนินการทางการตลาด

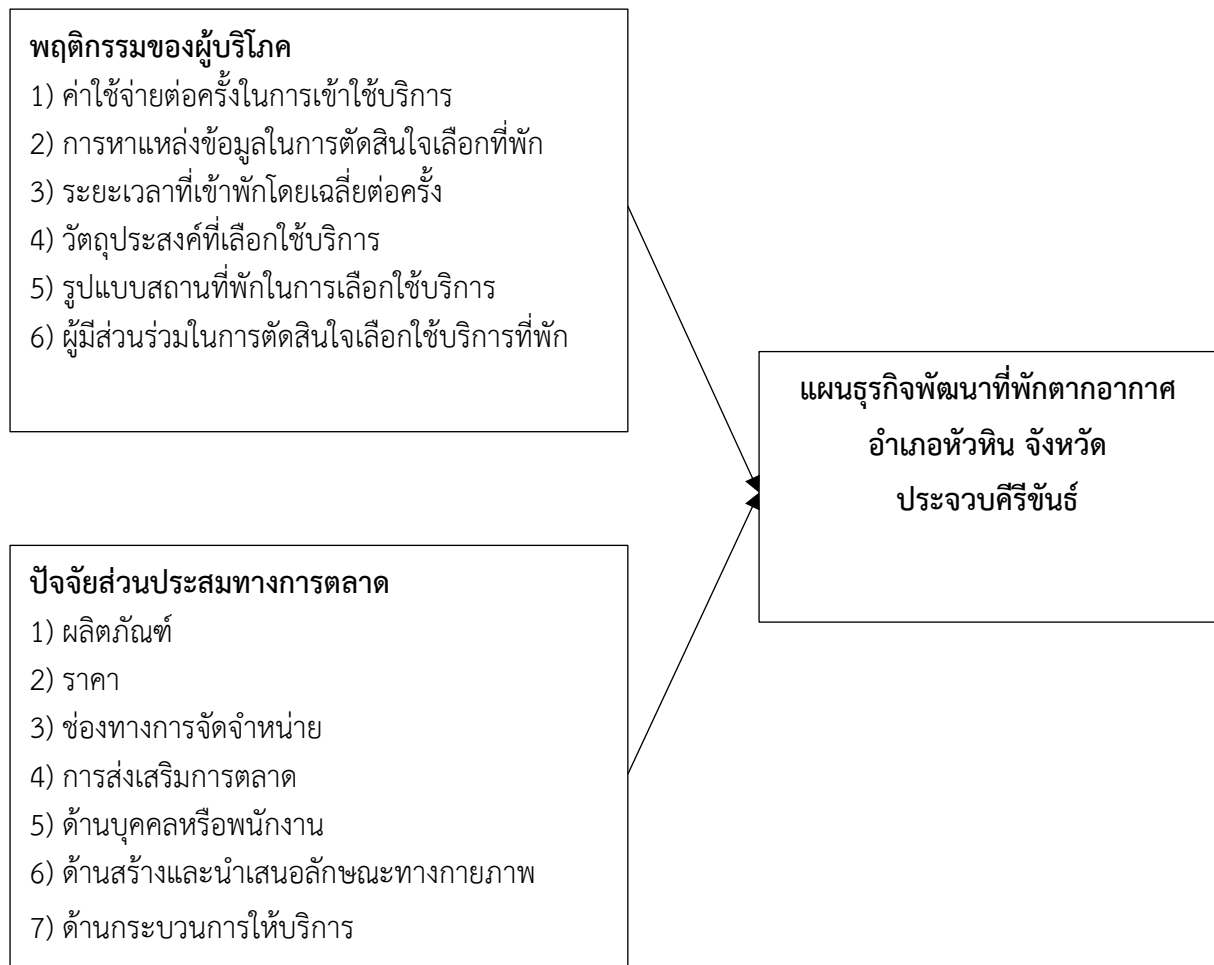
7. แผนการบริการ คือ การแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับสถานประกอบการในการบริการ อุปกรณ์และเครื่องมือในการบริการ ข้อมูลการบริการ รายละเอียดผลิตภัณฑ์สินค้าที่ใช้ในการบริการ ขั้นตอนการบริการ แผนผังกระบวนการบริการ

8. แผนการเงิน การแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับรายการการลงทุนในโครงการหรือธุรกิจ ทรัพย์สินที่ใช้ในการประกอบธุรกิจในปัจจุบัน ในกรณีที่กิจการที่ได้ดำเนินการมาแล้วให้ระบุถึงทรัพย์สินที่มีอยู่เดิมในกิจการหรือจะนำมาใช้เพื่อการลงทุนใหม่ หรือลงทุนเพิ่มเติม สมมติฐานทางการเงิน เป็นการแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับสมมติฐานต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้น เช่น การเพิ่มขึ้นของลูกค้า การเพิ่มขึ้นของรายได้ จากการขายหรือบริการ การเพิ่มขึ้นหรือการเปลี่ยนแปลงของต้นทุนการผลิต เป็นต้น

9. แผนฉุกเฉินหรือแผนประเมินความเสี่ยง เป็นการแสดงแผนการป้องกันความเสี่ยง จากการประเมินความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับธุรกิจ

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาข้อมูลแนวคิดทฤษฎีและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องข้างต้น ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ สุวัฒน์ ศิริรินทร์ (2558) เกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค ประกอบด้วย 1) ค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการเข้าใช้บริการ 2) การหาแหล่งข้อมูลในการตัดสินใจเลือกที่พัก 3) ระยะเวลาที่เข้าพักโดยเฉลี่ยต่อครั้ง 4) วัตถุประสงค์ที่เลือกใช้บริการ 5) รูปแบบสถานที่พักในการเลือกใช้บริการ และ 6) ผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกใช้บริการที่พักเป็นตัวแปรต้น และศึกษาแนวคิดของ Booms and Bitner (1981) เกี่ยวกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ประกอบด้วย 1) ผลิตภัณฑ์ 2) ราคา 3) ช่องทางการจัดจำหน่าย 4) การส่งเสริมการตลาด 5) ด้านบุคคลหรือพนักงาน 6) ด้านสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ และ 7) ด้านกระบวนการให้บริการ เป็นตัวแปรตาม ในการกำหนดกรอบแนวคิดเพื่อใช้ในการจัดทำแผนธุรกิจพัฒนาที่พักตากอากาศ เพาเวอร์อ็อปเขาเต่ารีสอร์ท อำเภอหัวหิน จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Method) การวิจัยนี้มี ประชากรเป้าหมายเป็น ผู้ใช้บริการชาวไทยที่เคยใช้และสนใจใช้บริการสถานที่พักตากอากาศในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งมีประชากรจำนวนมากและไม่ทราบจำนวนของประชากรทั้งหมดที่แน่นอนดังนั้น ขนาดตัวอย่างสามารถ คำนวณได้จากสูตรไม่ทราบขนาดตัวอย่างของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973) โดยกำหนดระดับค่า ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน และใช้การ วิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง โดย การหาจำนวน ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้อธิบายข้อมูลทั่วไป ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้แปลความหมายข้อมูลต่าง ๆ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) และมีการศึกษาข้อมูลเอกสาร (Documentary Research) ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎี ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การศึกษาครั้งนี้เพื่อใช้เป็นกรอบดำเนินการ วิจัยในการศึกษาและประกอบการอธิบายปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น โดยผู้วิจัย ได้ศึกษาจาก บทความ สืบค้นข้อมูลจาก Internet และงานวิจัยที่มีผู้ศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัย

ลักษณะประชากรศาสตร์ สรุปได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 298 คน คิด เป็นร้อยละ 74.5 มากที่สุด ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่อายุ 26-45 ปี จำนวน 274 คน คิดเป็นร้อยละ 68.5 มี สถานภาพโสดมากที่สุด จำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 อยู่ในระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

มากที่สุด จำนวน 325 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนมากที่สุด จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 และมีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท มากที่สุด จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 46.25

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการเลือกใช้บริการที่พักตากอากาศ ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเลือกใช้จ่ายต่อครั้งในการเข้าใช้บริการราคา 1,001–2,000 บาทต่อคืน จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 53.50 มีการตัดสินใจเลือกที่พักจากเพื่อนและคนรู้จัก-สื่อออนไลน์ มากที่สุด จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.25 เลือกระยะเวลาที่เข้าพัก 2 คืน มากที่สุด จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 52.25 มีวัตถุประสงค์ในการพักผ่อนมากที่สุด จำนวน 254 คน คิดเป็นร้อยละ 63.50 เลือกใช้บริการโรงแรม-รีสอร์ท มีสระว่ายน้ำส่วนตัว-บ้านพักส่วนตัวมากที่สุด จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.25 ผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกใช้บริการที่พัก โดยใช้ครอบครัวตัดสินใจมากที่สุด จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ (7P's) ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสถานที่พักตากอากาศ ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าผู้ใช้บริการส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อด้านบุคคลหรือพนักงาน โดยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$) รองลงมาคือด้านช่องทางการจัดจำหน่าย โดยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$) ด้านกระบวนการให้บริการ โดยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.49$) ด้านสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ โดยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.44$) ด้านราคา โดยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.43$) ด้านผลิตภัณฑ์ โดยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.38$) และน้อยที่สุดคือ ด้านการส่งเสริมการขาย โดยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.25$) ตามลำดับ

เนื่องจากตามวัตถุประสงค์ของผู้วิจัยที่ต้องการที่จะพัฒนาแผนธุรกิจเดิม โดยทางผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมผู้บริโภคและส่วนประสมทางการตลาด ไปใช้ในการดำเนินธุรกิจ โดยมีรายละเอียดของธุรกิจดังนี้

ลักษณะทั่วไปของธุรกิจ “Power Up Khao Tao Resort” เป็นผู้ให้บริการที่พักประเภทรีสอร์ท อยู่ใกล้แหล่งธรรมชาติเหมาะสำหรับมาพักผ่อน มีความเป็นส่วนตัว ตั้งอยู่ที่หมู่บ้านเขาเต่า ตำบลหนองแก อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ บริการห้องพักในรูปแบบระยะสั้น (รายวัน) แก่นักท่องเที่ยว มีการออกแบบและตกแต่งภายในสไตล์มินิมอล (Minimal style) ผสมผสานกับความเป็นธรรมชาติ มีประเภทที่พักให้บริการทั้งหมด 2 ประเภท คือ ห้องพักและบ้านพัก (มีสระว่ายน้ำส่วนตัว) โดยจะแบ่งเป็นห้องพักจำนวน 16 ห้อง (เตียงเดี่ยว 12 ห้อง, เตียงคู่ 4 ห้อง) และบ้านพักจำนวน 5 หลัง (สำหรับ 2 ท่าน 3 หลัง และสำหรับ 4 ท่าน 2 หลัง) ซึ่งสำหรับห้องพักและบ้านพักส่วนตัวพร้อมสระว่ายน้ำจะมีการแบ่งโซนออกจากกัน เนื่องจากในส่วนที่บ้านพักจะให้ความเป็นส่วนตัวที่มากกว่าห้องพัก โดยกลุ่มลูกค้าของ “Power Up Khao Tao Resort” ทั้งห้องพักและบ้านพัก คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวที่ต้องการมาพักผ่อน และจากผลการวิจัยพฤติกรรมผู้บริโภคและส่วนประสมทางการตลาด (7P's) มีการนำมาประยุกต์ใช้กับแผนธุรกิจดังนี้

1. กลยุทธ์ทางด้านผลิตภัณฑ์และการให้บริการ (Product & Service)

การให้บริการห้องพัก โดยมีการบริการ ห้องพักและบ้านพักส่วนตัวพร้อมสระว่ายน้ำ ในส่วนของห้องพักจะแบ่งเป็น 2 รูปแบบ คือ ห้องพักเตียงคู่และห้องพักเตียงเดี่ยว ในแต่ละห้องจะมีพื้นที่หน้าห้องส่วนตัว และในส่วนที่บ้านพักส่วนตัวพร้อมสระว่ายน้ำ แบ่งเป็น 2 รูปแบบ คือ บ้านพักสำหรับ 2 ท่าน และบ้านพักสำหรับ 4 ท่าน ในส่วนของบ้านพักจะมีการแบ่งเป็นสัดส่วนชัดเจน มีความเป็นส่วนตัว สำหรับภายในที่พักรวมทั้งห้องพักและบ้านพักมีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกครบครัน เช่น ทีวี ตู้เย็น เครื่องปรับอากาศ ทีวี การตกแต่งเน้นให้ผู้เข้าพักรู้สึกสบายและผ่อนคลาย กลมกลืนกับธรรมชาติ และในส่วนของการบริการเสริมมีคาเฟ่เครื่องดื่มและลาน

นั่งเล่นและกิจกรรมต่างๆ ซึ่งจากผลการวิจัยที่ได้จากการตอบแบบสอบถามทำให้พบเจอปัญหาในด้านความสะอาดจากผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ดังนั้นทางที่พักจะให้ความสำคัญและดูแลความสะอาดภายในที่พักเป็นอย่างดี รวมไปถึงการสร้างบรรยากาศภายในห้องพักและรอบๆบริเวณที่พักให้รู้สึกสะอาด ผ่อนคลาย เพื่อให้ตอบสนองความต้องการให้ตรงตามกลุ่มลูกค้าเป้าหมายมากยิ่งขึ้น

2. กลยุทธ์ด้านราคา (Price)

การตั้งราคาของ Power Up Khao Tao Resort ใช้ข้อมูลจากการสำรวจตลาดทั้งเชิงคุณภาพและปริมาณมาประกอบการจัดทำกลยุทธ์ด้านราคา รวมถึงมีการประเมินคู่แข่งในตลาดเช่นกัน เหนือในการสร้างกลยุทธ์ราคา มีดังนี้ รูปแบบของห้องพัก, ระยะเวลาเข้าพักของลูกค้าระยะสั้น (รายวัน) และต้นทุนค่าดำเนินการด้านต่าง ๆ เมื่อพิจารณาหลักเกณฑ์ประกอบกับข้อมูลจากการสำรวจตลาด พบว่า ลูกค้าที่เข้าพัก รีสอร์ทส่วนใหญ่ มีแนวโน้มการเลือกที่พักระยะสั้น ส่วนตัว ในราคาระหว่าง 1,500 – 3,000 บาท โดยมีทำเลที่ตั้งเป็นปัจจัยในการตัดสินใจ ในขณะที่ห้องพัก ลูกค้ามีแนวโน้มการเลือกห้องพักราคาระหว่าง 700 – 1,000 บาท เมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่ง พบว่า สำหรับบ้านพักส่วนตัวและห้องพัก มีความแตกต่างในส่วนของการทำเลที่ตั้ง สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการเสริมอื่น ๆ ที่จัดเตรียมให้ Power Up Khao Tao Resort ได้ กำหนดราคาที่พักในระดับปานกลาง คือมีราคาสูงกว่าคู่แข่งบางรายและราคาต่ำกว่าบางราย เพราะพฤติกรรมของลูกค้า มักจะตัดสินใจคุณภาพของที่พักในเบื้องต้นจากระดับของราคา การตั้งราคาที่สูงไป หากทำไม่ได้ตามความคาดหวังของลูกค้า อาจส่งผลให้เกิดผลลัพธ์แง่ลบได้ แต่หากตั้งราคาต่ำไปลูกค้าจะรับรู้และเข้าใจว่าคุณภาพอาจจะด้อย การตั้งราคาที่สูงกว่า จะสามารถมอบความรู้สึก และการรับรู้ที่พิเศษมากกว่า ประกอบกับ Power Up Khao Tao Resort ต้องการมอบคุณภาพในการเข้าพักที่น่าประทับใจให้แก่ลูกค้า เช่น การตกแต่ง การบริการที่เหนือและแตกต่าง อีกทั้งเรื่องของราคาสามารถสะท้อนคุณภาพหรือระดับของผู้เข้าพักได้ ซึ่งทางผู้ประกอบการต้องการสร้างบรรยากาศของเครือข่ายในระดับคุณภาพ และเป็นการสร้างความปลอดภัยให้กับลูกค้าภายในที่พัก ในเบื้องต้นผู้ประกอบการกำหนดราคาห้องพัก โดยการกำหนดราคาเปรียบเทียบกับผู้ให้บริการห้องพักและบ้านพักมีสระว่ายน้ำส่วนตัว ที่อยู่ในพื้นที่เดียวกันและใกล้เคียง

3. กลยุทธ์ด้านช่องทางจัดจำหน่าย (Place)

ช่องทางการจัดจำหน่ายของ Power Up Khao Tao Resort มีทั้งช่องทางออฟไลน์ (Offline) และออนไลน์(Online) เพื่อให้ครอบคลุม สะดวกสบายต่อการติดต่อของลูกค้า ดังนี้

(1) ช่องทางออฟไลน์(Offline) เป็นช่องทางที่สะดวกแก่ลูกค้าที่ไม่สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้หรือลูกค้าที่ไม่ได้มีการจองที่พักมาก่อนล่วงหน้า (Walk in)

(2) ช่องทางออนไลน์ (Online) เป็นช่องทางที่ได้รับความนิยมในปัจจุบัน เนื่องจากกลุ่มลูกค้าหลักของห้องพัก Power Up Khao Tao Resort อยู่ในช่วง Gen Y คนกลุ่มนี้นิยมใช้งานบน Facebook, Instagram และ TikTok นอกจากนี้ทางห้องพักยังมีการใช้ Line OA ในการให้ข้อมูลเพิ่มเติมกับลูกค้า

4. กลยุทธ์ด้านกิจกรรมหรือการดำเนินการทางการตลาด (Promotion)

จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการด้านการส่งเสริมการขายก็คือการรีวิวที่พักผ่านสื่อออนไลน์ ดังนั้นช่องทางออนไลน์ที่จะใช้คือ Facebook Page, Instagram และ TikTok ซึ่งจะทำให้การตลาดและให้ลูกค้าทำการรีวิวผ่านช่องทางดังกล่าว

5. กลยุทธ์ด้านบุคลากร (People)

จากผลการวิจัยพบว่า ลูกค้าให้ความสำคัญในส่วนของคุณภาพของการสื่อสารของพนักงานรับจองห้องพักมากที่สุดและรองลงมาคือพนักงานมีความรู้ความสามารถในการให้บริการ ซึ่งทางที่พักจะให้

ความสำคัญกับสองเรื่องนี้มากที่สุด ซึ่งนอกเหนือจากที่กล่าวมาพนักงานต้องสามารถ ช่วยเหลือหรือให้ความรู้กับลูกค้าเกี่ยวกับข้อมูลต่าง ๆ และมีการฝึกอบรมและพัฒนาความรู้ของพนักงาน ทางด้านการให้บริการกับพนักงาน

6. กลยุทธ์ด้านกระบวนการให้บริการ (Process)

จากการลงพื้นที่จริงและการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ทำให้ทางที่พักทราบถึงปัญหาในกระบวนการให้บริการ ดังนั้นจะให้ความสำคัญในขั้นตอนการจองห้องพัก ความรวดเร็วในการให้บริการและการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เข้าพักตั้งแต่การมาถึงที่พัก เริ่ม Check in รวมถึงกระบวนการที่ลูกค้าอยู่ระหว่างการเข้าพักไปจนถึงการ Check out หลังจากนั้นจะมีกระบวนการตรวจสอบความพึงพอใจของลูกค้า หากมีสิ่งที่ต้องปรับปรุง แก้ไข จะมีการเรียกประชุมพนักงานพร้อมทั้งหาวิธีแก้ไข และส่งคำขอโทษพร้อมทั้งชี้แจงปัญหาและแนวทางการแก้ไขให้ลูกค้าทราบ นอกจากนี้ยังมีกระบวนการตรวจสอบความพึงพอใจและปิดรับคำติชม ข้อเสนอแนะผ่านช่องทางออนไลน์อื่นๆด้วย เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการให้บริการตรงความต้องการลูกค้ามากยิ่งขึ้น

7. กลยุทธ์ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (Physical Evidence)

จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการด้านสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพพบว่า เลือกความชัดเจนของป้ายและจุดให้บริการต่าง ๆ เช่น ป้ายบอกเลขห้องพัก ป้ายตามทางเดินมากที่สุด รองลงมาคือ มีไฟส่องสว่างเวลากลางคืน โดยทางที่พักจะมีการเพิ่มไฟส่องสว่างในทุก ๆ พื้นที่ของที่พัก และมีการใช้ป้ายบอกทางหรือจุดให้บริการต่าง ๆ เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนและอำนวยความสะดวกให้แก่ลูกค้าในระหว่างการเข้าพักไปจนถึงการแต่งกายของพนักงาน พนักงานทุกคนต้องแต่งกายให้เหมือนหรือใกล้เคียงกัน โดยเสื้อที่ใส่จะถูกออกแบบโดยทางที่พักและมีตราสัญลักษณ์ของที่พักติดอยู่ เพื่อความสวยงามและให้ลูกค้าสามารถจดจำได้ง่าย สะดวกต่อการอำนวยความสะดวกให้แก่ลูกค้าผู้เข้าพัก

อภิปรายผลการวิจัย

กลยุทธ์ทางด้านผลิตภัณฑ์และการให้บริการ พบว่า จากผลการวิจัยที่ได้จากการตอบแบบสอบถามทำให้พบเจอปัญหาในด้านความสะดวกจากผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ดังนั้นทางที่พักจะให้ความสำคัญและดูแลความสะดวกภายในที่พักเป็นอย่างดี รวมไปถึงการสร้างบรรยากาศภายในห้องพักและรอบ ๆ บริเวณที่พักให้รู้สึกสะอาด ผ่อนคลาย เพื่อให้ตอบสนองความต้องการให้ตรงตามกลุ่มลูกค้าเป้าหมายมากยิ่งขึ้น ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสุนทรีย์ ศิริจันทร์ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมผู้บริโภคที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการที่พักแบบโฮสเทล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับชื่อเสียงของที่พัก และการมีห้องพักให้เลือกหลายระดับ

กลยุทธ์ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เลือกความชัดเจนของป้ายและจุดให้บริการต่าง ๆ เช่น ป้ายบอกเลขห้องพัก ป้ายตามทางเดินมากที่สุด รองลงมาคือ มีไฟส่องสว่างเวลากลางคืน และมีการใช้ป้ายบอกทางหรือจุดให้บริการต่าง ๆ รวมถึงเรื่องการแต่งกายของพนักงานที่มีตราสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่บ่งบอกถึงการเป็นพนักงานของที่พัก เพื่อให้ลูกค้าสามารถจดจำได้ง่าย และสะดวกต่อการอำนวยความสะดวกให้แก่ลูกค้า ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสุนทรีย์ ศิริจันทร์ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมผู้บริโภคที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการที่พักแบบโฮสเทล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในเรื่องการใช้งานสัญญาณอินเทอร์เน็ตที่มีประสิทธิภาพ และการจัดแบ่งสัดส่วนพื้นที่ให้บริการ เช่น ที่จอดรถ หรือมุมพักผ่อนที่เพียงพอแก่ผู้เข้าพัก

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ควรมีการเพิ่มกลุ่มตัวอย่างครอบคลุมไปถึงผู้ประกอบการในกลุ่มธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเพิ่มเติม เช่น ธุรกิจร้านอาหาร ธุรกิจขายสินค้าที่ระลึก และธุรกิจการคมนาคมขนส่ง เป็นต้น
2. ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาเฉพาะกลุ่มผู้ใช้บริการหรือเคยใช้บริการชาวไทยเท่านั้น ซึ่งการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรจะทำการศึกษาโดยเพิ่มกลุ่มผู้ใช้บริการหรือเคยใช้บริการชาวต่างชาติด้วย เพื่อนำผลการศึกษามาใช้ในระดับประเทศต่อไป
3. เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกของการตัดสินใจเลือกใช้บริการสถานที่พักตากอากาศในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำการวิจัยเชิงคุณภาพเพิ่มเติม โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้เข้าใช้บริการโดยตรง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข พัฒนาและบริการรวมไปถึงการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาด เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคในปัจจุบันอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

เอกสารอ้างอิง

- กองวิจัยการตลาดการท่องเที่ยว. (2564). โครงการศึกษาแนวโน้มพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยจากสถานการณ์ COVID-19. สืบค้นเมื่อ 16 ตุลาคม 2566, จาก <http://tourismlibrary.tat.or.th>.
- การท่องเที่ยวและกีฬา. (2565). ความคืบหน้าภาพรวมของการท่องเที่ยวของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. สืบค้นเมื่อ 16 ตุลาคม 2566, จาก <https://mgronline.com/local/detail/9650000119320>.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2565). การเปลี่ยนแปลงภาคการท่องเที่ยวไทยกับก้าวต่อไปหลังเปิดประเทศ. สืบค้นเมื่อ 16 ตุลาคม 2566, จาก <https://shorturl.asia/uk5yD>.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. (2539). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: พัฒนาการ.
- สุนทรีย์ ศิริจันทร์. (2561). พฤติกรรมผู้บริโภคที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการที่พักแบบโฮสเทลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระ หลักสูตรบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- สุวัฒน์ ศิริรินทร์. (2558). MBA handbook. กรุงเทพฯ: ซี แอนด์ เอ็น.
- Booms, B. H., & Bitner, M. J. (1981). Marketing Strategies and Organization Structures for Service Firms. Illinois: American Marketing Association.
- Taro Yamane. (1973). Statistics: an introductory analysis. New York: New York: Harper & Row.

แผนธุรกิจพัฒนาผลิตภัณฑ์น้ำพริกเพื่อสุขภาพ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Business Plan Development of Healthy chili paste products

Hua-Hin District, Prachuap Khiri Khan Province

ปิ่นมณี แจ็งสว่าง

Pinmane Jangsawang

พนักงานจ้างทั่วไป สำนักงานเทศบาลเมืองหัวหิน

General employees Hua Hin Municipality Office

E-Mail: Pinmane.jan@rmutr.ac.th

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริโภคน้ำพริกเพื่อสุขภาพ (2) เพื่อศึกษาส่วนประสมทางการตลาด (4P's) ของการซื้อผลิตภัณฑ์น้ำพริกเพื่อสุขภาพ (3) เพื่อการจัดทำแผนธุรกิจพัฒนาผลิตภัณฑ์น้ำพริกเพื่อสุขภาพ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา คือนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งเพศชาย และเพศหญิงที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีจำนวน 400 คน (1) ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริโภคต้องการซื้อผลิตภัณฑ์น้ำพริกเพื่อสุขภาพเป็นของฝาก โดยเลือกซื้อผลิตภัณฑ์น้ำพริกปลากะพง มีการซื้อผลิตภัณฑ์จากแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบฯ บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อมากที่สุด คือ ตัวเอง มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อครั้งอยู่ที่ 500 – 1,500 บาท (2) พบว่าด้านผลิตภัณฑ์ เป็นผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ ด้านราคา มีราคาเหมาะสมกับขนาดของบรรจุภัณฑ์ ด้านช่องทางการจำหน่าย ผู้บริโภคส่วนใหญ่เลือกซื้อผลิตภัณฑ์จากร้านขายของฝากในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และด้านการส่งเสริมการตลาด จัดกิจกรรมส่งเสริมการขายทุกเดือน (3) การพัฒนาผลิตภัณฑ์เดิมที่มีอยู่ ปรับสูตรและใช้วัตถุดิบที่ดีต่อสุขภาพ พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ให้ตอบโจทย์ผู้บริโภค เพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้า และการพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคให้ได้รับความพึงพอใจสูงสุด

คำสำคัญ: แผนธุรกิจ; น้ำพริกเพื่อสุขภาพ; การพัฒนาผลิตภัณฑ์

Abstract

The purpose of this article were (1) to study the behavior of consuming healthy chili paste products (2) to study the marketing mix (4P's) of purchasing healthy chili paste products (3) for Prepare a business plan for developing healthy chili paste in Hua Hin District, Prachuap Khiri Khan Province. From the sample group in the study were Thai tourists, both male. and females traveling to travel in Prachuap Khiri Khan Province, there are 400 people. (1). The results of the research found that; consumers want to buy healthy chili paste products as souvenirs by choosing to buy sea bass chili paste products. Products are purchased from tourist attractions in Prachuap Province. The person who has the most influence on purchasing decisions is oneself, with an average cost per purchase of 500 - 1,500 baht (2). It was found

that in the product area It is a health product. The price is appropriate for the size of the package. Distribution channel Most consumers choose to buy products from souvenir shops in Prachuap Khiri Khan Province. and marketing promotion Organize promotional activities every month (3) Developing existing products Adjust the recipe and use healthy ingredients. Develop products and packaging to meet consumer needs Increase product distribution channels and developing marketing strategies that can meet the needs of consumers to achieve maximum satisfaction.

Keyword: Business Plan; Healthy Chili Paste; Product Development

บทนำ

ปัจจุบันจะเห็นได้ว่า กระแสรักสุขภาพยังคงมาแรงทั้งในเรื่องของการเลือกรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพ หรือการออกกำลังกาย ทำให้ธุรกิจที่เกี่ยวข้องต่างได้รับประโยชน์โดยเฉพาะอุตสาหกรรมด้านอาหาร เพื่อสุขภาพที่เรียกว่า อาหารคลีน (Clean Food) ที่ปัจจุบันมีวางจำหน่ายตามสถานที่ต่าง ๆ จะเห็นได้ว่า กระแสความนิยมเกี่ยวกับการรักสุขภาพได้เข้าไปยังกลุ่มผู้บริโภคแทบทุกกลุ่มซึ่งได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่อง ซึ่งปัจจุบันผู้บริโภคจึงคำนึงถึงคุณค่า และประโยชน์ของอาหารมากกว่าราคา ด้วยเหตุนี้ธุรกิจด้านอาหารเพื่อสุขภาพจึงเป็นที่น่าสนใจ (รลินดา คูเวน, 2563, หน้า 1-2)

น้ำพริกเพื่อสุขภาพที่มีรสชาติอร่อยและสามารถเพิ่มรสชาติให้กับอาหารหลายแบบ เช่น ทานคู่กับข้าวสวยร้อนๆ หรือใช้เป็นเครื่องปรุงเพื่อเพิ่มความอร่อยให้กับอาหารที่ทานร่วม นอกจากนี้ยังเหมาะกับการทานเล่น เนื่องจากมีส่วนประกอบที่มาจากสมุนไพรและเครื่องเทศหลากหลายชนิด และมีส่วนประกอบที่ให้คุณค่าด้วยโปรตีน วิตามิน และแร่ธาตุที่สำคัญ เป็นเมนูช่วยลดน้ำตาล น้ำมัน และแป้ง และไม่มีสารเคมีเติมแต่งใด ๆ ที่เป็นอันตรายต่อร่างกาย (กรกช พูนผล สมชาย เล็กเจริญ, 2566, หน้า 2008)

ร้านน้ำพริกแม่แต้วเริ่มต้นจากการขายของทะเลแห้ง จากปากน้ำปราณบุรี ตั้งแต่ พ.ศ. 2538 ซึ่งจะขายในช่วงวันหยุด เสาร์ - อาทิตย์ ให้กับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในชุมชนเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และได้เริ่มทำน้ำพริกจากของทะเลโดยการนำกุ้งแห้ง ซึ่งหาได้ง่ายในพื้นที่มาพัฒนาเป็นน้ำพริกกุ้งแห้งและได้พัฒนาสูตรน้ำพริกขึ้นมาด้วยกันทั้งหมด 6 สูตร นักท่องเที่ยวต่างให้การตอบรับเป็นอย่างดี ปี พ.ศ. 2554 ได้พัฒนาน้ำพริกแม่แต้วเป็นสินค้า “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” ที่ได้รับมาตรฐาน อย. มผช. และปี พ.ศ. 2562 ร้านน้ำพริกแม่แต้วได้พัฒนาต่อยอดเป็นรถ Food Truck เพื่อเข้าถึงกลุ่มลูกค้านักท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้ได้มากยิ่งขึ้น

ในปัจจุบันผู้บริโภคหันมาสนใจการดูแลสุขภาพมากขึ้น อาหารจึงเป็นปัจจัยสำคัญด้านการทำให้สุขภาพดีส่งผลให้มีการเลือกซื้ออาหารเพื่อสุขภาพกันมากขึ้น พฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนไปหลังเกิดภาวะโรคระบาด ทำให้ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับสินค้าสุขภาพมากขึ้น ส่งผลให้ผู้บริโภคน้ำพริกแม่แต้วลดน้อยลง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง “แผนธุรกิจพัฒนาผลิตภัณฑ์น้ำพริกเพื่อสุขภาพ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์” เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาแผนธุรกิจน้ำพริกเพื่อสุขภาพ ทำให้ทราบพฤติกรรมของผู้บริโภค ซึ่งจะเป็ประโยชน์ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าน้ำพริกเพื่อสุขภาพ และการพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคให้ได้รับความพึงพอใจสูงสุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคน้ำพริกเพื่อสุขภาพ

2. เพื่อศึกษาส่วนประสมทางการตลาด (4P's) ของการซื้อผลิตภัณฑ์น้ำพริกเพื่อสุขภาพ
3. เพื่อการจัดทำแผนธุรกิจพัฒนาผลิตภัณฑ์น้ำพริกเพื่อสุขภาพ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การทบทวนวรรณกรรม

1. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาด 4 P's (Marketing Mix)

ส่วนประสมทางการตลาด 4P's (Marketing Mix) หมายถึง เครื่องมือทางการตลาดที่ใช้ในการดำเนินการวางแผนกลยุทธ์เพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมายของธุรกิจ และเป็นเครื่องมือที่ใช้เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า (Kotler & Keller, 2012) ประกอบด้วย

1.1 สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ (Product) หมายถึง สินค้าหรือบริการที่อาจจะเหมาะสมกับความต้องการของตลาดกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ทุกสินค้ามีวงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์และมีข้อดีข้อเสียเฉพาะตัว ซึ่งหนึ่งในความท้าทายของการตลาดก็คือการเลือกและสื่อสาร 'จุดขาย' ของสินค้าให้เหมาะสมกับกลุ่มลูกค้าที่เราเลือกไว้

1.2 ราคา (Price) คือ กลยุทธ์ส่วนการตั้งราคาสินค้า ลูกค้าแต่ละกลุ่มมีความสามารถและพฤติกรรมในการใช้เงินไม่เหมือนกัน นอกจากนั้นแล้วสินค้าบางอย่างก็มีมูลค่ามากหรือน้อยขึ้นอยู่กับราคาและมุมมองของผู้ถือด้วย กลยุทธ์ด้านราคาที่ดีที่สุดคือกลยุทธ์ที่สามารถเพิ่มยอดขายและกำไรให้กับสินค้าได้มากที่สุด

1.3 การส่งเสริมการขาย (Promotion) กลยุทธ์การส่งเสริมการขายบางทีก็ถูกเรียกว่าการสื่อสารการตลาด (marketing communication) ซึ่งก็รวมทุกอย่างตั้งแต่การทำโฆษณา การจัดโปรโมชั่นส่งเสริมการขาย และการประชาสัมพันธ์ลูกค้า การส่งเสริมการขายคือกระตุ้นให้กลุ่มลูกค้าหลักของเรามีความอยากซื้อสินค้ามากขึ้น

1.4 ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place) หมายถึง สถานที่ขายและช่องทางการขายของสินค้า สินค้าส่วนมากต้องมีการกระจายสินค้าเพื่อให้สามารถเข้าถึงลูกค้าได้ง่ายขึ้น ลูกค้าแต่ละกลุ่มจะมีช่องทางการขายไม่เหมือนกัน กลยุทธ์ด้านช่องทางการขายที่ดีต้องเข้าถึงกลุ่มลูกค้าที่เราต้องการได้ และต้องมีค่าใช้จ่ายที่เหมาะสม

ดังนั้น แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องส่วนประสมทางการตลาดสรุปได้ว่าเป็นการเป็นกลยุทธ์ทางการตลาดที่เกี่ยวข้องกับสินค้าและบริการเป็นกรอบแนวคิดที่ช่วยให้นักการตลาดสามารถควบคุมสินค้าและบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าและสร้างความพึงพอใจ และยังเป็น การเชื่อมโยงกับกิจกรรมตลาดอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งประกอบด้วยส่วนสำคัญต่อไปนี้ (ธนชพร ศรี เวชพันธ์, 2561, หน้า 13)

1. ผลิตภัณฑ์: แบ่งเป็นสองประเภทหลักคือผลิตภัณฑ์ที่สามารถจับต้องได้และผลิตภัณฑ์ที่ไม่สามารถจับต้องได้ เพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการและความพึงพอใจของกลุ่มลูกค้าที่หลากหลาย

2. ราคา: กำหนดราคาให้เหมาะสมกับความคุ้มค่าของผลิตภัณฑ์หรือบริการ และสอดคล้องกับตลาดและกำไรที่ต้องการ

3. ช่องทางการจัดจำหน่าย: เลือกช่องทางการกระจายสินค้าและบริการที่เหมาะสมที่สุด เพื่อให้มีความสะดวกสบายแก่ลูกค้าและเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงตลาด

4. การส่งเสริมการตลาด: ใช้กลยุทธ์การโฆษณาและการส่งเสริมการขายให้เหมาะสม เพื่อสร้างความตระหนักและสร้างความสนใจในผลิตภัณฑ์หรือบริการ และสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้าที่ยั่งยืน

2. ทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจซื้อ

กระบวนการหรือขั้นตอนการตัดสินใจซื้อ (Buyer's Decision Process) เป็นลำดับขั้นตอนในการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1) การตระหนักถึงความต้องการ (Need Recognition) เป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการซื้อ ซึ่งเมื่อผู้บริโภคตระหนักถึงปัญหาหรือความต้องการของตน เช่น การรับรู้ถึงความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบันกับสภาพที่ต้องการ

2) การค้นหาข้อมูล (Information Search) ผู้บริโภคค้นหาข้อมูลสินค้าเพื่อประกอบการตัดสินใจซื้อ เมื่อมีแรงกระตุ้นมากพอ จะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค

3) การประเมินทางเลือก (Evaluation of Alternative) เป็นการที่ผู้บริโภคใช้ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับมา วิเคราะห์ข้อดีและข้อเสียตามลักษณะคุณสมบัติและราคาของสินค้า

4) การตัดสินใจซื้อ (Purchase Decision) ในขั้นตอนการประเมิน ผู้บริโภคจัดลำดับความชอบต่อตราสินค้า ราคาค่า และปริมาณ เพื่อกำหนดความตั้งใจในการซื้อ

5) พฤติกรรมหลังการซื้อ (Post-Purchase Behavior) เป็นขั้นตอนสุดท้ายหลังจากการผู้บริโภคว่าซื้อสินค้า การใช้สินค้าและการรับรู้ทัศนคติต่อสินค้าหลังการซื้อ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการซื้อในอนาคต (กิตติวัฒน์ จิตรวัตร, 2559, หน้า 19-20)

ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจน้ำพริกแม่แต้ว

ผลิตภัณฑ์

น้ำพริกแม่แต้ว เพื่อสุขภาพ พัฒนาสูตรจากน้ำพริกทะเล มาปรับปรุงเป็นน้ำพริกเพื่อสุขภาพ โดยการนำปลากระพงเป็นตัวหลักการทำน้ำพริก มีด้วยกันทั้งหมด 4 รสชาติ ดังนี้ 1) น้ำพริกปลากระพงสูตรดั้งเดิม 2) น้ำพริกปลากระพงลุยสวน 3) น้ำพริกปลากระพงพริกไทยดำ 4) น้ำพริกปลากระพงผัดพริกขิง

รูปที่ 2 ผลิตภัณฑ์น้ำพริกแม่แต้ว

ตราสินค้า

รูปที่ 3 ตราสินค้า

บรรจุภัณฑ์

รูปที่ 4 รูปภาพบรรจุภัณฑ์ ขนาด 20 กรัม 60 กรัม และ 120 กรัม

น้ำพริกแม่แต้วจะบรรจุในบรรจุภัณฑ์กระปุก พลาสติกแบบ PET จะมีความเหนียว ทนทาน ยืดหยุ่น ต่อแรงกระแทก ไม่เปราะแตกง่าย มีน้ำหนักเบา สามารถรีไซเคิลได้ 100% สามารถบรรจุอาหารและเครื่องดื่ม ได้อย่างปลอดภัย ปิดล็อก 2 ชั้น ชั้นที่ 1 ปิดซีลฝาอลูมิเนียมด้วยเครื่อง ชั้นที่ 2 ฝาพลาสติก

น้ำพริกแม่แต้วบรรจุภัณฑ์รูปแบบของอะลูมิเนียมฟอยล์ มีประสิทธิภาพสูงสุดที่เป็นวัสดุบรรจุภัณฑ์ เนื่องจากเป็นฟิล์มโลหะเนื้ออ่อน แต่มีข้อดีคือ มีคุณสมบัติกันความชื้น ป้องกันแสง ทนต่อการขีดข่วน อากาศ แฉ่น รักษากลิ่นหอม ปลอดภัย และช่วยในการจัดเก็บรักษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์น้ำพริกแม่แต้วได้เป็นอย่างดี คงคุณภาพของสินค้าให้สมบูรณ์ก่อนถึงมือลูกค้า

ราคาผลิตภัณฑ์

รูปแบบที่ 1 ผลิตภัณฑ์น้ำพริกในรูปแบบซอง ปริมาณ 20 กรัม ราคา 29 บาท

รูปแบบที่ 2 ผลิตภัณฑ์น้ำพริกในรูปแบบกระปุก ปริมาณ 60 กรัม ราคา 89 บาท

รูปแบบที่ 3 ผลิตภัณฑ์น้ำพริกในรูปแบบกระปุก ปริมาณ 120 กรัม ราคา 169 บาท

สถานที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์

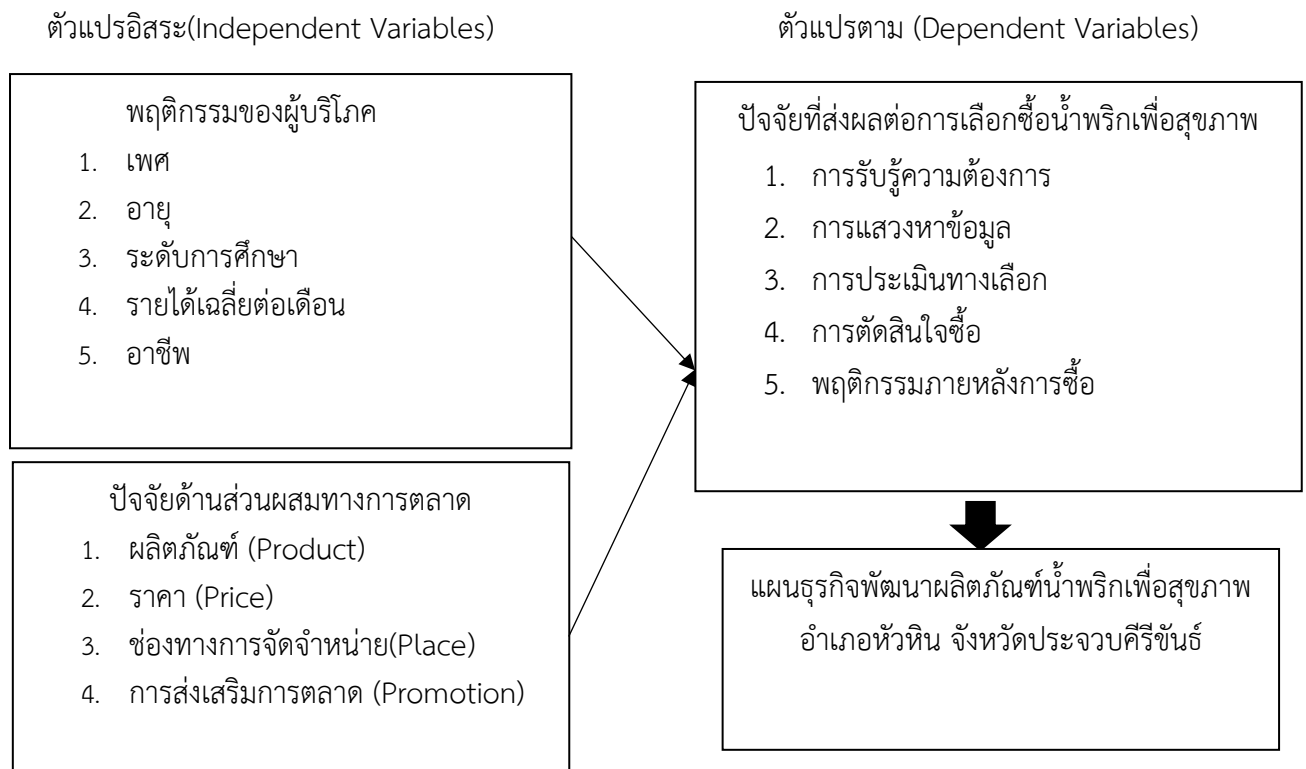
สถานที่วางขายผลิตภัณฑ์ 1) ร้านขายของฝากใน อำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี อำเภอปากน้ำปราณ อำเภอสามร้อยยอด อำเภอทับสะแก อำเภอบางสะพาน อำเภอกุยบุรี อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 2) ร้านขายของฝากบ้านแม่แต้ว ตั้งอยู่ในชุมชนเขาเต่า 3)ช่องทางออนไลน์ ได้แก่ Facebook, Instagram, Line, Shopee, Lazada 4) ออกบูธงานแสดงสินค้าทั่วประเทศ

รูปที่ 5 ร้านของฝากแม่แต่วเขาเต่า

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ของ Kotler & Keller เพื่อกำหนดกรอบการวิจัยศึกษาเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาด 4 P's (Marketing Mix) ประกอบด้วย 1. ผลิตภัณฑ์ (Product) 2. ราคา (Price) 3. ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place) 4. การส่งเสริมการตลาด (Promotion) และศึกษาแนวคิดของกิตติวัฒน์ จิตรวัตร ที่กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกซื้อน้ำพริกเพื่อสุขภาพ ประกอบด้วย 1. การรับรู้ความต้องการ 2. การแสวงหาข้อมูล 3. การประเมินทางเลือก 4. การตัดสินใจซื้อ 5. พฤติกรรมภายหลังการซื้อ มาบูรณาการเพื่อให้ทราบพฤติกรรมของผู้บริโภค ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าพริกเพื่อสุขภาพ และการพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคให้ได้รับความพึงพอใจสูงสุด ซึ่งได้มีการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังแผนภาพ ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยนี้ดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเอง (Questionnaire) แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้ (1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นลักษณะคำถามแบบเลือกตอบประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ย ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่มีรูปแบบตรวจสอบรายการ (2) คำถามคัดกรองข้อมูลด้านพฤติกรรมผู้บริโภคในการเลือกซื้อน้ำพริกเพื่อสุขภาพ ตราแม่แต้ว ผู้บริโภคที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แบบสอบถามนี้ เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภคน้ำพริกเพื่อสุขภาพ ตราแม่แต้ว ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่มีรูปแบบตรวจสอบรายการ (3) ส่วนผสมทางการตลาด (4P's) ที่มีผลต่อการตัดสินใจตัดสินใจเลือกซื้อน้ำพริกเพื่อสุขภาพ ตราแม่แต้ว ของผู้บริโภคที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านผลิตภัณฑ์ (Product) ด้านราคา (Price) ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place) ด้านการส่งเสริมการขาย (Promotion) เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของ Likert (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2550, น.64) (4) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ การทดสอบเครื่องมือวิจัย ในการสร้างเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ปรับปรุงแก้ไขสำนวนภาษาที่ใช้ ทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่า IOC (Index of Item- objective Congruence) จากนั้นนำไปทดสอบกับตัวอย่างที่ไม่ใช่ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จำนวน 30 ชุด และนำมาวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Conbach (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2550, น. 309) ได้ค่าแอลฟาเท่ากับ 0.837

ผลการศึกษาและอภิปรายผล

ผลการศึกษาด้านคุณสมบัติของผู้ตอบแบบสอบถามและผลสรุปตามวัตถุประสงค์มีดังนี้ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สรุปข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้กรอกแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดมีจำนวน 400 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 296 คน เพศชาย จำนวน 104 คน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี จำนวน 162 คน สถานภาพโสด จำนวน 243 คน จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 207 คน มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 136 คน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท จำนวน 203 คน ผู้บริโภคส่วนใหญ่มีลักษณะเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 251 คน

พฤติกรรมการซื้อผลิตภัณฑ์น้ำพริกเพื่อสุขภาพ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อครั้งอยู่ที่จำนวนเงินที่ซื้อสินค้าในแต่ละครั้ง 500 - 1,500 บาท จำนวน 219 คน ต้องการซื้อผลิตภัณฑ์น้ำพริกเพื่อสุขภาพ เป็นของฝาก โดยเลือกซื้อผลิตภัณฑ์น้ำพริกปลากระพง มีการซื้อผลิตภัณฑ์จากแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบฯ บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อมากที่สุด คือ ตัวเอง ในส่วนของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด พบว่าด้านผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.68 ด้านราคา มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.63 ด้านช่องทางการจำหน่าย มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.63 และด้านการส่งเสริมการตลาด มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.07

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์น้ำพริกเพื่อสุขภาพ ด้านผลิตภัณฑ์ (Product) ในส่วนของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด พบว่าด้านผลิตภัณฑ์ (Product) กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.68 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เป็นผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ ลำดับแรก ลำดับถัดมา คือ รสชาติอร่อยถูกปาก, มีอายุการเก็บรักษาได้นาน, มีหลากหลายสูตรให้เลือกซื้อเป็น, น้ำพริกที่ขึ้นชื่อในท้องถิ่น, ผลิตจากวัตถุดิบจากท้องถิ่น ซึ่งทั้ง 6 ข้อที่กล่าวมา มีการแปลผลจากค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และข้อต่อไปนี้เป็นข้อที่มีการแปลผลจากค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีเครื่องหมายรับรองความปลอดภัยได้รับรองมาตรฐาน

ด้านราคา (Price) กลุ่มตัวอย่างให้ระดับความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับความสำคัญเห็นด้วยมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้อ ในด้านราคา มีการแปลผลจากค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดซึ่งประกอบไปด้วย ราคาเหมาะสมกับขนาดของบรรจุภัณฑ์, มีการแจ้งราคาอย่างชัดเจน, ราคามีความเหมาะสมกับคุณภาพของผลิตภัณฑ์, มีหลายระดับราคาให้เลือกซื้อ, ราคาน้ำพริกมีผลต่อการตัดสินใจซื้อ

ด้านช่องทางการจำหน่าย (Place) กลุ่มตัวอย่างให้ระดับความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับความสำคัญเห็นด้วยมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้อ ในด้านช่องทางการจำหน่าย มีการแปลผลจากค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดซึ่งประกอบไปด้วย การขายผ่านร้านขายของฝากในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ลำดับแรก และลำดับถัดมา คือ ออกบูทแสดงสินค้างาน OTOP, ออกบูทแสดงสินค้างานวิสาหกิจ, ร้านขายของฝาก “ร้านแม่แต้ว” ในชุมชนเขาเต่า, ตลาดนัดชุมชน, การขายผ่านช่องทางออนไลน์ Facebook, Line, Shopee, Lazada

ด้านกิจกรรมส่งเสริมการตลาด กลุ่มตัวอย่างให้ระดับความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับความสำคัญเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้อ ในด้านกิจกรรมส่งเสริมการตลาด มีการแปลผลจากค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดซึ่งประกอบไปด้วย จัดกิจกรรมส่งเสริมการขายทุกเดือน อยู่อันดับแรก ในลำดับถัดมา คือ การโปรโมทสินค้า เช่น มีการโปรโมทผ่านช่องทางออนไลน์ Facebook, Instagram, TikTok สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ, มีตัวอย่างสินค้าให้ทดลองชิม, มีการจัดโปรโมชั่น เช่น เชคอินร้านน้ำพริกแม่แต้ว เพื่อแลกรับส่วนลด, ของแถม

ข้อเสนอแนะ

จากการที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมผู้บริโภคและส่วนประสมทางการตลาด (4P's) ของการซื้อผลิตภัณฑ์น้ำพริกเพื่อสุขภาพ ตราแม่แต้ว อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภคในการตัดสินใจซื้อ โดยนำปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกซื้อสินค้าและส่วนประสมทางการตลาดมาพัฒนาผลิตภัณฑ์ ดำเนินงานในรูปแบบของวิสาหกิจชุมชน และมุ่งเน้นการตลาดออนไลน์

การพัฒนาแผนธุรกิจพัฒนาผลิตภัณฑ์น้ำพริก เพื่อสุขภาพ

1. แผนธุรกิจมีการผลิตที่ได้มาตรฐานและมีการตรวจสอบคุณภาพ
2. แผนธุรกิจสร้างความแตกต่าง ผู้ประกอบการสร้างจุดเด่นให้ผลิตภัณฑ์มีความน่าสนใจ
3. แผนธุรกิจแบบเน้นการเติบโต การดำเนินการธุรกิจเติบโตด้วยวิธีต่าง ๆ เช่นการวางแผนธุรกิจ เป็นต้น
4. แปรนตร์การันตีมาตรฐาน Otop มผช. ฮาลาน
5. การสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้าผู้บริโภคหรือคนกลางในช่องทางการตลาดแต่ละราย จัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ให้ชุมชนมีจุดเด่น และสร้างอาชีพให้กับชุมชน

เอกสารอ้างอิง

- กรกช พูนผล สมชาย เล็กเจริญ. (2566). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความภักดีในการซื้อน้ำพริกเพื่อสุขภาพ ผ่านแอปพลิเคชันตึกตอกในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 6(4),กรกฎาคม-สิงหาคม.
- กิตติวัฒน์ จิตรวัตร. (2559). ปัจจัยการซื้อสินค้าออนไลน์และคุณภาพเว็บไซต์ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าจากเว็บไซต์ลาซาด้าของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร. BU Research Bangkok University.
- ธนชพร ศรีเวชนันต์. (2561). ส่วนประสมทางการตลาด รูปแบบการดำเนินชีวิต และการสื่อสารแบบปากต่อปากของผู้บริโภคที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มธัญพืชของประชากรในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2550). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยSPSS. กรุงเทพฯ: บริษัท วี. อินเทอร์เน็ต. (น. 64).
- รลinda คูเวน. (2563). การพัฒนาผลิตภัณฑ์น้ำพริกแคบหมูเพื่อสุขภาพ. สารนิพนธ์หลักสูตรปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- Kotler, (1999) Marketing management: An Asian perspective (2nd ed.). New Jersey :Prentice Hall.

การถ่ายโอนการบริหารราชการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลจากกระทรวงสาธารณสุข
ไปสู่องค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Transfer of Public Administration of Subdistrict Health Promoting Hospital
from the Ministry of Public Health to the Prachuap Khiri Khan Provincial
Administration Organization

ปริญญา ราชศิริ

Parinya Ratsiri

ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลตำบลบางเก่า

Director of the Public Health and Environment Division, Bang Kao Subdistrict Municipality

E-mail: boy0846699662@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ (1) เพื่อพรรณนาบริบทของการถ่ายโอนการบริหารราชการ (2) เพื่อระบุปัญหาการถ่ายโอนการบริหารราชการ และ (3) เพื่อเสนอแนวทางพัฒนาการถ่ายโอนการบริหารราชการ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 10 คน ได้แก่ บุคลากรส่วนภูมิภาค บุคลากรท้องถิ่น บุคลากรด้านสาธารณสุข ผู้รับบริการ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้กระบวนการวิเคราะห์แก่นสาระ ผลการวิจัยพบว่า (1) ด้านโครงสร้าง ทำการศึกษา ความสอดคล้องของการจัดโครงสร้างองค์กรและประกาศคณะกรรมการกลางองค์กรและประกาศคณะกรรมการกลางองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งพบปัญหาต่อเนื่องจากการจัดโครงสร้างคือปัญหาความขาดแคลนบุคลากรไม่สามารถสรรหาบุคลากรมาตามแผนอัตรากำลังที่กำหนดไว้ได้ นอกจากนี้ยังได้ทำการศึกษา ความสอดคล้องของการจัดการโครงสร้างองค์กรและความประสงค์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งพบปัญหาในเรื่องความขาดแคลนบุคลากรเช่นกัน (2) ด้านบุคลากรทำการศึกษาการดำเนินการกำหนดกรอบอัตรากำลังเพื่อรองรับภาระกิจการถ่ายโอนซึ่งพบปัญหาการขาดแคลนบุคลากรและปัญหาบุคลากรมีคุณสมบัติไม่ตรงตามกรอบอัตรากำลังที่กำหนดและประเด็นของ การดำเนินการตามแผนและกำหนดการในถ่ายโอนบุคลากรพบปัญหาว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดยังไม่มีกำหนดโครงสร้างของหน่วยงานรองรับบุคลากรที่จะโอนมา (3) ด้านการกำกับติดตามประเมินผลทำการศึกษาในประเด็นของการกำกับดูแลและประเมินผลการถ่ายโอนการบริหารราชการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ซึ่งพบปัญหาการขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในการกำกับติดตามประเมินผลในการถ่ายโอน

คำสำคัญ: การถ่ายโอน; โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล; องค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ABSTRACT

This research has three objectives: (1) to depict the context of public administration transfer, (2) to identify public administration transfer problems, and (3) to propose ways to improve public administration transfer. This research is qualitative. Information collected from in-depth interviews Use participatory and non-participatory observations. The sample of 10 key contributors was regional personnel, local personnel. Health care workers, service

recipients Analyze data using the essence analysis process. Findings (1) Structure: Conduct a study on the consistency of organizational structure and announcement of the Central Committee of the Organization and the announcement of the Central Committee of the Provincial Administrative Organization. The problem continued due to the structuring, namely the shortage of personnel, the inability to recruit personnel according to the established manpower plan. In addition, a study was conducted on the consistency of management of the organizational structure and the wishes of the provincial administration organization. (2) Personnel conduct a study on the implementation of the manpower rate framework to support the burden of transfer enterprises, which encounters personnel shortages and personnel problems that do not meet the specified manpower rate framework and the issues of the implementation of the plan and schedule for personnel transfer found that the provincial administration organization has not yet determined the structure to accommodate the personnel to be transferred. (3) Supervision, monitoring, evaluation, conducting studies on issues of supervision and evaluation of the transfer of public administration, sub-district health promotion hospitals. It found a lack of a unit directly responsible for supervising, monitoring and evaluating the transfer.

Keywords: Transfers, Sub District Health Promoting Hospital, Prachuap Khiri Khan Provincial Administration Organization

บทนำ

จากประกาศคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง หลักเกณฑ์และขั้นตอนการถ่ายโอนภารกิจสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา นวมินทราชินีและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อให้การถ่ายโอนภารกิจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และตอบสนองความต้องการทางด้านสุขภาพของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา 12 (4) และ (15) และมาตรา 17 (29) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการประชุมครั้งที่ 2/2564 เมื่อวันที่ 8 กันยายน 2564 ได้มีมติเห็นชอบประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการถ่ายโอนภารกิจสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา นวมินทราชินี และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด (ราชกิจจานุเบกษา, 2564)

โดยที่มาตรา 250 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่และอำนาจดูแลและจัดทำบริการสาธารณะและกิจการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามกฎหมายที่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับกลไกและขั้นตอนในการกระจายหน้าที่และอำนาจ ตลอดจนงบประมาณและบุคลากรที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 17 (19) ประกอบกับกฎกระทรวงมหาดไทยซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีหน้าที่และอำนาจจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัด การรักษาพยาบาล การป้องกันและบำบัดรักษาโรคติดต่อ (พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจาย

อำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542, 2542) รวมทั้งแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) ข้อ 4.4 ภารกิจที่ถ่ายโอนให้แก่เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) หากเทศบาล และอบต. ยังไม่พร้อมที่จะรับโอนภารกิจ ให้ส่วนราชการถ่ายโอนให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด รับไปดำเนินการแทนก่อน และเมื่อเทศบาล และอบต. มีความพร้อมและประสงค์รับโอนภารกิจเมื่อใด ให้ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ถ่ายโอนภารกิจนั้นให้แก่เทศบาลและ องค์การบริหารส่วนตำบล เจ้าของพื้นที่รับไปดำเนินการได้ทันที

สำนักสนับสนุนระบบสุขภาพปฐมภูมิ ได้รวบรวมผลการสำรวจและยืนยันการเตรียมพร้อมบริหารจัดการ สอน./รพ.สต. ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้ง 49 จังหวัด ซึ่งมีการตอบแบบสำรวจมา 33 จังหวัด ในวันที่ 2 ตุลาคม 2565 พบว่ามีจำนวน 8 จังหวัด ได้แก่ เพชรบูรณ์ กำแพงเพชร พิจิตร อุทัยธานี สมุทรสาคร ประจวบคีรีขันธ์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี ที่มีความพร้อมทันทีหลังการถ่ายโอน (กรุงเทพธุรกิจ, https://www.bangkokbiznews.com/health/public-health/1041306#google_vignette)

สำหรับในส่วนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา นวมินทราชินีและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ถ่ายโอนรวม 16 แห่ง อำเภอหัวหิน ได้แก่ 1) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลทับใต้ อำเภอปราณบุรี 1) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านหนองตาเมือง 2) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านห้วยแสงพันธ์ อำเภอสามร้อยยอด 1) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านหนองหญ้าปล้อง 2) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหนองแก อำเภอเมืองฯ 1)โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหนองบัว 2) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลคลองวาฬ 3) สถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา นวมินทราชินี บ้านนิคม กม.5 อำเภอทับสะแก 1) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านหนองหอย 2) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเขาล้าน อำเภอบางสะพาน 1) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลพงศ์ประศาสน์ 2) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลร่อนทอง 3) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลธงชัย 4)โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลทองมงคล อำเภอบางสะพานน้อย 1) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลดอนจวง 2) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบางสะพาน ที่ผ่านมามี องค์การบริหารส่วนจังหวัดหลายแห่งมีปัญหาในการรับโอนโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล เนื่องจากมีข้อจำกัดในเรื่องของงบประมาณ บุคลากร หรือเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ หรือการให้บริการจากแพทย์ ทันตแพทย์ บุคลากรที่มีใบประกอบวิชาชีพฯ ซึ่งหลายแห่งไม่มี ทำให้ไม่สามารถรักษาพยาบาลได้ ทำให้ประชาชนต้องเดินทางไปรักษาในโรงพยาบาลชุมชนแทนที่จะสามารถรักษาหรือรับบริการที่หน่วยบริการปฐมภูมิได้เหมือนเดิม ดังนั้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรจัดหาแพทย์ ทันตแพทย์ รวมถึงบุคลากรให้มีความพร้อมเพื่อรองรับประชาชนที่เข้ามาใช้บริการ (สำนักข่าว Hfocus, <https://www.hfocus.org/content/2023/07/27966>)

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการถ่ายโอนการบริหารราชการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลจากกระทรวงสาธารณสุขไปสู่องค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการหาแนวทางบริหารจัดการให้การถ่ายโอนสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา นวมินทราชินีและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสู่องค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นส่งผลต่อคุณภาพบริการประชาชนและคุณภาพชีวิตของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่ถ่ายโอนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพรรณนาบริบทของการถ่ายโอนการบริหารราชการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลจากกระทรวงสาธารณสุขไปสู่องค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2. เพื่อระบุปัญหาการถ่ายโอนการบริหารราชการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลจากกระทรวงสาธารณสุขไปสู่องค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
3. เพื่อเสนอแนวทางพัฒนาการถ่ายโอนการบริหารราชการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลจากกระทรวงสาธารณสุขไปสู่องค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การทบทวนวรรณกรรม

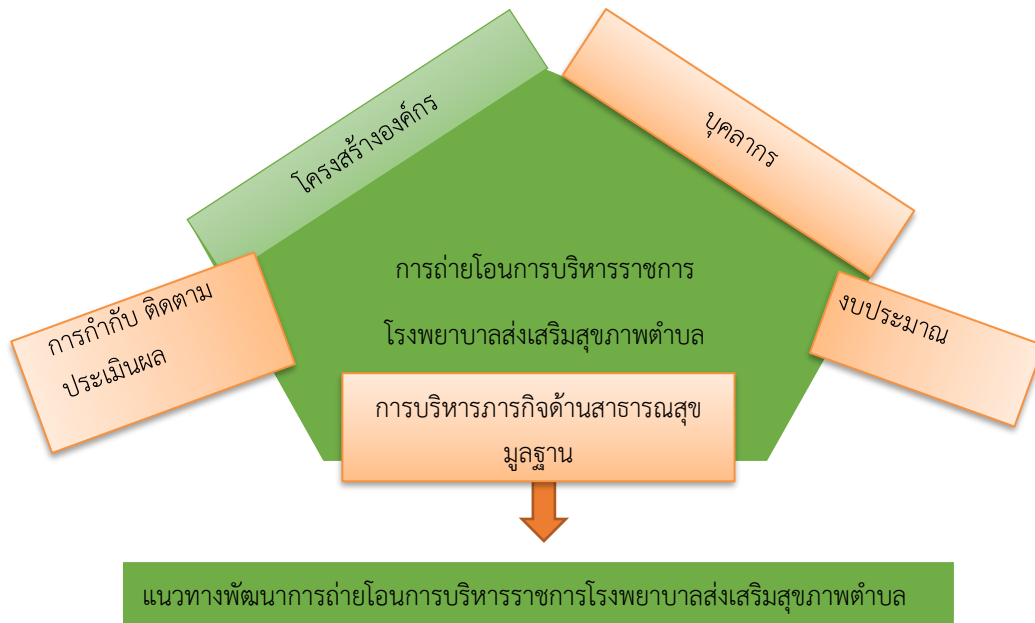
ทฤษฎีเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ

เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่า แนวคิดพื้นฐานที่เปรียบเสมือนกับกรอบความคิดใหญ่ในการจัดระบบการปกครองท้องถิ่นนั้น ก็คือ แนวคิดที่ว่าด้วย “การกระจายอำนาจ” (Decentralization) อย่างไรก็ดี แนวคิดและความหมายของการกระจายอำนาจนี้ แม้อาจดูเหมือนจะเป็นแนวคิดที่รับรู้และเข้าใจกันอยู่ แต่หากสำรวจถึงคำอธิบายและการให้นิยามความหมายต่อคำดังกล่าวกลับมิได้มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันหากแต่มีความแตกต่างหลากหลายอยู่ค่อนข้างมาก อีกทั้งยังถูกใช้หรือกล่าวถึงในหลากหลายบริบทหรือแม้กระทั่งการใช้ภายใต้บริบทเดียวกันก็ยังคงมีความแตกต่างกันอยู่บ้างดังนั้นในเบื้องต้นนี้จึงมีความจำเป็นที่จะต้องสำรวจถึงคำอธิบายและการให้ความหมายของคำดังกล่าว ตลอดจนกำหนดกรอบแนวคิดเพื่อลดความสับสนที่อาจจะเกิดขึ้นได้ (โกคิน พลกุล, 2538)

การดำเนินการหลังการถ่ายโอนภารกิจสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา นวมินทราชินีและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งแนวทางการบริหารสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา นวมินทราชินีและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ภายหลังจากการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยแบ่งเป็นการดำเนินการด้านโครงสร้างองค์กร การดำเนินการด้านงานบุคคล การดำเนินการด้านงบประมาณ การเงิน และบัญชี การบริหารภารกิจด้านสาธารณสุขมูลฐานและการจัดบริการปฐมภูมิ และการกำกับ ติดตาม และประเมินผล และการดำเนินการถ่ายโอนสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา นวมินทราชินีและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น (สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี, 2562)

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเกี่ยวกับการดำเนินการถ่ายโอนภารกิจสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา นวมินทราชินีและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยมีองค์ประกอบคือ โครงสร้างองค์กร การดำเนินการด้านงานบุคคล การดำเนินการด้านงบประมาณ การเงิน และบัญชี การบริหารภารกิจด้านสาธารณสุขมูลฐานและการจัดบริการปฐมภูมิการกำกับ ติดตาม และประเมินผล เพื่อหาแนวทางพัฒนาการถ่ายโอนการบริหารราชการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ดังแผนภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเป็นเครื่องมือในการวิจัยสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informant) ในการศึกษาครั้งนี้คัดเลือกโดยใช้เกณฑ์คุณลักษณะของประชากรที่ต้องการศึกษา (วีโรจน์ ก่อสกุล, 2558) โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญจะต้องเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการถ่ายโอนการบริหารราชการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลจากกระทรวงสาธารณสุขไปสู่องค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รวมทั้งสิ้นจำนวน 10 คน แบ่งออกเป็น 4 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 บุคลากรส่วนภูมิภาค ประกอบด้วย สาธารณสุขอำเภอในพื้นที่ถ่ายโอน จำนวน 2 คน

กลุ่มที่ 2 บุคลากรท้องถิ่น ประกอบด้วย ผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ปฏิบัติงาน จำนวน 2 คน

กลุ่มที่ 3 บุคลากรด้านสาธารณสุข ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล นักวิชาการสาธารณสุข พยาบาลวิชาชีพ และเจ้าพนักงานสาธารณสุข ในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพที่ถ่ายโอน จำนวน 3 คน

กลุ่มที่ 4 ผู้รับบริการได้แก่ประชาชนที่รับบริการจาก โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลที่ถ่ายโอน จำนวน 3 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การศึกษาครั้งนี้ ใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเป็นเครื่องมือในการวิจัยโดยคำถามที่กำหนดไว้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 บริบทการถ่ายโอนการบริหารราชการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

ส่วนที่ 3 ปัญหาการถ่ายโอนการบริหารราชการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

ส่วนที่ 4 แนวทางการพัฒนาการถ่ายโอนการบริหารราชการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการเก็บรวบรวมโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (Formal Interview) ใช้การพูดคุยในบรรยากาศที่เป็นกันเอง ชักถาม ข้อมูลและความคิดเห็น ควบคู่ไปกับการสังเกตการณ์ จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informants) จำนวน 10 คน

วิเคราะห์ข้อมูล งานวิจัยนี้ใช้กระบวนการวิเคราะห์แก่นสาระ (Thematic analysis) 6 ขั้นตอนคือ (1) การทำความเข้าใจกับข้อมูล (2) การทำให้เกิดข้อมูลเบื้องต้น (3) การค้นหาแก่นสาระ (4) การตรวจสอบซ้ำแก่นสาระ (5) การระบุและตั้งชื่อแก่นสาระ และ (6) การจัดทำรายงาน

ผลการวิจัย

การถ่ายโอนการบริหารราชการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลจากกระทรวงสาธารณสุขไปสู่องค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยผู้วิจัยรายงานผลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พรรณนาบริบทของการถ่ายโอนการบริหารราชการ พบว่าบริบทการถ่ายโอนการบริหารราชการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล พบว่า 1) กฎหมาย นโยบาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องในการถ่ายโอนการบริหารราชการ คือพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) 2) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการถ่ายโอนการบริหารราชการ คือ กรมบัญชีกลาง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงบประมาณ กระทรวงสาธารณสุข กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนจังหวัดสำนักงานหลักประกันสุขภาพ 3) โครงสร้างการดำเนินงานในการถ่ายโอนการบริหารราชการ ใช้โครงสร้างเดิมเหมือนอยู่ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข คือการดำเนินการด้านงานบุคคล การดำเนินการด้านงบประมาณ การเงินและบัญชี 4) อำนาจหน้าที่ และภารกิจที่ต้องถ่ายโอนในการบริหารราชการ ภารกิจ อำนาจหน้าที่ยังคงเดิมเหมือนอยู่ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข เช่นภารกิจด้านการสร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค และรักษาพยาบาลเบื้องต้น งานฟื้นฟูสภาพผู้ป่วย งานคุ้มครองผู้บริโภค งานการแพทย์ฉุกเฉิน การอำนาจหน้าที่ในการรักษาพยาบาล

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2) ปัญหาการถ่ายโอนการบริหารราชการ พบว่า 1) ด้านโครงสร้าง ทำการศึกษาในแต่ละประเด็นของ ความสอดคล้องของการจัดโครงสร้างองค์กรและประกาศคณะกรรมการกลางองค์กรและประกาศคณะกรรมการกลางองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งพบปัญหาต่อเนื่องจากการจัดโครงสร้างคือปัญหาความขาดแคลนบุคลากรไม่สามารถสรรหาบุคลากรมาตามแผนอัตรากำลังที่กำหนดไว้ได้ นอกจากนี้ยังได้ทำการศึกษาในประเด็นของ ความสอดคล้องของการจัดการโครงสร้างองค์กรและความประสงค์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งพบปัญหาในเรื่องความขาดแคลนบุคลากรเช่นกัน 2) ด้านบุคลากร ทำการศึกษาในประเด็นของ การดำเนินการกำหนดกรอบอัตรากำลังเพื่อรองรับภารกิจการถ่ายโอน ซึ่งพบปัญหาการขาดแคลนบุคลากรและปัญหาบุคลากรมีคุณสมบัติไม่ตรงตามกรอบอัตรากำลังที่กำหนดไว้ และในประเด็นของ การดำเนินการตามแผนและกำหนดการในถ่ายโอนบุคลากร พบปัญหาว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดยังไม่มีกำหนดโครงสร้างของหน่วยงานรองรับบุคลากรที่จะโอนมา 3) ด้านงบประมาณ ทำการศึกษาในประเด็นของ ได้รับรายได้ครบถ้วนจากแหล่งที่กำหนดตามกฎหมาย และการบริหารงบประมาณเป็นไปตามหลักการบริหารงบประมาณของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ซึ่งทั้งสองประเด็นไม่พบปัญหาใด 4) ด้านการบริหารภารกิจด้านสาธารณสุขมูลฐาน ทำการศึกษาในประเด็นของการจัดให้บริการระบบสุขภาพพื้นฐาน ครอบคลุม 5 มิติตามที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดและการประสานงานและการบูรณาการในท้องถิ่นเพื่อให้บริการ โดยทั้งสองประเด็นไม่ปรากฏปัญหาใด 5) ด้านการกำกับติดตามประเมินผล ทำการศึกษาในประเด็นของการกำกับดูแลและประเมินผลการถ่ายโอนการบริหารราชการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ซึ่งพบปัญหาการขาด

หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในการกำกับติดตามประเมินผลในการถ่ายโอน ส่วนประเด็นของการรายงานผลการปฏิบัติงานการถ่ายโอนการบริหารราชการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ไม่พบปัญหาใด ๆ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 แนวทางพัฒนาการถ่ายโอนการบริหารราชการ พบว่า แนวทางในการพัฒนาการถ่ายโอนการบริหารราชการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล มีแนวทางในการพัฒนาดังนี้ 1) ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรที่จะถ่ายโอนตามแผนอัตรากำลัง ควรใช้แนวทางในการพัฒนาโดย เปิดการสรรหารับโอนย้ายบุคลากรเพิ่มในตำแหน่งสายงานที่ต้องการจริงและสร้างจิตสำนึกให้บุคลากรเกิดความรักในองค์กรเพื่อป้องกันการโอนย้ายของบุคลากร ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรมีการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบของงาน ที่รับผิดชอบอยู่ตลอดและสม่ำเสมอ เช่น อบรม ศึกษาดูงาน การสอนงาน และศึกษาค้นคว้า จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เช่น สื่อออนไลน์ เป็นต้น 2) ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรที่มีคุณสมบัติตามกรอบอัตรากำลัง ควรใช้แนวทางในการพัฒนาโดย เปิดการสรรหาพนักงานจ้างชั่วคราวที่มีคุณสมบัติตรงตามความต้องการไปก่อนในระยะสั้น ส่วนระยะยาว เปิดรับโอนย้ายบุคลากร ตามแผนอัตรากำลังและให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสามารถสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการเองได้ เพื่อตอบสนองความต้องการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ทันเวลา 3) ปัญหาการขาดโครงสร้างหน่วยงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จะรองรับบุคลากรที่จะโอนมา ควรใช้แนวทางในการพัฒนาโดย มีการแต่งตั้งผู้ที่มีความรู้ความสามารถ กฎระเบียบต่างๆ ในเรื่องการถ่ายโอนการบริหารราชการในระหว่างที่โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกำลังดำเนินการอยู่เพราะบุคลากรในกองสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยังไม่มีผู้รับผิดชอบและไม่มีหัวหน้าหน่วยงานหรือข้าราชการที่รับผิดชอบโดยตรงทำงาน และ 4) ปัญหาการขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในการกำกับ ติดตามประเมินผล การถ่ายโอน ควรใช้แนวทางในการพัฒนาโดย องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรดำเนินการแต่งตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบ ตามคู่มือการถ่ายโอนภารกิจ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดคือแต่งตั้งคณะกรรมการสุขภาพกำกับดูแลและประเมินผลการปฏิบัติราชการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา นวมินทราชินีและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลที่ได้รับการถ่ายโอนให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดและรายงานผลการประเมินการปฏิบัติราชการของสถานีนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา นวมินทราชินีและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลที่ได้รับการถ่ายโอนให้แก่องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและคณะกรรมการบริหารภารกิจถ่ายโอนด้านสาธารณสุข ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง จากแนวทางดังกล่าว จะช่วยให้สามารถแก้ไขปัญหาพื้นฐานในการถ่ายโอนการบริหารราชการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลจากกระทรวงสาธารณสุขไปสู่องค์การบริหารส่วนจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ได้

อภิปรายผลการวิจัย

ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรที่จะถ่ายโอนตามแผนอัตรากำลัง พบว่า ความสอดคล้องของการจัดโครงสร้างองค์กรและประกาศคณะกรรมการกลางองค์กรและประกาศคณะกรรมการกลางองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งพบปัญหาต่อเนื่องจากการจัดโครงสร้างคือปัญหาความขาดแคลนบุคลากรไม่สามารถสรรหาบุคลากรมาตามแผนอัตรากำลังที่กำหนดไว้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ตุลยวดี หล่อตระกูล (2563) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการรับถ่ายโอนภารกิจโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล” ในอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ปัญหาและข้อเสนอแนะ ในการเตรียมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอพระนครศรีอยุธยาในการรับการถ่ายโอนภารกิจโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล ปัญหาส่วนใหญ่เป็นปัญหาด้านบุคลากร และด้านงบประมาณ ยังขาด

บุคลากรและผู้ให้บริการที่มีความเชี่ยวชาญ ความรู้ ประสบการณ์ และทักษะ ในด้านการสาธารณสุขและภารกิจโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังต้องพัฒนาความสามารถด้านความรู้ความเข้าใจในระบบของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลและทักษะที่จำเป็นเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลบางแห่งยังไม่มีความสะดวกถ่ายโอนมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้ 1) ควรมีการเตรียมความพร้อมและให้ความรู้แก่บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2) ต้องมีการอบรมหรือสัมมนาเพื่อให้บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการเตรียมตัวและรับทราบข้อมูลในการถ่ายโอน

ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรที่มีคุณสมบัติตามกรอบอัตรากำลัง พบว่าการดำเนินการกำหนดกรอบอัตรากำลังเพื่อรองรับภาระกิจการถ่ายโอน ขาดแคลนบุคลากรและปัญหาบุคลากรมีคุณสมบัติไม่ตรงตามกรอบอัตรากำลังที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ ลือชัย ศรีเงินยวง ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การถ่ายโอนสถานีอนามัยสู่ท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่า ผลที่เกิดจากการถ่ายโอนแตกต่างกัน เป็นไปตามบริบทเฉพาะของแต่ละพื้นที่ในภาพรวมๆ บทบาทการทำงานของสถานีอนามัยในพื้นที่ถ่ายโอนประมาณสองในสาม ไม่เปลี่ยนแปลงไปจากก่อนการถ่ายโอนเพียงหนึ่งในสี่ ที่สามารถทำงานได้ตามอุดมคติคือ ทั้งการบริการรักษา ส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรค อันเป็นหน้าที่พื้นฐาน การตอบโจทยนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการคิดค้นพัฒนางานที่ตอบโจทย ความต้องการสุขภาพของประชาชนในท้องถิ่น ในด้านการบริหารจัดการพบปัญหาการเตรียมความพร้อมให้กับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขและบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก่อนการถ่ายโอนที่ทำให้เกิดปัญหาการปรับตัว ในการทำงานร่วมกันของทั้งสองฝ่าย ผลการวิจัยยังพบว่า การบริหารจัดการเรื่องตำแหน่ง การเลื่อนขั้น โอกาสในการพัฒนาทางวิชาการ การสนับสนุนทรัพยากรจาก CUP ยังคงเป็นไปอย่างไม่มีราบริน ยังไม่มีการสร้างระบบหรือ โครงสร้างการบริหารที่รองรับการถ่ายโอนอย่างชัดเจน ต่างฝ่ายต่างเรียนรู้และตีความระเบียบกฎเกณฑ์ไปตามบริบทของตนเองเกือบทั้งหมด ยังไม่มีการบรรจุเจ้าหน้าที่ครบตามกรอบอัตรากำลังที่กำหนดไว้ มองในเชิงผลกระทบ ของการถ่ายโอนสถานีอนามัยสู่ท้องถิ่น ต่อสุขภาพของประชาชน การเข้าถึงบริการ ความเป็นธรรม อนุमानจาก รูปธรรมของการถ่ายโอนที่เกิดขึ้นจริงได้ว่า ผลกระทบแตกต่างกันไปตามพื้นที่ในพื้นที่ ๆ การถ่ายโอนเป็นไปอย่างราบรื่น ทั้งเจ้าหน้าที่สาธารณสุขและผู้นำท้องถิ่น สามารถจับมือกันได้อย่างดี มักก่อให้เกิดบริการสุขภาพที่หลากหลาย เข้าถึงได้ง่าย ตอบโจทยกลุ่มเป้าหมาย เช่น ผู้ป่วยเรื้อรัง และงานสร้างเสริมสุขภาพกับกลุ่มอื่น ๆ มี แพทย์ให้บริการ ฯลฯ แต่พื้นที่ถ่ายโอนส่วนใหญ่ รูปแบบบริการไม่แตกต่าง ไปจากเดิม

ปัญหาการขาดโครงสร้างหน่วยงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จะรองรับบุคลากรที่จะโอนมา พบว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดยังไม่มีกำหนดโครงสร้างของหน่วยงานรองรับบุคลากรที่จะโอนมา ซึ่งสอดคล้องกับ สมยศ แสงมะโน (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาการถ่ายโอนโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลจากกระทรวงสาธารณสุขไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่าสาเหตุที่ทำให้การถ่ายโอนโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลจากกระทรวงสาธารณสุขไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ยังไม่เสร็จเรียบร้อย เรียงตามลำดับระดับความสำคัญของสาเหตุจากมากไปหาน้อย ดังนี้ สาเหตุลำดับที่ 1) ในจังหวัดเชียงใหม่ มีข้อจำกัดเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณในการจ้างบุคลากร, รายได้มีไม่เพียงพอในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ และเวชภัณฑ์ งบประมาณที่ จากรัฐบาลไม่เพียงพอ การจัดหางบประมาณเพิ่มเติมเพื่อใช้สำหรับการดำเนินงานมีขีดจำกัดในการจ้างบุคลากรด้านสาธารณสุข สาเหตุลำดับที่ 2) บุคลากรสังกัดโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล มีความกังวลใจเกี่ยวกับความมั่นคงของตำแหน่งงานของตน อัตรากำลังระยะยาวที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดสรรไว้รองรับ บำเหน็จบำนาญ ความก้าวหน้า

เกี่ยวกับตำแหน่งงานของตน ความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดหางบประมาณเพิ่มเติม สำหรับ จ้างบุคลากรด้านสาธารณสุข สวัสดิการที่ได้รับจากการปฏิบัติงาน ความพอเพียงของงบประมาณ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับจ้างบุคลากรด้านสาธารณสุข รายได้ที่ได้รับจาก การปฏิบัติงาน, ผลตอบแทนที่ได้รับจากการปฏิบัติงาน ความซ้ำซ้อนของตำแหน่งงาน

สรุป

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลมักจะมีบทบาทสำคัญในการให้บริการดูแลสุขภาพให้กับประชาชนในพื้นที่ชุมชน การถ่ายโอนการบริหารไปยังระดับองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะช่วยให้มีการจัดการและให้บริการสุขภาพที่เข้าถึงและใกล้ชุมชนมากขึ้น ดังนั้น การถ่ายโอนการบริหารราชการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลไปยังองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการเพิ่มประสิทธิภาพและความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการทางด้านสุขภาพในระดับท้องถิ่น และสร้างสังคมที่มีสุขภาพดีขึ้นในท้องถิ่นนั้น ๆ ให้กับประชาชน ทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างสะดวกสบาย โดยไม่จำเป็นต้องเดินทางไกลไปยังโรงพยาบาลใหญ่ในพื้นที่อื่น ๆ องค์การบริหารส่วนจังหวัดจึงควรตระหนักในความรับผิดชอบในการบริหารจัดการทรัพยากรที่สำคัญในพื้นที่ของตน เช่น การจัดสรรงบประมาณและการบริหารจัดการบุคลากร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ได้นำเสนอเนื้อหาสาระที่เชื่อมโยงกับข้อค้นพบในการวิจัยข้างต้นโดยข้อเสนอแนะในภาพรวมประกอบด้วย 2 ส่วนคือ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัด ควรใช้แนวทางในการพัฒนาโดย เปิดการสรรหารับโอนย้ายบุคลากรเพิ่มในตำแหน่งสายงานที่ต้องการจริงและสร้างจิตสำนึกให้บุคลากรเกิดความรักในองค์กรเพื่อป้องกันการโอนย้ายของบุคลากร ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรมีการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบของงาน ที่รับผิดชอบอยู่ตลอดและสม่ำเสมอ เช่น อบรม ศึกษาดูงาน การสอนงานและศึกษาค้นคว้า จากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่นสื่อออนไลน์ เป็นต้น

2. องค์การบริหารส่วนจังหวัด ควรใช้แนวทางในการพัฒนาโดย เปิดการสรรหาพนักงานจ้างชั่วคราวที่มีคุณที่ตรงตามความต้องการไปก่อนในระยะสั้น ส่วนระยะยาว เปิดรับโอนย้ายบุคลากร ตามแผนอัตรากำลัง และให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสามารถสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการเองได้ เพื่อตอบสนองความต้องการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ทันเวลา

3. องค์การบริหารส่วนจังหวัด ควรใช้แนวทางในการพัฒนาโดยมีการแต่งตั้งผู้ที่มีความรู้ความสามารถกฎระเบียบต่างๆ ในเรื่องการถ่ายโอนบริหารราชการในระหว่างที่โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกำลังดำเนินการอยู่เพราะบุคลากรในกองสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยังไม่มีผู้รับผิดชอบและไม่มีหัวหน้าหน่วยงานหรือข้าราชการที่รับผิดชอบโดยตรงทำงาน

4. องค์การบริหารส่วนจังหวัด ควรใช้แนวทางในการพัฒนาโดย องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรดำเนินการแต่งตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบ ตามคู่มือการถ่ายโอนภารกิจ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพให้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดคือแต่งตั้งคณะกรรมการสุขภาพ กำกับดูแลและประเมินผลการปฏิบัติราชการของสถานีนอนมัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา นวมินทราชินีและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลที่ได้รับการถ่าย

โอนให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดและรายงานผลการประเมินการปฏิบัติราชการของสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา นวมินทราชินีและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลที่ได้รับการถ่ายโอนให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและคณะกรรมการบริหารภารกิจถ่ายโอนด้านสาธารณสุข ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาการถ่ายโอนการบริหารราชการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลจากกระทรวงสาธารณสุขไปสู่องค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อให้ทราบถึง บริบท ปัญหา และแนวทางการพัฒนาในการถ่ายโอนการบริหารราชการ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาที่ไม่ตรงตามปัญหาที่เกิดขึ้นจริงดังนั้นการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษาในประเด็นอื่นๆ เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่ครอบคลุมและสามารถนำผลการศึกษาวิจัยไปพัฒนาต่อยอดในด้านการศึกษาเกี่ยวกับการถ่ายโอนบริหารราชการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพจากกระทรวงสาธารณสุขไปสู่องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้คือ

1. ควรมีการศึกษาความพร้อมของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการรับถ่ายโอน ภารกิจด้านสาธารณสุขและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ไปอยู่ในความดูแล

2. ควรศึกษาเชิงคุณภาพเรื่องขนาดของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพที่เหมาะสมแก่การถ่ายโอนภารกิจด้านสาธารณสุขให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนโดยส่วนรวม

เอกสารอ้างอิง

- กรุงเทพธุรกิจ. (2565). 6 จังหวัด รพ.สต.โอนจากสธ.ไปอยู่อบจ.ทั้งหมด. เข้าถึงจาก https://www.bangkokbiznews.com/health/public-health/1041306#google_vignette
- ตุลยวดี หล่อตระกูล (2563) ได้ศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) ในการถ่ายโอนภารกิจโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วารสารวิชาการอยุธยาศึกษา. 12(1) มกราคม – มิถุนายน.
- พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542. (17 พฤศจิกายน 2542) ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 116 ตอนที่ 114 ก.
- โกคิน พลกุล และคณะ. (2538). รายงานการวิจัย เรื่องแนวทางการพัฒนากฎหมายเกี่ยวกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกา.
- ราชกิจจานุเบกษา. (19 ตุลาคม 2564). ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเรื่อง หลักเกณฑ์และขั้นตอนการถ่ายโอนภารกิจสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา นวมินทราชินีและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ตำบลให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด. เล่มที่ 138 ตอนพิเศษ 244 ง .
- วิโรจน์ ก่อสกุล. (2558). เอกสารประกอบการบรรยายกระบวนการวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, โครงการรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต.
- สมยศ แสงมะโน (2556) ศึกษาปัญหาการถ่ายโอนโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลจากกระทรวงสาธารณสุขไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดเชียงใหม่ ปริญญา รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ คณะรัฐศาสตร์ สาขานโยบายสาธารณะ.
- สำนักข่าว Hfocus. (2566). ถกปัญหาถ่ายโอนรพ.สต.ไป อบจ. เข้าถึงจาก <https://www.hfocus.org/content/2023/07/27966>. 20 สิงหาคม 2566.

สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี. (2562). แนวทางการดำเนินการถ่ายโอนภารกิจสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา นวมินทราชินีและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด. สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี.

ประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองปากแพรก จังหวัดกาญจนบุรี
Effectiveness of Work According to The principles of good governance of Pak Phraek

Municipality Kanchanaburi Province

ภรณ์อรพรรณ พงษ์เถื่อน¹ ฐิติมา โห้ล่ายอง²

Phornoraphan Phongthuean¹ Thitima Holomyong²

นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต¹ อาจารย์²

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Master of Public Administration student, teacher

College of Management Innovation; Rajamangala University of Technology Rattanakosin E-mail:

phornoraphan.pho@rmutr.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ (1) เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองปากแพรก จังหวัดกาญจนบุรี (2) เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองปากแพรก จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ (3) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการและประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองปากแพรก จังหวัดกาญจนบุรี การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 103 ราย ได้แก่ พนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ของเทศบาลเมืองปากแพรก เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า (1) ด้านระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองปากแพรก จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า อยู่ในระดับมาก (2) ด้านการเปรียบเทียบประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองปากแพรก จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า พนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ของเทศบาลเมืองปากแพรก จังหวัดกาญจนบุรี ที่มีเพศ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และ (3) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการและประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองปากแพรก จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับค่อนข้างสูง

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ; การปฏิบัติงาน; หลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี

Abstract

This research has 3 objectives: (1) to evaluate the level of effectiveness of operations according to the principles of good governance of Pak Phraek Municipality; Kanchanaburi Province (2) To compare the effectiveness of operations according to the principles of good governance of Pak Phraek Municipality. Kanchanaburi Province Classified according to personal factors and (3) to test the relationship between management and operational effectiveness according to the principles of good governance of Pak Phraek Municipality. Kanchanaburi Province. This research is quantitative research. The sample group consisted of 103 people,

including municipal employees, regular employees, and hired employees. of Pak Phraek Municipality Data were collected using a questionnaire. Statistics used in data analysis include frequency, percentage, mean, and standard deviation. T-test One-way analysis of variance and Pearson correlation analysis. The results of the research found that (1) the level of effectiveness of work according to the principles of good governance of Pak Phraek Municipality Kanchanaburi Province was found to be at a high level (2) in terms of comparing the effectiveness of work according to the principles of good governance of Pak Phraek Municipality. Kanchanaburi Province Classified by personal factors, it was found that municipal employees, regular employees, and hired employees of Pak Phraek Municipality Kanchanaburi Province with gender, gender, age, status, education level and different average monthly incomes There were no differences in opinions regarding the effectiveness of work according to the principles of good governance. at the statistical significance level of 0.05 and (3) the relationship between management and operational effectiveness according to the principles of good governance of Pak Phraek Municipality Kanchanaburi Province found that there was a relatively high level of positive relationship.

Keywords: Effectiveness; Operations; Principles of Good

บทนำ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยในปัจจุบัน ทั้งในรูปแบบองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล ถูกจับตามองและถูกวิพากษ์วิจารณ์จากสังคมภายนอกกว่ามีการทุจริตคอร์รัปชัน เกิดความไม่โปร่งใสในการจัดซื้อจัดจ้าง ระบบการตรวจสอบไม่ทั่วถึงการขาดการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ขาดคุณธรรมและจริยธรรม ซึ่งไม่เป็นผลดีอีกทั้งยังมีผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น และการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ทั้งในแง่ของภารกิจ งบประมาณและบุคลากรของท้องถิ่นอยู่น้อย นั้นหมายความว่า การถ่ายโอนภารกิจและงบประมาณให้กับองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ดำเนินภารกิจ กำลังถูกท้าทายความสามารถในเชิงการบริหารจัดการให้มีความน่าเชื่อถือและความโปร่งใส รวมทั้งได้สะท้อนสภาพการทุจริต ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น การสร้างการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและความโปร่งใส ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงเป็นเป้าหมายสำคัญเพื่อส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดีโดยเฉพาะการมุ่งให้ประชาชนและภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วม ในการเฝ้าระวัง ตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชันในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ (โกวิทย์พวงงาม, 2550, น. 8)

ทั้งนี้ เทศบาลเป็นรูปแบบหนึ่งของการปกครองท้องถิ่น เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 เทศบาลเป็นหน่วยการปกครองที่ได้รับการกระจายอำนาจจากรัฐบาลกลาง เพื่อที่จะสามารถดำเนินกิจกรรม ต่างๆ ได้อย่างเป็นอิสระ อีกทั้งเทศบาลยังสามารถรับรู้และเข้าใจถึงปัญหาที่จะส่งผลกระทบต่อชุมชนได้ชัดเจนกว่าที่ รัฐบาลกลางจะเข้าใจ เทศบาลมีหลักของการดำเนินงานโดยที่ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้อย่างเต็มที่ ประชาชนจะเลือกผู้ที่เป็นตัวแทนเข้าไปดำเนินการผ่านระบบตัวแทน และการที่จะทราบได้ว่าในการดำเนินงาน ของเทศบาลนั้นมีประสิทธิภาพหรือไม่ ประชาชนก็จะเป็นผู้ตรวจสอบการดำเนินงานของผู้ดำเนินงาน ซึ่งจะ ทำให้ทราบได้ว่า การดำเนินงานนั้นมุ่งผลประโยชน์สูงสุดต่อสังคมส่วนรวมหรือไม่ การ

ปกครองท้องถิ่นรูปแบบเทศบาลนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเมืองการปกครองผ่านทางระบบตัวแทน ซึ่งมีหลักการบริหารที่สำคัญ คือ หลักธรรมาภิบาลหรือการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (มัธยภา พุดเกล้า, 2564, น. 11)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองปากแพรง จังหวัดกาญจนบุรี ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ว่าอยู่ในระดับใดและเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนบริหารงาน รวมทั้งเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาองค์กรให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป ส่วนราชการต่าง ๆ มีอำนาจและหน้าที่บริหารงานบุคคลได้อย่างเต็มที่ ซึ่งแตกต่างจากระบบราชการแบบเดิมที่องค์กร กลางบริหารงานและสงวนอำนาจและหน้าที่งานด้านการบริหารบุคคลเพื่อดำเนินการเองเป็นส่วนใหญ่เทศบาลเมืองปากแพรง เป็นหน่วยงานภาครัฐ รูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีพันธกิจในการบริการประชาชน หลากหลาย เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ขณะเดียวกันก็ประสบปัญหาในการให้บริการประชาชนจากกระบวนการจัดการภาครัฐที่ยึดติดในรูปแบบดั้งเดิม เทศบาลเมืองปากแพรงเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีโครงสร้างสลับซับซ้อนเพื่อจัดการพันธกิจที่รับมอบหมายจากรัฐบาลหลากหลายจะสามารถปรับเปลี่ยนการปฏิบัติราชการให้สอดคล้องกับ หลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ภายใต้ยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 ได้อย่างมีประสิทธิภาพระดับใด และปัจจัยที่มีผล ต่อประสิทธิผลการปฏิบัติราชการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีจะสัมพันธ์กับประสิทธิผลการปฏิบัติราชการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองปากแพรง จังหวัดกาญจนบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองปากแพรง จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการและประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองปากแพรง จังหวัดกาญจนบุรี

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผล

พาร์สัน เทลคอต (Parsons Talcott, 1964, p. 44) ได้กล่าวถึงองค์การว่าเป็นระบบสังคมของระบบเปิดที่ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้ากระบวนการ และผลผลิต ตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพองค์การ ประกอบด้วย หน้าที่พื้นฐาน 4 ประการเพื่อให้องค์การอยู่รอดได้ คือ

1. การปรับตัว (Adaptation-A) หมายถึง การที่องค์การจะต้องปรับให้สอดคล้องกับ สิ่งแวดล้อมภายนอก โดยการปรับเปลี่ยนการดำเนินงานภายในองค์การ ให้ตอบสนองต่อสภาพ สถานการณ์ใหม่ ที่มีผลกระทบต่อองค์การ ตัวบ่งชี้ที่จะใช้วัด ได้แก่ ความสามารถในการปรับตัว นวัตกรรม ความเจริญเติบโต การพัฒนา

2. การบรรลุเป้าหมาย (Goal Attainment - G) หมายถึงการกำหนดวัตถุประสงค์ของ องค์การ การจัดหา และการใช้ทรัพยากรต่างๆ ภายในองค์การ เพื่อให้การดำเนินงานขององค์การ บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ตัวบ่งชี้ที่จะใช้วัด ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์คุณภาพ การได้มาซึ่งทรัพยากร ประสิทธิภาพ

3. การบูรณาการ (Integration – I) หมายถึง การประสานความสัมพันธ์ของสมาชิก ภายในองค์การ เพื่อการรวมพลังให้มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ในการปฏิบัติการกิจขององค์การ ตัวบ่งชี้ที่จะใช้วัด ได้แก่ ความพึงพอใจ บรรยากาศองค์การการติดต่อสื่อสารความขัดแย้ง

4. การรักษาแบบแผนวัฒนธรรม (Latency – L) หมายถึง การดำรงและรักษาระบบ ค่านิยมของ องค์การ ซึ่งประกอบด้วยรูปแบบด้านวัฒนธรรมและแรงจูงใจในการทำงานให้คงอยู่ในองค์การ ตัวบ่งชี้ที่จะใช้ วัด ได้แก่ ความจงรักภักดีความมุ่งมั่นในชีวิต แรงจูงใจ เอกลักษณ์ขององค์การ

สตีเยร์ (Steers, 1985, p. 120-124) ได้เสนอแนวทางในการวิเคราะห์ผลองค์กรเพื่อประเมิน หา ความมีประสิทธิภาพขององค์กรด้วยตัวแบบที่เรียกว่าตัวแบบกระบวนการ (Process Model) ใน การเสนอการ วัดประสิทธิผลสามารถทำได้ที่ดีที่สุดด้วยการพิจารณาแนวความคิดที่สัมพันธ์กัน 3 ประการ คือ

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบรรลุเป้าหมายขององค์กรให้ได้สูงที่สุด (Goal Optimization) หมายถึง การ ใช้เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์กรเป็นเครื่องวัดประสิทธิผลขององค์กรที่ยอมรับ กันอย่างกว้างขวาง ประสิทธิภาพ หมายถึงความสามารถขององค์กรในการได้มาและใช้ประโยชน์ ทรัพยากรที่มีจำกัดและมีคุณค่าให้ มีประโยชน์มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ในการปฏิบัติตามเป้าหมาย ดังนั้น แทนที่จะยอมรับว่า มีข้อจำกัดอยู่ หลายประการ เช่น คน เงิน เทคโนโลยีซึ่งเป็นอุปสรรคต่อ การบรรลุเป้าหมายขององค์กร ดังนั้น เมื่อยอมรับ และบ่งชี้ได้ว่าอะไรคือข้อจำกัดแล้วก็สามารถวัดได้ว่าเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้จากทรัพยากรที่มีอยู่โดยคำนึงถึง ข้อจำกัดเหล่านั้นคืออะไร

2. ด้านระบบ (System Perspective) หมายถึงการใ้แนวความคิดด้านระบบซึ่งไม่เพียงแต่ สอดคล้องกับความคิดเรื่องเป้าหมายแล้วทั้งแนวความคิดด้านระบบและแนวความคิดเกี่ยวกับการบรรลุ เป้าหมายขององค์กรให้ได้สูงสุดยังสัมพันธ์กันอีกด้วย การวิเคราะห์เป้าหมายของแนวความคิดนี้ กระทำในรูป ของระบบซึ่งหมายความว่า เป้าหมายไม่ได้อยู่ในสภาพนิ่งอยู่กับที่แต่เปลี่ยนแปลงไปตาม กาลเวลา นอกจากนี้ การบรรลุถึงเป้าหมายระยะสั้นก็คือตัวป้อนใหม่ที่จะเข้าไปมีส่วนในการบรรลุ เป้าหมายต่อไปความเป็นวงจร ของเป้าหมายขององค์กรดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความเป็นระบบของ องค์กร

3. การเน้นเรื่องพฤติกรรม (Behavioral Emphasis) แนวความคิดการบรรลุถึงเป้าหมาย ขององค์กร ให้ได้สูงสุด เน้นบทบาทของพฤติกรรมของบุคคลในองค์กรที่มีต่อความสำเร็จขององค์กร ในระยะยาวหรืออีก นัยหนึ่งคือการยอมรับว่า เป็นเป้าหมายขององค์กรจะสามารถบรรลุถึงได้ก็โดยอาศัยพฤติกรรมของสมาชิกใน องค์กร

2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหารบ้านเมืองที่ดี

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2555, น. 18) กล่าวว่า องค์ประกอบของ หลักธรรมาภิบาล 6 หลักการ ที่เป็นที่ยอมรับทั่วไปว่าเป็นหลักการสำคัญของธรรมาภิบาลมีดังนี้

1. หลักความโปร่งใส เป็นการสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกัน โดยปรับปรุงกลไกการทำงาน ของ องค์กรทุกองค์การให้มีความโปร่งใส มีกระบวนการทำงาน กฎเกณฑ์กติกา ข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผย ตรงไปตรงมาตรวจสอบได้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของทางราชการได้สะดวกมีระบบ ตรวจสอบ ที่มีสื่อมวลชนที่เป็นอิสระ

2. หลักนิติธรรม มีกฎหมายและกฎเกณฑ์ที่มีความเที่ยงตรงเป็นธรรมต่อทุกฝ่ายในสังคม และการ บังคับใช้กฎหมายมีความยุติธรรมและบังคับใช้อย่างเสมอภาคเท่าเทียมกันไม่เลือกปฏิบัติ หลักความรับผิดชอบ ตระหนักในสิทธิและหน้าที่ มีจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การตัดสินใจ กระทำการใด ๆ ต้องกระทำ โดยมีพันธะความรับผิดชอบต่อสาธารณะหรือผู้มีส่วนได้เสียกับหน่วยงานนั้น และกล้าที่จะยอมรับผลจากการ กระทำนั้น ๆ

3. หลักความเสมอภาคมีการกระจายการพัฒนาและประโยชน์ต่าง ๆ ที่รัฐพึงจัดสรรอย่างทั่วถึงทัดเทียมกัน ซึ่งประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงโอกาสต่าง ๆ ในสังคม เช่น โอกาสในการพัฒนา ความเป็นอยู่ที่ดีได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับกลุ่มผู้ด้อยโอกาสที่สุดในสังคมซึ่งจะต้อง ถูกนับรวมในการได้รับประโยชน์และโอกาสดังกล่าวด้วย

4. หลักการมีฉันทานุมัติร่วมในสังคม เมื่อมีความแตกต่างในความเห็นในสังคมจะต้อง ดำเนินการหาข้อตกลงร่วมที่ดีที่สุด เป็นกลางที่สุด และเป็นความสนใจร่วมของสังคมนั้น ๆ การที่จะ ได้มาซึ่งฉันทานุมัติร่วมนี้จำเป็นต้องมีความเข้าใจถึงวัฒนธรรมประวัติศาสตร์และแง่มุมทางสังคมของ ชุมชนนั้น ๆ เป็นอย่างดี

5. หลักคุณธรรม คนมีจิตสำนึกและยึดมั่นในความถูกต้อง ดิงาม มีคุณธรรมจริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต ขยัน อดทน มีระเบียบวินัย

6. หลักความคุ้มค่าหรือหลักประสิทธิภาพและประสิทธิผลมีการบริหารจัดการอย่างมี ประสิทธิภาพและประสิทธิผลและใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าโดยยึดถือประโยชน์สูงสุดของสังคมและ ประเทศชาติหลักการมีส่วนร่วมบริหารจัดการโดยใช้หลักการมีส่วนร่วมของประชาชนในสังคมทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่สำคัญและมีผลกระทบต่อผู้คนและสังคม หลักการมี ส่วนร่วมนี้ถือว่าเป็นหลักการสำคัญของการบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล ซึ่งในระบอบประชาธิปไตย ที่สมบูรณ์สามารถทำได้ในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งในเรื่องการเลือกตั้ง การสอบถาม การไต่สวนสาธารณะ การประชุมสาธารณะ การประชาสัมพันธ์การออกเสียงประชามติการแสดงมติมหาชน การเสนอร่าง กฎหมาย การระงับยับยั้งการออกกฎหมายหรือโครงการของรัฐ และการถอดถอน

3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการจัดการ

Lyndall Urwick & Luther Gulick (1760) แนวคิดด้านการบริหารจัดการ (Management Concept) ตลอดจนทฤษฎีองค์กร (Organization Theory) นั้น เป็นการนำเสนอกรอบความคิดในการบริหารจัดการการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ตลอดจนได้ผลิตผลที่มีประสิทธิภาพไปพร้อมกันด้วย ในยุคปัจจุบันนี้ไม่ว่าจะองค์กรเล็กหรือองค์กรใหญ่ต่างก็ต้องการการจัดการที่ดีทั้งนั้น เพื่อให้องค์กรสามารถก้าวหน้าได้ดีที่สุด อาจกล่าวได้ว่า ทฤษฎีการบริหารจัดการ นั้นเริ่มต้นขึ้นในช่วงที่เริ่มปฏิวัติอุตสาหกรรมตั้งแต่ปี ค.ศ. 1760 เรื่อยมา ซึ่งยุคนี้เริ่มเปลี่ยนจากแรงงานคนมาเป็นแรงงานจากเครื่องจักร ทำให้มีการขยายอัตราการผลิตแบบก้าวกระโดด และเกิดระบบโรงงานอุตสาหกรรมขึ้น มากมาย จนเกิดการจัดการบริหารการทำงานให้เป็นระบบมากขึ้น เพื่อเพิ่มผลผลิตให้มากขึ้นตามไปด้วย อย่างไรก็ตาม ทฤษฎีการบริหารจัดการนี้ก็ได้รับการพัฒนาเรื่อยมาตามยุคตามสมัย แยกแขนงแนวทางการบริหารจัดการ ออกไปมากมาย ซึ่งแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ นั้นแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะใหญ่ๆ ตามแต่ละยุค คือ ทฤษฎีและ แนวความคิดแบบดั้งเดิม (Classical Theory) ทฤษฎีและแนวความคิดดั้งเดิมแบบสมัยใหม่ (Neo - Classical Theory of Organization) และทฤษฎีและแนวความคิดแบบสมัยปัจจุบัน (Modern Theory of Organization)

การวางแผน หมายถึง การกำหนดกิจกรรมตลอดจนภาระกิจต่างๆ ที่ต้องปฏิบัติเอาไว้ในแต่ละช่วงเวลา เพื่อให้เป็นแนวทางตลอดจนทิศทางในการปฏิบัติงานการวางแผนควรต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์และขั้นตอนที่จะทำให้บรรลุผลตามที่ต้องการ

การจัดการองค์กร หมายถึง การกำหนดโครงสร้างตำแหน่ง กำหนดบทบาท หน้าที่ ตลอดจนการทำงานของแต่ละภาคส่วนให้สอดคล้อง ราบรื่น และไม่ทับซ้อนกัน การจัดการองค์กรยังรวมถึงการจัดระเบียบในการทำงานที่จะทำให้การทำงานไม่สะดุด จัดสรรคนให้เหมาะสมกับงานจัดการงานให้เป็นระบบระเบียบเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานมากที่สุด

ภาวะการเป็นผู้นำ หมายถึง ภาวะในการควบคุมการทำงานให้สำเร็จลุล่วง โดยต้องสามารถสร้างแรงจูงใจให้ทุกคนอยากร่วมทำงานได้ ต้องบริหารงานบุคคลได้ดี ต้องเข้าใจการทำงานของตนเองและผู้ใต้บังคับบัญชา รวมถึงมีทักษะในการแก้ไขปัญหาได้ดี และมีการตัดสินใจที่รอบคอบ ฉับไว ดีเยี่ยม สามารถที่จะนำพาทุกคนบรรลุเป้าหมายไปสู่ความสำเร็จได้

การควบคุม หมายถึง การดูแลบุคลากรตลอดจนการทำงานต่างๆ ให้เป็นไปตามแผนงานที่วางไว้ ตลอดจนการติดตามประเมินผลว่าการปฏิบัติงานนั้นเป็นไปตามที่วางไว้หรือไม่ บรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ ความสำเร็จมากน้อยเพียงไร การควบคุมนั้นยังหมายถึงการจัดการกับปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดผลกระทบกับการทำงานน้อยที่สุดอีกด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

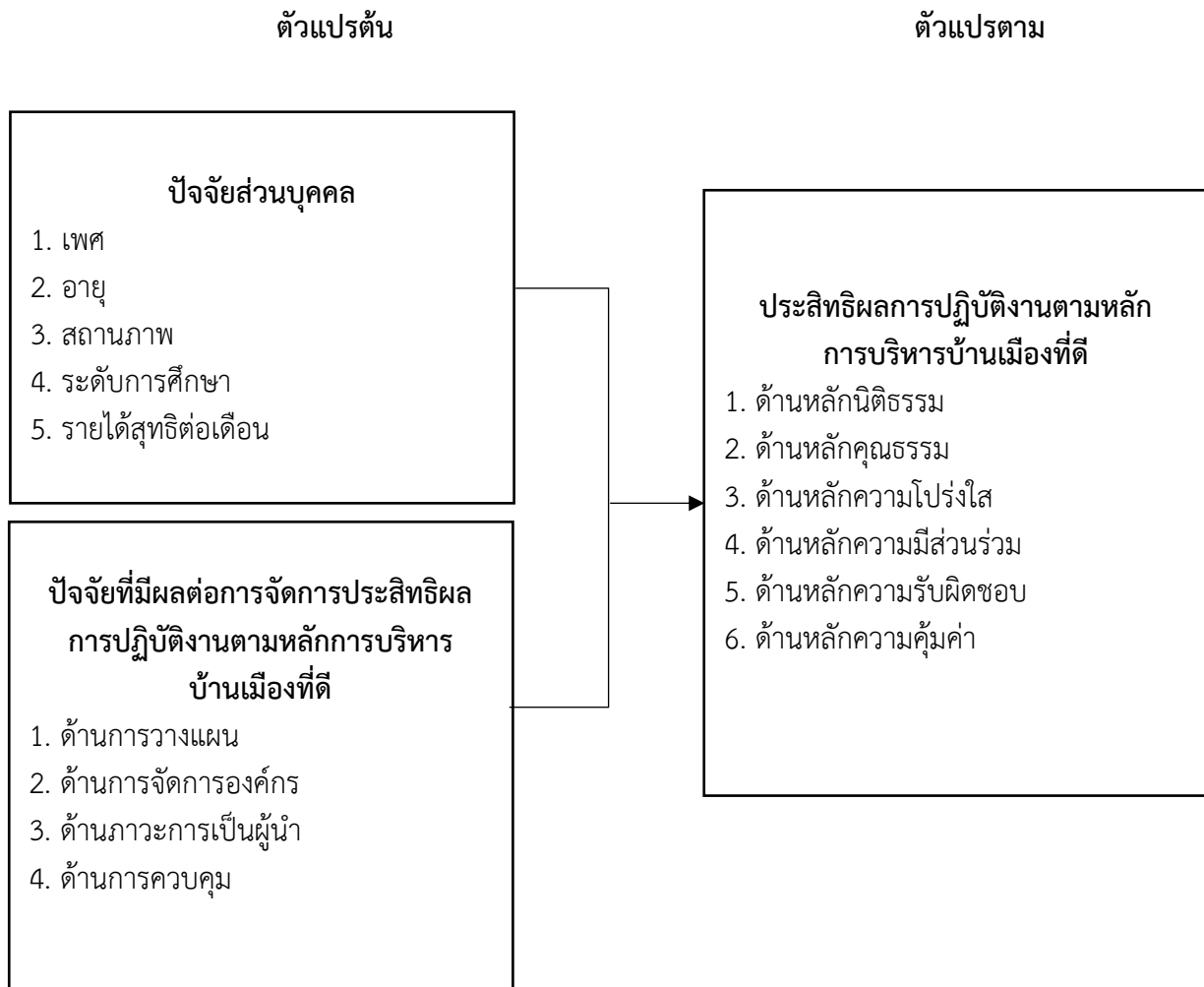
อนันต์สุดา ศรีรุ่ง (2564) ได้ศึกษาประสิทธิผลของการบริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลของการบริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี อยู่ในระดับมาก c) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อ ประสิทธิผลการจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดีมีความสัมพันธ์เชิงบวก

พิชัยรัฐ หมั่นดวง (2564) ได้ศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัด หนองบัวลำภู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ธรรศพงศ์ วงษ์สวัสดิ์และอเนก นอบเผือก (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลวังซ้าย อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลวังซ้าย มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาข้อมูลแนวคิดทฤษฎีและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องข้างต้น ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ สุวัฒน์ ศิริรินทร์ (2558) เกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค ประกอบด้วย 1) ค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการใช้บริการ 2) การหาแหล่งข้อมูลในการตัดสินใจเลือกที่พัก 3) ระยะเวลาที่เข้าพักโดยเฉลี่ยต่อครั้ง 4) วัตถุประสงค์ที่เลือกใช้บริการ 5) รูปแบบสถานที่พักในการเลือกใช้บริการ และ 6) ผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกใช้บริการที่พักเป็นตัวแปรต้น และศึกษาแนวคิดของ Booms and Bitner (1981) เกี่ยวกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ประกอบด้วย 1) ผลิตภัณฑ์ 2) ราคา 3) ช่องทางการจัดจำหน่าย 4) การส่งเสริมการตลาด 5) ด้านบุคคลหรือพนักงาน 6) ด้านสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ และ 7) ด้านกระบวนการให้บริการ เป็นตัวแปรตามในการกำหนดกรอบแนวคิดเพื่อใช้ในการจัดทำแผนธุรกิจพัฒนาที่พักตากอากาศ เพาเวอร์อัฟเขาเต่ารีสอร์ท อำเภอหัวหิน จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ พนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างของเทศบาลเมืองปากแพรก การสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 138 คน การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรการคำนวณของ Taro Yamane ได้จำนวน 103 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือวัด คือ แบบสอบถาม เพื่อทำการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยแบบสอบถามเป็นแบบกำหนดข้อเลือกตอบ โดยแบบสอบถามดังกล่าว ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 แบบสอบถามประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองปากแพรก จังหวัดกาญจนบุรี ส่วนที่ 3 แบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการ ประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองปากแพรก จังหวัดกาญจนบุรี โดยที่แบบสอบถามในส่วนที่ 2 ถึงส่วนที่ 4 ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อของแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีการของ ลิเคิร์ต (Likert Scale) (Likert, 1961)

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) แบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา จำนวน 30 ชุด จากนั้นนำมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Alpha's coefficient- α) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติโดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ≥ 0.78 ซึ่งมีเกณฑ์กำหนดค่าความเชื่อมั่นดังนี้ (Cronbach, 1951, pp. 297-334) โดยพบว่าค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Alpha's coefficient- α) ของแบบสอบถามทั้งชุดได้ = 0.934 โดยแบบสอบถามประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีมีค่า $\alpha = 0.925$ และแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีมีค่า $\alpha = 0.766$ ซึ่งมีค่ามากกว่าเกณฑ์ของระดับความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้ แสดงว่าแบบสอบถามชุดนี้สามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากที่ได้ทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามในการวิจัยแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำมาแปลงรหัสตัวเลข (Code) และสร้างตัวแปร โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยการทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์การหาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA : F-test) การทดสอบความสัมพันธ์ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

พนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ของเทศบาลเมืองปากแพรง จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 103 คน มีปัจจัยส่วนบุคคล สามารถสรุปผลได้ เป็นดังนี้

เพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 66 คิดเป็นร้อยละ 64.1 และเป็นเพศชาย จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 35.9

อายุ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 61 คิดเป็นร้อยละ 59.2 รองลงมาอายุมากกว่า 41 ปี จำนวน 31 คิดเป็นร้อยละ 30.1 และอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 11 คิดเป็นร้อยละ 10.7

สถานภาพ ส่วนใหญ่มีสถานภาพ โสด จำนวน 72 คิดเป็นร้อยละ 69.9 รองลงมาสถานภาพสมรส จำนวน 28 คิดเป็นร้อยละ 27.2 และสถานภาพหย่าร้าง จำนวน 3 คิดเป็นร้อยละ 2.9

ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 74 คิดเป็นร้อยละ 71.8 และระดับการศึกษาปริญญาโท หรือสูงกว่า จำนวน 29 คิดเป็นร้อยละ 28.2

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีรายได้ระหว่าง 10,000-20,000 บาท จำนวน 67 คิดเป็นร้อยละ 65.0 มีรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท จำนวน 21 คิดเป็นร้อยละ 20.4 และมีรายได้ระหว่างสูงกว่า 30,000 บาท จำนวน 15 คิดเป็นร้อยละ 14.6

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองปากแพรง จังหวัดกาญจนบุรี

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองปากแพรง จังหวัดกาญจนบุรี โดยรวม

ประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
1. ด้านหลักนิติธรรม	3.34	0.70	ปานกลาง	6
2. ด้านหลักคุณธรรม	3.45	0.68	มาก	4
3. ด้านหลักความโปร่งใส	3.49	0.69	มาก	3
4. ด้านหลักความร่วมมือ	3.34	0.71	ปานกลาง	5
5. ด้านหลักความรับผิดชอบต่อ	3.73	0.55	มาก	2
6. ด้านหลักความคุ้มค่า	3.78	0.58	มาก	1
รวม	3.52	0.53	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ความเห็นของพนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ของเทศบาลเมืองปากแพรง จังหวัดกาญจนบุรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.52$, S.D. = 0.53) หากพิจารณารายด้านพบว่า ประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 ด้าน และระดับปานกลาง จำนวน 2 ด้าน โดยมีความคิดเห็นด้านหลักความคุ้มค่า อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 3.78$, S.D. = 0.58) รองลงมาคือ ด้านหลักความรับผิดชอบต่อ ($\bar{x} = 3.73$, S.D. = 0.55) ด้านหลักความโปร่งใส ($\bar{x} = 3.49$, S.D. = 0.69) ด้านหลักคุณธรรม ($\bar{x} = 3.45$, S.D. = 0.68) ด้านหลักความร่วมมือ ($\bar{x} = 3.34$, S.D. = 0.71) และด้านที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ ด้านหลักนิติธรรม ($\bar{x} = 3.34$, S.D. = 0.70) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองปากแพรง จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองปากแพรงจังหวัดกาญจนบุรีที่มีเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันพบว่าในภาพรวมมีค่า Sig. มากกว่า 0.05 นั้นแสดงให้เห็นว่ายอมรับสมมติฐานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองปากแพรงจังหวัดกาญจนบุรีไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตอนที่ 4 ผลทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการและประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองปากแพรง จังหวัดกาญจนบุรี

ตารางที่ 2 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการและประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองปากแพรง จังหวัดกาญจนบุรี

การจัดการ	ประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี		
	r	Sig.	ระดับความสัมพันธ์
1. ด้านการวางแผน	0.644	0.000*	ความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง
2. ด้านการจัดการองค์กร	0.419	0.000*	ความสัมพันธ์ปานกลาง

3. ด้านภาวะการณืเป็นผู้นำ	0.663	0.000*	ความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง
4. ด้านการควบคุม	0.819	0.000*	ความสัมพันธ์สูง
ภาพรวม	0.648	0.000*	ความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง

* ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า การวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สถิติ Pearson Correlation ในการทดสอบที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 พบว่า การจัดการ ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดการองค์กร ด้านภาวะการณืเป็นผู้นำ และด้านการควบคุม โดยรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองปากแพรง จังหวัดกาญจนบุรี โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการควบคุม ด้านภาวะการณืเป็นผู้นำ ด้านการวางแผน และด้านการจัดการองค์กร ตามลำดับ

ตอนที่ 5 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 3 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		ยอมรับ	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 1 ระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองปากแพรง จังหวัดกาญจนบุรี อยู่ในระดับมาก	ค่าเฉลี่ย \bar{x} และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	✓	
สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และรายได้สุทธิต่อเดือน ของพนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ของเทศบาลเมืองปากแพรง จังหวัดกาญจนบุรี แตกต่างกัน มีประสิทธิผลของการบริหารราชการ ด้วยหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไม่แตกต่างกัน	t-test และ One Way ANOVA	✓	
สมมติฐานที่ 3 ประสิทธิผลของการบริหารราชการของเทศบาลเมืองปากแพรง จังหวัดกาญจนบุรี มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองปากแพรง จังหวัดกาญจนบุรี	สถิติ Pearson Correlation	✓	

อภิปรายผลการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองปากแพรง จังหวัดกาญจนบุรี

ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีโดยรวม อยู่ในระดับมาก พบว่า ด้านหลักความคุ้มค่า อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านหลักความรับผิดชอบ ด้านหลัก

ความโปร่งใส ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความร่วมมือ และด้านที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ ด้านหลักนิติธรรม ตามลำดับ อาจเป็นเพราะยังขาดความรู้ ความเข้าใจในบางส่วนของ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาความรู้ของผู้ปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของอนันต์สุดา ศรีรุ่ง (2564) ได้ศึกษาประสิทธิผลของการบริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลของการบริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัว หิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของพิชัยรัฐ หมั่นดวง (2564) ได้ศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัด หนองบัวลำภู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของเทียนนท์ แสงบุตร (2563) ได้ศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของธรรตพงศ์ วงษ์สวัสดิ์และอเนก นอบเผือก (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การ บริหารส่วนตำบลวังซ้าย อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดลพบุรี ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังซ้าย มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี ของเทศบาลเมืองปากแพรก จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักการบริหาร บ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองปากแพรกจังหวัดกาญจนบุรีไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ที่ เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าเพศ อายุ ระดับการศึกษาและ อาชีพไม่มีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนในการ บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของพิชัยรัฐ หมั่นดวง (2564) ได้ศึกษาการ บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ โดยภาพรวมพบว่า อาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านเพศ อายุ และระดับการศึกษา ไม่แตกต่าง และสอดคล้องกับงานวิจัย เทียนนท์ แสงบุตร (2563) ได้ศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิจัยเปรียบเทียบปัจจัยด้านบุคคล ที่มีต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งในการปฏิบัติงาน และรายได้ต่อเดือน ที่ต่างกันมีการ บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการและประสิทธิผลการปฏิบัติงาน ตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองปากแพรก จังหวัดกาญจนบุรี

ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการ ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดการองค์กร ด้านภาวะการณเป็น ผู้นำ และด้านการควบคุม โดยรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานตาม หลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลเมืองปากแพรก จังหวัดกาญจนบุรี อนันต์สุดา ศรีรุ่ง (2564) ได้ศึกษา ประสิทธิผลของการบริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลักเกณฑ์ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ผลการวิจัยพบว่า ด้านความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อ ประสิทธิภาพการ

จัดการเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดีมีความสัมพันธ์เชิงบวก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. เทศบาลเมืองปากแพรง ควรกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ ให้ชัดเจนเป็นรูปธรรม ในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติมาใช้ในการบริหารงานของส่วนราชการ ควรสร้างความรู้ความเข้าใจในหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ให้กับข้าราชการในทุกระดับ เพื่อให้การปฏิบัติตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีบรรลุผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น

2. เทศบาลเมืองปากแพรงควรปลูกฝังค่านิยม ทศนคติ จิตสำนึกให้กับข้าราชการและบุคลากรในหน่วยงาน ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการปฏิบัติตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีที่แท้จริง

3. เทศบาลเมืองปากแพรง ควรสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคประชาชนและส่วนราชการอื่นๆ เพื่อกำหนดมาตรการ และกลไกที่ชัดเจน พัฒนาหลักเกณฑ์และวิธีการให้การปฏิบัติตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีให้เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความพึงพอใจของประชาชนผู้มารับบริการ ผู้มีส่วนได้เสียที่มาติดต่อ ประสานงานกับเทศบาลเมืองปากแพรง ในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองปากแพรง

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองปากแพรงกับเทศบาลจังหวัดอื่นๆ

3. การวิจัยครั้งนี้เป็นเพียงการสัมภาษณ์ข้าราชการภายในองค์กรของเทศบาลเมืองปากแพรง อาจะยังไม่ได้สะท้อนถึงการปฏิบัติงาน และมุมมองต่างๆ จากภายนอกองค์กร จึงอาจจะไม่ครอบคลุมทุกประเด็น การศึกษา เช่น ประเด็นการให้บริการในการเบิกจ่ายเงิน การจัดซื้อจัดจ้าง งบประมาณจังหวัดกับหน่วยงานที่ได้รับจัดสรรงบประมาณจังหวัด ประเด็นการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ เกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน ความเดือดร้อนของประชาชน ประเด็นประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ และประชาชนในทำโครงการเพื่อขอรับจัดสรรงบประมาณจังหวัด เป็นต้น เนื่องจากมีระยะเวลาจำกัด อาจส่งผลให้การวิจัยในครั้งนี้มีประเด็นและข้อมูลมาสนับสนุนไม่ครบถ้วนเท่าที่ควร

บรรณานุกรม

โกวิทย์ พวงงาม. (2550). *การปกครองท้องถิ่นไทย*. กรุงเทพมหานคร: บริษัทสำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด.

มัญญาภา พุดเกลี้ยง. (2564). *การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติกรณีศึกษา สำนักงานจังหวัดตราด*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ จังหวัดกรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ธรรมพงศ์ วงษ์สวัสดิ์ และเอนก นอบเฟือก. (2561). *ได้วิจัยเรื่องการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่านางงาม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก*. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปีที่ 13 ฉบับที่ 1 ม.ค. - เม.ย. 2561, 2(1), หน้า 129 – 139.

เลิศชาย หอมหวน และพิชัยรัฐ หมื่นด้วง. (2564). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลนาอาน อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย*. วารสารประจำปี 6 ฉบับที่ 11 ประจำเดือนพฤศจิกายน 2564. วิทยาลัยพิษณุบัณฑิต, 31(1), หน้า 38 – 48.

- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2555). *คู่มือคำอธิบายตัวชี้วัดการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ* ปีงบประมาณ พ.ศ.2554. กรุงเทพมหานคร: บริษัท วิชั่น พริน แอนด์ มีเดีย จำกัด.
- อนันต์สุดำ ศรีรุ่ง. (2564). *ประสิทธิผลของการบริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์*. วารสารวิชาการการจัดการภาครัฐและเอกชนปีที่ 3 ฉบับที่ 3 กันยายน-ธันวาคม 2564, 34(1), หน้า 45 - 61.
- Cronbach, L.J. (1951). *Coefficient Alpha and the Internal Structure of Tests*. Psychometrika, 16, 297 – 334.
- Lyndall Urwick & Luther Gulick. (1760). *The Science of Administration*. New York: Columbia University.
- Likert, R. (1961). *New Paatterns of Management*. New York: McGraw-Hill.
- Parsons, Talcott. (1964). *Essays in Sociological Theory*, Chicago: Free Press.
- Steers, M. R., Ungson, G. R. ; & Mowday, R. T. (1985). *Managing Effective Organization: An Introduction*. Boston: Kent.

สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารในทัศนะของบุคลากรในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

Information Technology Competency of School Administrators in The Views of
Personel Educational Institutions Under Phetchaburi Primary Educational Area
Office 2

ทิพวรรณ ใจปราศรัย

Tippawan Jaiprasai

นักวิเคราะห์นโยบายและแผน องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี

Policy and planning analyst, Phetchaburi Provincial Administrative Organization

E-mail: Tippra25@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารในทัศนะของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 และ (2) เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารในทัศนะของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 283 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า (1) ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารในทัศนะของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ (2) ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารในทัศนะของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 พบว่า ตำแหน่งงานแตกต่างกันความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารในทัศนะของบุคลากรในสถานศึกษา ในภาพรวมแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารในทัศนะของบุคลากรในสถานศึกษาในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

คำสำคัญ: สมรรถนะ; เทคโนโลยีสารสนเทศ; ผู้บริหาร; ทัศนะของบุคลากร

Abstract

The purposes of this research were to (1) study the information technology competency of school administrators in the view of personnel in educational institutions under Phetchaburi Primary Educational Area Office 2, and (2) compare the competency of school administrators in the view of personnel educational institutions under Phetchaburi Primary Educational Area Office 2. The samples comprised of 283 teachers. The research instrument was a questionnaire. The results showed that (1) the opinions on the information technology competency of school administrators in the views of personnel educational institutions under Phetchaburi Primary Educational Area Office 2 overall was at the high level and (2) the result of comparing the

competency of school administrators in the views of personnel educational institutions under Phetchaburi Primary Educational Area Office 2 has revealed that the different job titles differed opinions about the information technology performance of the administrators, in overall was the difference in a level of statistical significance of 0.05. The different work experience differs opinions of school administrators in overall and there was no difference in a level of statistical significance of 0.05.

Keywords: Competency, information Technology, administrators; Personnel's perspective

บทนำ

ปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและในการจัดการศึกษา เทคโนโลยีสารสนเทศ จึงเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการปฏิรูปการศึกษา เพื่อพัฒนาการศึกษาเร่งพัฒนาคุณภาพคน ช่วยทางการศึกษา ให้เข้าถึงประชาชน ช่วยจัดทำข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารและจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อช่วย ในการเรียนการสอน ดังที่ปรากฏในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 9 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา, 2542 และ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา, 2545) ว่าด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา กำหนดให้รัฐต้องจัดทำโครงสร้างและหน่วยงานเฉพาะเพื่อรับผิดชอบด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา ส่งเสริมบุคลากรทางการศึกษาให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสม มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการศึกษาให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับ กระบวนการเรียนรู้ของคนไทย ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิตและพัฒนาแบบเรียน ตำราหนังสือทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์อื่น วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการศึกษา ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีด ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา ในโอกาสแรกที่ทำได้ เพื่อให้มีความรู้และทักษะในการ แสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ดังนั้น รัฐจึงให้ความสำคัญในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ เข้ามาใช้ในการบริหารจัดการในหน่วยงานต่าง ๆ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้มากขึ้น กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนาให้มีความรู้ในระดับสูงขึ้น รวมถึงรู้จักวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดจากการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศที่ไม่เหมาะสมได้ด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550) การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันมีการ นำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น ซึ่งการ นำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอนออนไลน์มีส่วนช่วยในการส่งเสริมเครือข่ายสังคมระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอน นอกจากนี้ยังช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนของผู้เรียนให้เพิ่มมากขึ้นอีกด้วย โดยผู้เรียน และผู้สอนสามารถติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนความเห็นระหว่างกันผ่านเครื่องมือติดต่อสื่อสารที่ทันสมัย จึงทำให้ การเรียนรู้ออนไลน์เป็นการเรียนที่สามารถเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา (ชนินทร์ ตั้งพานทอง, 2560)

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) กระทรวงศึกษาธิการได้มีการ กำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอนระบบทางไกล โดยมีการเรียนรู้หลักผ่านช่องทาง on-air ของมูลนิธิต

การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียมในพระบรมราชูปถัมภ์ และมีการเรียนรู้เสริมผ่านระบบ online ปัญหาที่พบ คือ “ความไม่พร้อม” โดยเฉพาะเรื่องของอุปกรณ์และเครื่องมือสำหรับการเรียนการสอนออนไลน์ เช่น คอมพิวเตอร์ แล็ปท็อป หรือแท็บเล็ต รวมถึงโทรทัศน์ที่สามารถรับสัญญาณดาวเทียมได้ ซึ่งไม่ใช่นักเรียนทุกคนจะมีอุปกรณ์เหล่านี้ที่บ้าน และไม่ใช่ผู้ปกครองทุกคนที่มีกำลังทรัพย์เพียงพอในการจัดการอุปกรณ์เหล่านี้ ขณะที่การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตและระบบไวไฟในประเทศไทยก็ไม่ได้ครอบคลุมเหมือนในต่างประเทศ (สำนักงานศึกษาธิการภาค 2 สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2563) ซึ่งให้เห็นว่า การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในภาครัฐยังไม่ประสบความสำเร็จ ปัจจัยสำคัญแห่งความสำเร็จประการหนึ่ง คือ ข้าราชการระดับสูง ได้แก่ กลุ่มผู้บริหาร ซึ่งมีอำนาจตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ขององค์กร สำหรับหน่วยงานทางการศึกษา ก็คือ ผู้บริหารสถานศึกษา สถานศึกษาที่มีอำนาจในการจัดการศึกษาควรมีการบริหารการศึกษา ซึ่งหมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลาย ๆ คน ร่วมมือดำเนินการเพื่อพัฒนาให้เด็กเยาวชน ประชาชน หรือสมาชิกของสังคมในทุก ๆ ด้านให้มีความสามารถ ทักษะคุณลักษณะ ค่านิยมหรือคุณธรรม ส่วนในด้านสังคม การเมือง และเศรษฐกิจนั้น ต้องการให้เป็นสมาชิกที่ดีและมีประสิทธิภาพของสังคม โดยกระบวนการต่าง ๆ ที่เป็นระเบียบแบบแผน (ภารดี อนันต์นาวิ, 2552) และปัญหาด้านการเรียนการสอน พบว่า ครูส่วนใหญ่ขาดทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เนื่องจากครูไม่ครบชั้นและมีจำนวนนักเรียนน้อยในแต่ละชั้น สื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้มีจำนวนจำกัด สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ มีใช้อย่างจำกัด และที่มีอยู่ก็ไม่สามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558) ซึ่งการดำเนินการบริหารศึกษานั้นก็คือ ผู้บริหารสถานศึกษา จะต้องมีการบริหารจัดการที่สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของการศึกษาในศตวรรษที่ 21 การจะประเมินการทำงานเพื่อการพัฒนาได้นั้น ต้องกำหนดสมรรถนะเพื่อระบุถึงพฤติกรรมที่ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีสมรรถนะ (Competency) นั่นคือ คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมส่วนบุคคลที่สร้างแรงจูงใจในการทำงาน ซึ่งเป็นผลมาจากความรู้และทักษะ ทำให้สามารถปฏิบัติงานได้โดดเด่นมากกว่าบุคคลอื่น ดังนั้นการศึกษาระดับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาจะช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น เหมาะสมกับคำว่าผู้บริหารมืออาชีพ

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารในทัศนะของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และเพื่อให้โรงเรียนมีประสิทธิภาพ การเรียนรู้แบบดิจิทัลที่ดีจากการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารในทัศนะของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารในทัศนะของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำแนกตามตำแหน่งงานและประสบการณ์ในการทำงาน

สมมติฐานของการวิจัย

1. บุคลากรในสถานศึกษาที่มีตำแหน่งงานต่างกัน จะมีสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาที่แตกต่างกัน

2. บุคลากรในสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน จะมีสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาที่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ตามกรอบแนวคิดมาตรฐานวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาของสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาที่สำคัญ 3 สมรรถนะ ได้แก่

1) ด้านความสามารถในการใช้และบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาและการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม

2) ด้านความสามารถประเมินการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาพัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการ

3) ด้านความสามารถส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน หรือ รักษาการแทนผู้อำนวยการโรงเรียน หรือรองผู้อำนวยการโรงเรียน และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ทั้งหมด 123 โรงเรียน จำนวน 964 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน หรือ รักษาการแทนผู้อำนวยการโรงเรียน หรือ รองผู้อำนวยการโรงเรียน และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำนวน 283 คน

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย ตั้งแต่เดือน กรกฎาคม 2564 ถึง ตุลาคม 2564

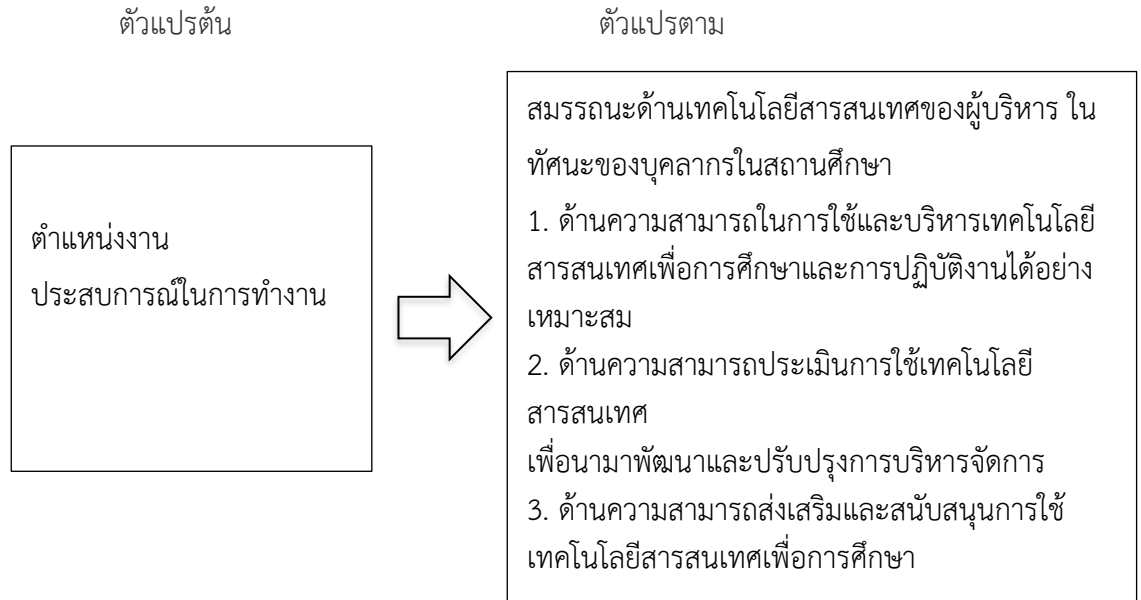
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารในทัศนะของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

2. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถใช้เป็นข้อมูลและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ได้อย่างมีประสิทธิภาพและ เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารในทัศนะของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ตามกรอบมาตรฐานวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาของสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา (2548)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ผู้วิจัยศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีการศึกษาประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ประชากร ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน หรือ รักษาการแทนผู้อำนวยการโรงเรียน หรือ รองผู้อำนวยการโรงเรียน และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ทั้งหมด จำนวน 123 โรงเรียน จำนวน 964 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน หรือ รักษาการแทนผู้อำนวยการโรงเรียน หรือ รองผู้อำนวยการโรงเรียน และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำนวน 283 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากสูตรคำนวณของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน 5% และได้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งเป็น 2 ชั้น ภูมิ ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน หรือ รักษาการแทนผู้อำนวยการโรงเรียน หรือ รองผู้อำนวยการโรงเรียน และครูผู้สอน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ อายุ ตำแหน่งงาน ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน ลักษณะคำตอบเป็นแบบเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของบุคลากรในสถานศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารในทัศนะของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ประกอบด้วย 3 สมรรถนะ ดังนี้

1) ด้านความสามารถในการใช้และบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาและ การปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม

2) ด้านความสามารถประเมินการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาพัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการ

3) ด้านความสามารถส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึง สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร อยู่ในระดับมาก
- 3 คะแนน หมายถึง สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร อยู่ในระดับน้อย
- 1 คะแนน หมายถึง สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม
2. นำข้อมูลจากการศึกษามาสร้างแบบสอบถามตามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีตัวเลือก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด
3. นำเครื่องมือเสนอผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
4. นำเครื่องมือที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (Index of Item – Objective Congruence : IOC) โดยคัดเลือกข้อที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 0.50 ขึ้นไป พร้อมนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อความตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ สำหรับค่า IOC ที่ได้มีค่าระหว่าง 0.60 – 1.00
5. นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับบุคลากรในสถานศึกษาซึ่งมีได้อยู่ในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1970) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96
6. จัดพิมพ์เครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ทำหนังสือถึงผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ด้วยตนเอง สำหรับแบบสอบถาม มีจำนวน 283 ชุด ได้รับกลับคืนจำนวน 283 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามทั้งหมด
3. ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ภายหลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับคืนทุกฉบับ และคัดเลือกไว้เฉพาะแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ และทำการวิเคราะห์ในแต่ละตอนดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยให้การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารในทัศนะของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ตอนที่ 3 ทดสอบสมมติฐานการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารในทัศนะของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำแนกตามตำแหน่งงาน โดยใช้ค่าสถิติที (t-Test) และจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยใช้การวิเคราะห์ ความแปรปรวน (ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างจะต้องทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่งงาน ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 82.30 อายุไม่เกิน 30 ปี จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 41.00 ตำแหน่งงานเป็นครูผู้สอน จำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 86.90 ระดับการศึกษาจบปริญญาตรี จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 73.50 มีประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 5 ปี จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 48.40

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารในทัศนะของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร ในทัศนะของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ด้านความสามารถในการใช้และบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาและการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม	3.82	0.63	มาก
2. ด้านความสามารถประเมินการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาพัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการ	3.68	0.67	มาก
3. ด้านความสามารถส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา	3.89	0.63	มาก
รวม	3.80	0.64	มาก

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารในทัศนะของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารใน

ทักษะของบุคลากรในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก ทั้ง 3 สมรรถนะ โดยมีค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ สมรรถนะด้านความสามารถส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้และบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาและการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม และสมรรถนะด้านความสามารถประเมินการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาพัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการ ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบเกี่ยวกับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารในทักษะของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำแนกตามตำแหน่งงาน

สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารในทักษะของบุคลากรในสถานศึกษา	ตำแหน่งงาน						t	Sig.
	ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือ รักษาการแทนผู้อำนวยการโรงเรียน (N = 37)			ครูผู้สอน (N = 246)				
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล		
	1. ด้านความสามารถในการใช้และบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาและการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม	3.97	0.69	มาก	3.79	0.62		
2. ด้านความสามารถประเมินการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาพัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการ	3.83	0.66	มาก	3.66	0.67	มาก	1.496	0.136
3. ด้านความสามารถส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา	4.20	0.46	มาก	3.84	0.64	มาก	3.277	0.001
รวม	4.00	0.55	มาก	3.76	0.59	มาก	2.298	0.022

* แทนนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า ตำแหน่งงานแตกต่างกันความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารในทักษะของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ในภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ตำแหน่งงานแตกต่างกันความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้าน

ความสามารถในการใช้และบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาและ การปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม และสมรรถนะด้านความสามารถประเมินการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนามาพัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการไม่แตกต่างกัน ยกเว้น สมรรถนะด้านความสามารถส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบเกี่ยวกับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารในทัศนะของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวม

สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของ ผู้บริหารในทัศนะของบุคลากร ใน สถานศึกษา	ประสบการณ์ ในการทำงาน (N = 283)	\bar{x}	F	Sig.
1. ด้านความสามารถในการใช้และบริหาร เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา และการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม	ไม่เกิน 5 ปี	3.85	0.494	0.740
	6 – 10 ปี	3.82		
	11 - 15 ปี	3.85		
	16 – 20 ปี	3.69		
	21 ปีขึ้นไป	3.72		
2. ด้านความสามารถประเมินการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนามาพัฒนา และปรับปรุงการบริหารจัดการ	ไม่เกิน 5 ปี	3.68	1.043	0.385
	6 – 10 ปี	3.68		
	11 - 15 ปี	3.87		
	16 – 20 ปี	3.50		
	21 ปีขึ้นไป	3.59		
3. ด้านความสามารถส่งเสริมและสนับสนุน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา	ไม่เกิน 5 ปี	3.84	0.663	0.618
	6 – 10 ปี	3.97		
	11 - 15 ปี	3.98		
	16 – 20 ปี	3.84		
	21 ปีขึ้นไป	3.89		
ภาพรวม	ไม่เกิน 5 ปี	3.79	0.519	0.722
	6 – 10 ปี	3.82		
	11 - 15 ปี	3.90		
	16 – 20 ปี	3.68		
	21 ปีขึ้นไป	3.73		

* แทนนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 ประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารในทัศนะของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

เพชรบุรี เขต 2 ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ประสิทธิภาพในการทำงานแตกต่างกันความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้และบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาและการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม สมรรถนะด้านความสามารถประเมินการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาพัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการ และสมรรถนะด้านความสามารถส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาศมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารในทัศนะของบุคลากรในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 3 สมรรถนะ ได้แก่ สมรรถนะด้านความสามารถส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา รองลงมา คือ สมรรถนะด้านความสามารถในการใช้และบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาและการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม และสุดท้าย คือ สมรรถนะด้านความสามารถประเมินการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาพัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการ ที่เป็นเช่นนี้เพราะสมรรถนะด้านความสามารถส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาผู้บริหารมีการพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษาให้มีความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สตรีรัตน์ ตั้งมีลาภ (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาศมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสื่อสาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาแพงเพชร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสื่อสาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากาแพงเพชร เขต 2 ในภาพรวมมีการปฏิบัติโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2 สมรรถนะ คือ มีความสามารถส่งเสริมสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา รองลงมา คือ มีความสามารถใช้ในการใช้และบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาและการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม และมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 1 สมรรถนะ คือ มีความสามารถประเมินการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาปรับปรุงการบริหารจัดการ

ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารในทัศนะของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำแนกตามตำแหน่งงาน ระหว่างผู้อำนวยการโรงเรียน หรือ รักษาการแทนผู้อำนวยการโรงเรียน หรือ รองผู้อำนวยการโรงเรียน กับ ครูผู้สอน ในภาพรวมแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ที่เป็นเช่นนี้เพราะ ผู้อำนวยการโรงเรียน หรือ รักษาการแทนผู้อำนวยการโรงเรียน หรือ รองผู้อำนวยการโรงเรียน มีภาระหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบงานในสถานศึกษาในทุก ๆ ด้าน จะต้องเป็นผู้นำและมีบทบาทในการส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ตามให้ทันเทคโนโลยีทางการศึกษา ย่อมมีสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมากกว่าครูผู้สอน เนื่องจากครูผู้สอนบางคนยังก้าวไม่ทันความเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่เปลี่ยนแปลงไป นอกจากนี้ผลการทดสอบยังสอดคล้องกับแนวคิดของ มุกดา อนุภานนท์ (2555) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ก็คือ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา ซึ่งเป็นผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามกฎหมาย ที่สามารถนำความรู้ ความสามารถของตนมาพัฒนาบุคลากรและพัฒนาสถานศึกษาตามแผนและนโยบายที่วางไว้ให้บรรลุผลสำเร็จ และเมื่อจำแนกตามประสิทธิภาพในการทำงาน ในภาพรวมและรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ชรพันธุ์

กิจพาณิชย์เจริญ (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ศึกษาสมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันจะมีความเห็นต่อสมรรถนะในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะ บุคลากรในสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน จะมีสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาที่ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศมีมากและง่ายต่อการค้นหาข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น บุคลากรในสถานศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานไม่เท่ากัน ผลการปฏิบัติงานที่ออกมาอาจจะไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานวิชาการ งานบุคคล งานงบประมาณ และบริหารงานทั่วไป อย่างเป็นระบบ
2. ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการประเมินการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาประมวลผลและปรับปรุงการบริหารจัดการสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล
3. ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดหาเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และเทคนิคต่าง ๆ เพื่อใช้ในการเรียนการสอนให้เพียงพอต่อความต้องการของบุคลากรในสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรในสถานศึกษาในตำแหน่งงานอื่น ๆ เพื่อนำไปพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องนโยบายและมาตรฐานการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา. สืบค้นจาก www.thaischool1.in.th/_file_school/48100687/workteacher/48100687_1_20130901-211225.doc.
- ชนินทร์ ตั้งพานทอง. (2560). ปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์เพื่อเสริมการเรียนการสอน. (วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพียรพันธุ์ กิจพาณิชย์เจริญ. (2552). ศึกษาสมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภาวดี อนันต์นาวิ. (2552). หลักการแนวคิด ทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา. ชลบุรี: บริษัท สำนักพิมพ์มนตรี จำกัด.
- มุกดา อนุกานนท์. (2555). การบริหารการศึกษา. สืบค้นจาก <https://nakkaew.wordpress.com>.

- สตรีรัตน์ ตั้งมีลาภ. (2558). การศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาแพงเพชร เขต 2. สืบค้นจาก http://www.edu.nu.ac.th/th/news/docs/download/2018_05_18_14_49_54.pdf.
- สภาครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2548). มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). แผนยุทธศาสตร์พัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก พ.ศ. 2558 – 2561. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 9. กรุงเทพฯ: บริษัทสยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ. (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 9. กรุงเทพฯ: บริษัทสยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด.
- สำนักงานศึกษาธิการภาค 2 สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2563). เสียงสะท้อน “เรียนออนไลน์” และ ความไม่พร้อมของการศึกษาไทยช่วงโควิด-19. สืบค้นจาก <https://www.sanook.com/news/8158203>.
- Cronbach, Lee J. (1970). Essential of Psychological Testing (5th ed.). New York: Harper and Row Publishers Inc.
- Taro, Y. (1973). Statistics: An Introductory Analysis (3rd ed.). New York: Harper and Row Publications. __

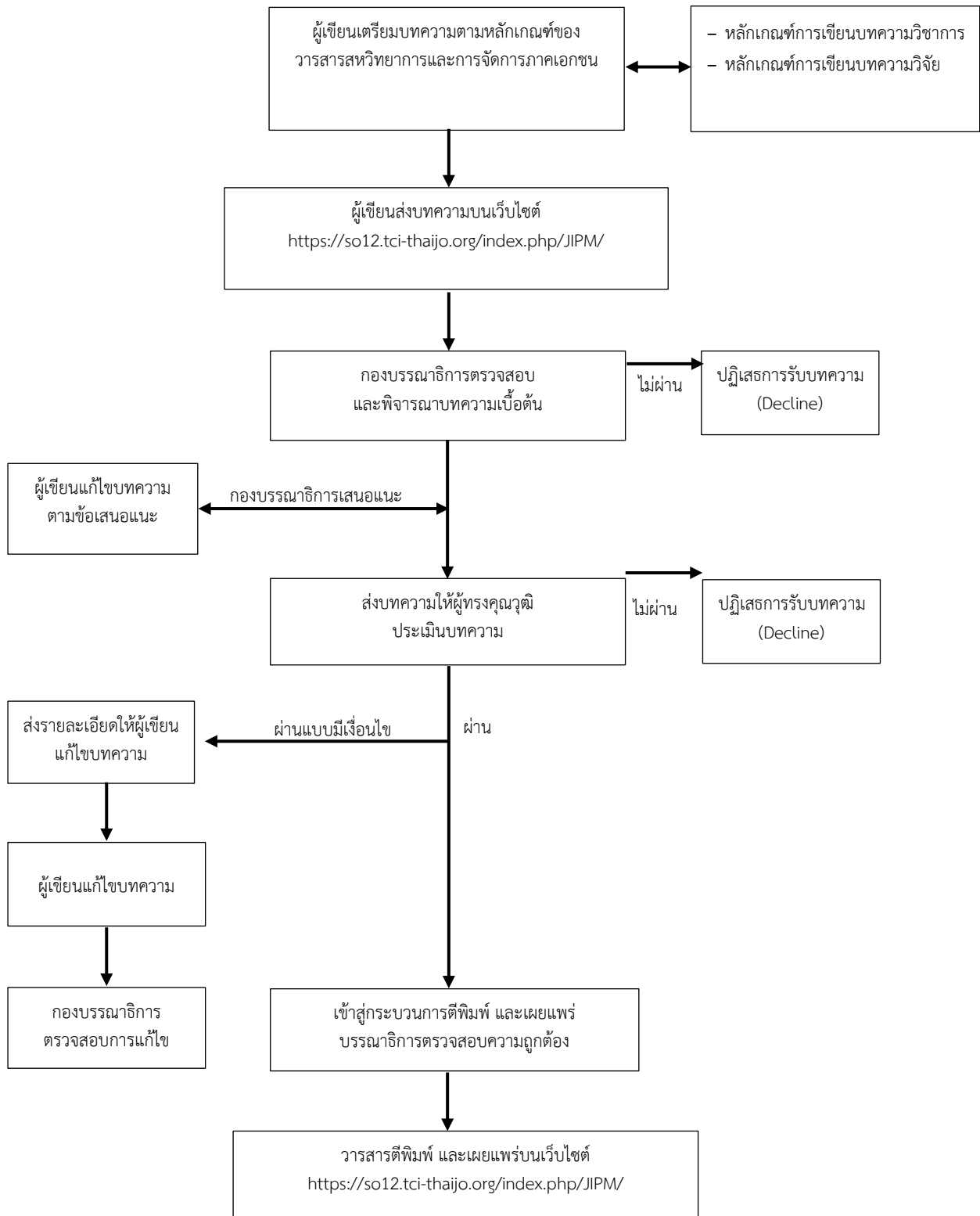
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความวารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน

Journal of Interdisciplinary and Private Management

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2567

ดร.ธนพันธ์ พูลชอบ	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
ดร.ณภัทร วิทคน้อย	สาขารัฐศาสตร์ สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก
ดร.เบญจ พรพลธรรม	สาขารัฐศาสตร์ สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก
รศ.ดร.วัลลภ รัฐทรานนท์	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ผศ.ดร.เฉลิมพล มีชัย	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ผศ.ดร.ฐิติมา ไหล่ายอง	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ดร.ภคมน ชีระโกคกุล	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ดร.สุนันทา เสถียรมาศ	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ดร.สุพัตรา ยอดสุรางค์	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ดร.ละมุน รอดขวัญ	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ดร.มังกรแก้ว ตรุณศิลป์	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ขั้นตอนการส่งบทความตีพิมพ์ วารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน

จริยธรรมการตีพิมพ์วารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน

บทบาท หน้าที่ จริยธรรมของผู้เขียนบทความ

1. ผู้เขียนบทความจะต้องรับรองว่า บทความที่ส่งมาขอรับการตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน จะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากวารสารอื่น หรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ
2. ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการ หรือบทความวิจัยตามรูปแบบที่วารสารเพื่อตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชนอย่างเคร่งครัด
3. ผู้เขียนต้องไม่ละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่น (Plagiarism) มาเป็นของตนเอง ซึ่งวารสารได้กำหนดความซ้ำของผลงาน ไว้ในระดับไม่เกิน 20%
4. ผู้เขียนซึ่งมีชื่อปรากฏอยู่ในบทความจะต้องเป็นผู้มีส่วนในการจัดทำบทความหรือมีส่วนในการดำเนินการวิจัยจริง และขอสงวนสำหรับบุคคลที่ไม่ได้มีส่วนร่วมในการจัดทำบทความจะไม่อนุญาตให้ใส่ชื่อลงไปเด็ดขาด หากมีการตรวจสอบทางวารสาร จะถอนบทความนั้นออกทันที
5. ผู้เขียนจะต้องมีความรับผิดชอบในการอ้างอิงเนื้อหาใน ผลงาน ภาพ หรือตาราง หากมีการนำมาใช้ในบทความของตนเอง โดยให้ระบุ “ที่มา” เพื่อป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ และจะดำเนินการถอนบทความออกจากการเผยแพร่ของวารสารทันที
6. ผู้เขียนจะต้องตรวจสอบความถูกต้องของรายการเอกสารอ้างอิง ทั้งในแง่ของรูปแบบและเนื้อหา และไม่ควรนำเอกสารที่ไม่เกี่ยวข้องกับบทความมาอ้างอิง หรือใส่ไว้ในเอกสารอ้างอิง และไม่ควรอ้างอิงเอกสารที่มากจนเกินไป โดยจะต้องมีการอ้างอิงตรงตาม ระบบ APA. (Version 6) ที่วารสารกำหนดไว้
7. ผู้เขียนจะต้องปรับปรุงแก้ไขบทความตามผลประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิ และกองบรรณาธิการ ให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด หากไม่ปรับปรุงตามที่กำหนดจะต้องเลื่อนการตีพิมพ์เผยแพร่ออกไป หรืออาจถูกปฏิเสธการเผยแพร่บทความ
8. บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารถือเป็นผลงานของผู้เขียน ผู้เขียนและผู้มีชื่อร่วมต้องรับผิดชอบต่อบทความนั้น
9. ในกรณีที่ผู้เขียนทำผิดจริยธรรมจะถูกตัดสิทธิ์การตีพิมพ์เป็นระยะเวลา 3 ปี โดยจะแจ้งผู้เขียนและหน่วยงานสังกัดของผู้เขียน
10. ผู้เขียนจะต้องไม่รายงานข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ไม่ว่าจะเป็นการสร้างข้อมูลเท็จ หรือการปลอมแปลง บิดเบือน รวมไปถึงการตกแต่ง หรือ เลือกลงข้อมูลเฉพาะที่สอดคล้องกับข้อสรุป
11. การพิจารณาอนุญาตให้ลงตีพิมพ์ขึ้นอยู่กับพิจารณาจากกองบรรณาธิการ และให้ถือเป็นที่สุด

บทบาทหน้าที่ จริยธรรมของบรรณาธิการ

1. บรรณาธิการจะต้องกำกับติดตามดูแลให้การดำเนินงานของวารสาร เป็นไปตามนโยบายและวัตถุประสงค์ให้ถูกต้องตามจริยธรรม/จรรยาบรรณ ตามประกาศของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) เรื่องการประเมินด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณ
2. บรรณาธิการจะต้องกำกับติดตาม และดำเนินการอย่างเหมาะสมกับเจ้าของบทความ หรือบทความที่ตรวจพบว่ามีผลกระทบด้านจริยธรรม/จรรยาบรรณ เช่น การละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่น ซึ่งวารสารได้กำหนดความซ้ำซ้อนของบทความไม่เกิน 20 %
3. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล การตีพิมพ์เผยแพร่บทความที่มีผลประโยชน์ทับซ้อน เช่น การตีพิมพ์เผยแพร่บทความของบรรณาธิการ หรือกองบรรณาธิการ อย่างมีนัยสำคัญ หรือ ไม่มีการตรวจสอบคุณภาพบทความก่อนการตีพิมพ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับบทความ เป็นต้น
4. บรรณาธิการมีหน้าที่ควบคุมดูแลและพิจารณาคุณภาพของบทความ เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร และต้องคัดเลือกบทความมาตีพิมพ์หลังจากผ่านกระบวนการประเมินบทความแล้วโดยพิจารณาจากความชัดเจน และความสอดคล้องของเนื้อหา กับนโยบายของวารสาร และจะต้องมีข้อความรู้ที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสาร หรืองานวิจัย มุ่งเน้นการนำเสนอแนวคิดทฤษฎีใหม่รวมถึงแบบจำลองเชิงแนวคิด (Conceptual Model) ที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันจะนำไปสู่การวิจัยในหัวข้อวิชาการที่สำคัญ
5. บรรณาธิการต้องไม่เปิดเผยข้อมูลของเจ้าของบทความ และผู้ประเมินบทความแก่บุคคลอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงเวลาของการประเมินบทความ ซึ่งวารสารได้กำหนดในลักษณะปกปิดรายชื่อทั้งสองด้าน (Double blind peer-reviewed)
6. บรรณาธิการต้องไม่ตีพิมพ์บทความที่เคยตีพิมพ์จากวารสารอื่นมาแล้ว โดยต้องมีการตรวจสอบการคัดลอกผลงานผู้อื่น (Plagiarism) อย่างจริงจัง และหากตรวจพบการคัดลอกผลงานของผู้อื่น เกินตามที่กำหนดไว้ จะต้องหยุดกระบวนการประเมิน และติดต่อผู้เขียนบทความหลักทันที เพื่อขอคำชี้แจง เพื่อประกอบการ “ตอบรับ” หรือ “ปฏิเสธ” การตีพิมพ์บทความนั้น ๆ
7. บรรณาธิการจะต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับเจ้าของบทความ และผู้ประเมินบทความ โดยเด็ดขาด เพื่อรักษาไว้ซึ่งธรรมาภิบาลในการดำเนินงานอย่างเคร่งครัด
8. บรรณาธิการต้องไม่นำข้อมูลบางส่วน หรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง
9. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยที่มีระเบียบวิธีวิจัยที่ถูกต้องและให้ผลที่น่าเชื่อถือ โดยนำผลของการวิจัยมาเป็นตัวชี้แนะว่า สมควรตีพิมพ์เผยแพร่หรือไม่
10. หากบรรณาธิการตรวจพบว่า บทความมีการลอกเลียนบทความอื่นโดยมิชอบ หรือมีการปลอมแปลงข้อมูล ซึ่งสมควรถูกถอดถอน แต่เจ้าของบทความปฏิเสธที่จะถอนบทความ บรรณาธิการสามารถดำเนินการถอนบทความได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของบทความซึ่งถือเป็นสิทธิและความรับผิดชอบต่อบทความของบรรณาธิการ
11. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล ทั้งด้วยตนเองและคณะทำงานในเรื่องจำนวนและคุณภาพการอ้างอิงของวารสารที่ผิดไปจากสภาพความเป็นจริง เช่น มีการกำกับและร้องขอให้มีการอ้างอิงบทความในวารสารอื่นทั้งในลักษณะลับหรือเปิดเผย และมีการใช้อ้างอิงที่ไม่ถูกต้องและสอดคล้องกับเนื้อหา

12. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล การเก็บค่า Page charge หรือ processing fee คือ ต้องมีการดำเนินการอย่างไรโปร่งใส เช่น กำหนดให้มีการประกาศกระบวนการเรียกเก็บอย่างชัดเจนหรือ ระบุราคาหรือเงื่อนไขของการเรียกเก็บค่า Page charge ตามที่ระบุได้ประกาศไว้อย่างเคร่งครัด

มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ประเมินบทความ

1. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณคือ ต้องรับประเมินบทความที่ตนเองนั้นมีความถนัดหรือมีความรู้หรือมีความเชี่ยวชาญกับเรื่อง หรือบทความที่ได้รับการประเมินนั้น ๆ ผู้ประเมินบทความควรประเมินบทความในสาขาวิชาที่ตนมีความเชี่ยวชาญ โดยพิจารณาความสำคัญของเนื้อหาในบทความที่มีต่อสาขาวิชานั้น ๆ คุณภาพของการวิเคราะห์ และความเข้มข้นของผลงานหรือกระบวนการวิจัยที่สำคัญ ๆ และสอดคล้องกับบทความที่กำลังประเมิน และในการประเมินบทความด้วยผู้ประเมินไม่ควรใช้ความคิดเห็นส่วนตัวที่ไม่มีข้อมูลรองรับมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินบทความ และควรปฏิเสธในบทความที่ตนเองนั้นไม่ถนัด
2. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณในความคิดเห็นทางวิชาการของตนเอง ลงในแบบฟอร์มการประเมินหรือเนื้อหาในบทความ ด้วยความยุติธรรม ไม่อคติ ตรงไปตรงมา ไม่ลำเอียงรวมทั้งตรงต่อเวลาตามที่วารสารกำหนดในการประเมิน
3. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณในการรักษาความลับและไม่เปิดเผยข้อมูลของบทความที่ส่งมาเพื่อพิจารณาให้แก่บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงระยะเวลาของการประเมินบทความรวมถึงหลังจากที่พิจารณาประเมินบทความเสร็จแล้ว
4. หลังจากได้รับบทความจากบรรณาธิการวารสาร และผู้ประเมินบทความ ตระหนักว่าตนเองอาจมีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้พิมพ์ที่ทำให้ไม่สามารถให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอย่างอิสระได้ ผู้ประเมินบทความควรแจ้งให้บรรณาธิการวารสารทราบและปฏิเสธการประเมินบทความนั้น ๆ
5. ผู้ประเมินบทความ ควรคำนึงถึงการพิจารณาในหัวข้อ ชื่อเรื่อง หากเป็นบทความวิชาการสามารถพิจารณาให้แก้ไขชื่อเรื่องได้ แต่หากเป็นบทความวิจัย ควรพิจารณาเฉพาะความผิดพลาดด้านตัวสะกด และไม่ควรมีการพิจารณาให้เปลี่ยนชื่อเรื่องบทความวิจัย
6. ผู้ประเมินบทความต้องไม่นำข้อมูลบางส่วน หรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเองและคนอื่น ๆ
7. เมื่อผู้ประเมินบทความพบว่า มีส่วนใดของบทความ ที่มีความเหมือนกัน หรือซ้ำซ้อนกับผลงานชิ้นอื่น ๆ ผู้ประเมินบทความต้องแจ้งให้บรรณาธิการทราบ พร้อมแสดงหลักฐานให้เห็นเป็นประจักษ์

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน

วารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน มีนโยบายจัดพิมพ์ปีละ 3 ฉบับ (ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน, ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม และ ฉบับที่ 3 กันยายน-ธันวาคม) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมเผยแพร่ผลงานวิชาการ ผลงานวิจัย บทความหนังสือ ด้านการจัดการภาครัฐ รัฐประศาสนศาสตร์และรัฐศาสตร์

ข้อกำหนดในการส่งบทความ จัดทำขึ้นโดยใช้ภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษเท่านั้น บทความที่นำมาจากวารสารต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างตีพิมพ์ในหนังสือหรือวารสารใดมาก่อนกระบวนการคัดเลือกบทความโดยใช้วิธีการประเมินแบบ Double-Blind Review บทความจะถูกส่งไปยังนักวิชาการผู้เชี่ยวชาญตรงกับสาขาวิชานั้นๆ จำนวน 3 คน เพื่อเป็นผู้ประเมินบทความ

การเตรียมต้นฉบับบทความ

- 1) การตั้งค่านำกระดาษ ตันฉบับบทความต้องมีความยาว 10 - 15 หน้ากระดาษ A4 (รวมเอกสารอ้างอิง) พิมพ์บนกระดาษหน้าเดียว
- 2) ตัวอักษร และขนาดอักษร เนื้อหาใช้ตัวอักษรแบบ TH Sarabun PSK ขนาด 16 ตั้งค่านำกระดาษโดยเว้นขอบบน ขอบซ้าย 1 นิ้ว และขอบขวา ขอบล่าง 1 นิ้ว (2.54 เซนติเมตร) กำหนดระยะห่างระหว่างบรรทัดเท่ากับ 1 และเว้นบรรทัดระหว่างแต่ละย่อหน้า การนำเสนอรูปภาพและตาราง ต้องนำเสนอรูปภาพและตารางที่มีความคมชัดพร้อมระบุหมายเลขกำกับรูปภาพไว้ด้านล่าง พิมพ์เป็นตัวหนา เช่น ตาราง 1 หรือ Table 1 และ รูป 1 หรือ Figure 1 รูปภาพที่นำเสนอต้องมีรายละเอียดของข้อมูลครบถ้วนและเข้าใจได้ โดยไม่จำเป็นต้องกลับไปอ่านที่เนื้อความอีก ระบุลำดับของรูปภาพทุกรูปให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่อยู่ในต้นฉบับ โดยคำอธิบายต้องกระชับและสอดคล้องกับรูปภาพที่นำเสนอ
- 3) ชื่อเรื่อง ต้องมีภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พิมพ์ไว้หน้าแรกตรงกลาง
- 4) ชื่อผู้เขียน ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ อยู่ใต้ชื่อเรื่องตรงกลาง
- 5) ระบุชื่อต้นสังกัด หรือชื่อหน่วยงาน และอีเมล
- 6) มีบทคัดย่อ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ไม่เกิน 300 คำต่อบทคัดย่อ
- 7) กำหนดคำสำคัญ (Keywords) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (3 - 5 คำ)
- 8) การเรียงหัวข้อ หัวข้อใหญ่สุด ให้พิมพ์ชิดขอบด้านซ้าย หัวข้อย่อยเว้นห่างจาก หัวข้อใหญ่ 3-5 ตัวอักษร พิมพ์ตัวที่ 6 และหัวข้อย่อยขนาดเดียวกัน ต้องพิมพ์ให้ตรงกัน เมื่อขึ้นหัวข้อใหญ่ ควรเว้นระยะพิมพ์ เพิ่มอีก 0.5 ช่วงบรรทัด
- 9) การใช้ตัวเลขคำย่อ และวงเล็บ ควรใช้ตัวเลขอารบิกทั้งหมด ใช้คำย่อที่เป็นสากลเท่านั้น (ระบุคำเต็มไว้ในครั้งแรก) การวงเล็บภาษาอังกฤษ ควรใช้ดังนี้ (Student centred learning)

การอ้างอิงเอกสารในบทความ

เอกสารที่นำมาอ้างอิงควรได้มาจากแหล่งที่มีการตีพิมพ์ชัดเจน อาจเป็นวารสาร หนังสือหรือข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตก็ได้ ทั้งนี้ผู้เขียนบทความต้องเป็นผู้รับผิดชอบต่อความถูกต้องของเอกสารอ้างอิงทั้งหมด ก่อนส่งต้นฉบับผู้เขียนบทความควรตรวจสอบถึงความถูกต้องของการอ้างอิงเอกสาร เพื่อป้องกันความล่าช้าในการตีพิมพ์บทความ เนื่องจากบทความที่การอ้างอิงไม่ถูกต้องจะไม่ได้รับการส่งต่อเพื่อพิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

จนกว่าการอ้างอิงเอกสารจะได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง สำหรับการอ้างอิงเอกสารในบทความนั้น ใช้ระบบ APA 6th (ระบบ นาม-ปี) และเลขหน้าของเอกสารที่นำมาอ้างอิง กำกับท้ายเนื้อความที่ได้อ้างอิงเอกสารที่อ้างอิงในบทความจะต้องปรากฏในเอกสารอ้างอิงท้ายบทความทุกรายการ และเจ้าของบทความต้องรับผิดชอบถึงความถูกต้องของเอกสารที่นำมาอ้างอิงทั้งหมด โดยรูปแบบของการอ้างอิงเอกสาร มีดังนี้

อ้างอิงจากเอกสารภาษาไทย

- 1) ผู้แต่งหนึ่งรายให้อ้างชื่อผู้แต่ง เครื่องหมายจุลภาค (,) ตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (สุพัตรา ยอดสุรางค์, 2561)
- 2) ผู้แต่ง 1 -3 รายให้อ้างชื่อของผู้แต่งทุกรายการ โดยใช้เครื่องหมายจุลภาค (,) ตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (ชัยฤทธิ์ ทองรอด สุพัตรา ยอดสุรางค์ และวราภรณ์ สารอินมุล, 2559) หากมีเอกสารที่นำมาอ้างอิงมากกว่า 1 รายการให้ใช้เครื่องหมายอัฒภาค (;) คั่นระหว่างรายการอ้างอิง เช่น (อุษา งามมีศรี, 2562; วิศิษฐ์ ฤทธิ์บุญชัย, 2563)
- 3) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 3 รายให้อ้างชื่อของผู้แต่งรายแรก เว้นวรรคหนึ่งครั้ง เพิ่มคำว่า และคณะ เช่น (อำนาจ บุญรัตน์ไมตรี และคณะ, 2563)
- 4) ให้เรียงลำดับการอ้างอิงตามลำดับพยัญชนะตัวแรกของชื่อผู้แต่ง เช่นเดียวกับลำดับการอ้างอิงในส่วนเอกสารอ้างอิง

อ้างอิงจากเอกสารภาษาอังกฤษ

- 1) ถ้ามีผู้แต่งหนึ่งรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่ง เครื่องหมายจุลภาค ปีที่พิมพ์ เช่น (Porter, 1980)
- 2) ถ้ามีผู้แต่งสามรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งสามราย โดยใช้เครื่องหมายจุลภาค ปีที่พิมพ์ เช่น (Storey, Drucker & Easingwood, 1999) และให้ใช้เครื่องหมายอัฒภาค (;) คั่นกลางระหว่างเอกสารที่นำมาอ้างอิงมากกว่า 1 เอกสาร เช่น (Drucker, 1954; Dooley & O'Sullivan, 2003)
- 3) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 3 รายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งรายแรก ตามด้วย et al., ปีที่พิมพ์ (Woodman et al., 1993)
- 4) ให้เรียงลำดับการอ้างอิงชื่อผู้แต่ง

เอกสารอ้างอิง

(1) หนังสือ

รูปแบบ : ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อหนังสือ. / (ครั้งที่พิมพ์). /สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์

ตัวอย่าง : รัชยา ภักดีจิตต์. (2555). *ธรรมาภิบาล: เพื่อการบริหารภาครัฐและภาคเอกชน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

(2) บทความจากวารสาร

รูปแบบ : ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อบทความ./ชื่อวารสาร./ปี/ (ฉบับที่), /เลขหน้าแรกที่ตีพิมพ์-เลขหน้าสุดท้ายที่ตีพิมพ์.

ตัวอย่าง : อำนวย บัญรัตน์ไมตรี. (2560). นโยบายการจัดการขยะของรัฐและองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น. *วารสารเทคโนโลยีภาคใต้*, 10(1), หน้า 169-174.

Boonratmaitree, A. (2017). Waste Management Policy of the State and Local Governments. *Journal of Southern Technology*, 10(1), pp.169-174.

(3) วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย

รูปแบบ : ชื่อผู้เขียน./(ปีพิมพ์)/ชื่อวิทยานิพนธ์/(ระดับคุณวุฒิวิทยานิพนธ์/วารสารนิพนธ์/หรือการค้นคว้าแบบอิสระ). ชื่อมหาวิทยาลัย.

ตัวอย่าง: เบญจ พรพลธรรม. (2553). *การจัดการความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมในบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น* (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุณวุฒิ). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

Zamperlin, F. U. (2012). *The role of servant leadership in middle school culture* (Doctoral Dissertation). New York: Fordham University.

(4) สื่อออนไลน์

รูปแบบ: ผู้แต่ง./(วันที่ เดือน ปีที่เผยแพร่)/ชื่อบทความ./สืบค้นเมื่อ วันที่ เดือน ปี,/จาก แหล่งที่อยู่ไฟล์ (URL)

ตัวอย่าง : สำนักข่าว Hfocus. (23 กุมภาพันธ์ 2566). ปัญหาและอุปสรรคในการเข้าถึงหลักประกันทางสุขภาพของ “คนไทยไร้สิทธิ”. สืบค้นเมื่อ 12 มกราคม 2566, จาก

<https://www.hfocus.org/content/2023/02/27107>

Clark, D. (1999). *Instructional system design: The ADDIE model*. Retrieved October 12, 2022 from <http://www.nwlink.com/~donclark/hrd/sat.html>.

การส่งบทความ

ให้ส่งต้นฉบับบทความออนไลน์ (ไฟล์ Word) ไปที่ <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JPLM/index>

แนวทางการเขียนบทความวิชาการ

แนวทางการเขียนบทความวิชาการ ประกอบด้วย

- มีประเด็นหรือความแนวคิดที่ชัดเจน มีเนื้อหาทางวิชาการที่ถูกต้อง สมบูรณ์ และทันสมัย
- วิเคราะห์ประเด็นตามหลักวิชาการ มีการสังเคราะห์ความรู้จากแหล่งต่าง ๆ และเสนอความรู้หรือวิธีการที่เป็นประโยชน์
- สอดแทรกความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ หรือแสดงทัศนะทางวิชาการของผู้เขียนอย่างชัดเจนและเที่ยงตรง
- มีการค้นคว้าอ้างอิงจากแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้ ทันสมัย และครอบคลุม
- มีการนำเสนอข้อมูลที่เข้าใจง่ายและเป็นระบบ ใช้ภาษาทางวิชาการอย่างเหมาะสม

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิชาการ

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิชาการ บทความปริทรรศน์ ปกิณกะ ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- (1) ชื่อเรื่อง ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- (2) ชื่อผู้เขียน (ประกอบด้วย ชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง หน่วยงาน และอีเมล)
- (3) บทคัดย่อภาษาไทย
- (4) คำสำคัญ (มีจำนวน 3-5 คำ)
- (5) Abstract
- (6) Keywords
- (7) บทนำ
- (8) เนื้อหา
- (9) บทสรุป
- (10) การอ้างอิง

ตัวอย่างการเขียนบทความวิชาการเพื่อตีพิมพ์
วารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน

1 นิ้ว

1 นิ้ว

1 นิ้ว

TH Sarabun PSK
18 Point Bold

ชื่อเรื่อง ภาษาไทย
ชื่อเรื่อง ภาษาอังกฤษ

16 Point Bold ผู้เขียน¹, ผู้เขียน² และ ผู้เขียน³
Author¹, Author² and Author³

สังกัด¹ สังกัด² สังกัด³ (คณะ...มหาวิทยาลัย)

Affiliation¹ Affiliation² Affiliation³ (Faculty...University, Country.)

Email:.....

14 Point

บทคัดย่อ (250-300 คำ) → 16 Point Bold

16 Point

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอการศึกษา.....
.....
.....
.....

คำสำคัญ :,,

16 Point Bold

16 Point

Abstract → 16 Point Bold

The purpose of this article is to present.....

16 Point

Keywords:;;

16 Point Bold

16 Point

บทนำ → 16 Point Bold

16 Point {

กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา โดยกว้างๆ (อ้างกฎหมาย นโยบาย หรือทฤษฎีมารองรับ).....

.....

.....

ปัญหาเชิงพื้นที่หรือเชิงปัญหาเชิงสถานการณ์ (Main Idea).....

.....

สรุปหลักการและเหตุผล (Main Idea).....

.....

บทความนี้จะนำเสนอในประเด็นดังต่อไปนี้ (ปรับตามบริบท).....

.....

เนื้อหา

16 Point {

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

องค์ความรู้จากการศึกษา → 16 Point Bold

16 Point {

ระบุงค์ความรู้อันเป็นผลมาจากการนำเสนอ การสังเคราะห์ออกมาในลักษณะ แผนภาพ แผนภูมิ หรือผังมโนทัศน์ พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างอย่างกระชับ เข้าใจง่าย.....

.....

.....

สรุป } 16 Point Bold

16 Point {

สรุปในภาพรวมของบทความ

.....

.....

เอกสารอ้างอิง } 16 Point Bold
ตัวอย่าง

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2551). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.

พยอม วงศ์สารศรี. (2530). การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระนครพาณิชย์.

ฉัตรชัย นาถ่าพลอย. (2562). การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในสังคมปัจจุบัน. วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย, 3(3), 171-178

สุนันทา ภักดีไทย. (2561). องค์ประกอบ ตัวชี้วัด และปัจจัยเชิงสาเหตุของความเป็นพลเมืองของนักเรียนอาชีวศึกษา ในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

อาภรณ์ รัตน์มณี. (9 มิถุนายน 2559). ทำไมระบบการศึกษาไทยจึงพัฒนาช้า. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2561, จาก <https://www.mcu.ac.th/article/detail/448>

Cronbach, L. J. (1974). *Essentials of Psychological Testing*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.

Kittichayathorn, P. (2012). *Styles and Steps of Community Management Movement for Drug Problem Prevention Learning Center: A Case of Thorraeekum, KhokFaet, Nong Chok, Bangkok*(Doctoral Dissertation). National Institute of Development Administration.

Nanposri, N. (2020). *Factors Affecting Employee Savings Decision in Central Bangna Department Store, Bangkok*. *Journal of Educational Innovation and Research*, 3(2), 131-140.

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิจัย

การเขียนบทความวิจัย ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- (1) ชื่อเรื่อง ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- (2) ชื่อผู้เขียน (ประกอบด้วย ชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง หน่วยงาน และอีเมล)
- (3) บทคัดย่อภาษาไทย
- (4) คำสำคัญ (มีจำนวน 3-5 คำ)
- (5) Abstract
- (6) Keywords
- (7) บทนำ
- (8) วัตถุประสงค์การวิจัย
- (9) สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)
- (10) การทบทวนวรรณกรรม เขียนควรอธิบายถึงผลการสืบค้นเอกสาร บทความ การวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อแสดงให้เห็นถึง “ช่องว่างของความรู้” (knowledge gap) ที่ยังไม่ถูกพิจารณา
- (11) กรอบแนวคิดการวิจัย
- (12) ระเบียบวิธีวิจัย ระบุแบบแผนการวิจัย การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล
- (13) ผลการวิจัย/ผลการทดลอง เสนอผลที่พบตามวัตถุประสงค์การวิจัยตามลำดับอย่างชัดเจน ควรเสนอในรูปแบบ ตารางหรือแผนภูมิ
- (14) อภิปรายผล/วิจารณ์ เสนอเป็นความเรียง ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของผลการวิจัยกับกรอบแนวคิด และงานวิจัยที่ผ่านมา ไม่ควรอภิปรายเป็นข้อ ๆ แต่ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด
- (15) ข้อเสนอแนะ
- (16) เอกสารอ้างอิง ต้องเป็นรายการที่มีการอ้างอิงไว้ ทั้งในเนื้อเรื่องและเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

วารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน

1 นิ้ว

1 นิ้ว

1 นิ้ว

TH Sarabun PSK
18 Point Bold

ชื่อเรื่อง ภาษาไทย

ชื่อเรื่อง ภาษาอังกฤษ

16 Point Bold

ผู้เขียน¹, ผู้เขียน² และ ผู้เขียน³

Author¹, Author² and Author³

สังกัด¹ สังกัด² สังกัด³ (คณะ...มหาวิทยาลัย)

Affiliation¹ Affiliation² Affiliation³ (Faculty...University, Country.)

Email:.....

14 Point

บทคัดย่อ

16 Point Bold

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อ..... 2) เพื่อ..... และ 3) เพื่อ.....

รูปแบบการวิจัยเป็น.....(การวิจัยเชิงปริมาณ/การวิจัยเชิงคุณภาพ/การวิจัยแบบผสมวิธี)ใช้แนวคิด (หรือ ทฤษฎี).....เป็นกรอบการวิจัย พื้นที่วิจัย คือ..... กลุ่มตัวอย่าง(กลุ่มเป้าหมาย/ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ)คือ

..... จำนวน คน ใช้วิธีคัดเลือกแบบ.....เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี ชนิด คือ 1) 2) 3)

..... วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ...(สถิติพื้นฐาน/สถิติอ้างอิง ในกรณีการวิจัยเชิงปริมาณ ...ส่วนการวิจัยเชิง

คุณภาพ ใช้วิเคราะห์เนื้อหาแล้วเขียนบรรยายเชิงพรรณนา)ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 โดยสรุปสาระสำคัญสั้นๆ
2. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 โดยสรุปสาระสำคัญสั้นๆ
3. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 โดยสรุปสาระสำคัญสั้นๆ

องค์ความรู้/ข้อค้นพบจากงานวิจัยนี้ (จะเป็นประโยชน์หรือนำไปใช้อย่างไรได้บ้าง ประมาณ 1-3 บรรทัด)

คำสำคัญ :;;

16 Point

Abstract → 16 Point Bold

This Article aimed to study (1)
(2) the sample was.....
They was selected by the instrument for collecting data
was Analysis data by Descriptive statistics and Content Analysis.
The research results were found as follows;

16 Point

- 1.....
- 2.....
- 3.....

Keywords:;; } 16 Point

16 Point Bold

บทนำ } 16 Point Bold

ย่อหน้าแรก เขียนอธิบายประเด็นวิจัย ปรัชญาการค้นคว้า ความน่าสนใจ ความสำคัญ โดยนำข้อมูล
งานวิจัยที่ตีพิมพ์เพื่อที่จะบ่งชี้สถานการณ์ปัจจุบันขององค์ความรู้ (knowledge) หรือการทำงานของนักปฏิบัติ
(practice) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผ่านมาพอสังเขปเพื่อชี้ให้เห็นว่าที่ผ่านมามีการค้นพบอะไรบ้างและค้นพบโดย
ใครบ้างเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการนำเสนอให้เห็นว่ายังมีช่องว่าง (gap) ของงานวิจัย

(อ้างอิงข้อมูลตัวเลขจากหน่วยงานราชการ/บทความวิจัยที่ตีพิมพ์ 1-2 ปี/เจ้าของทฤษฎี)

ย่อหน้าที่สอง พื้นที่วิจัย ปัญหา ความต้องการ หรือลักษณะกลุ่มที่เป็นเป้าหมายของการวิจัยเป็น
อย่างไร นักวิจัยได้มีประสบการณ์หรือมีส่วนร่วมในพื้นที่นั้นอย่างไรบ้าง มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่
กลุ่มเป้าหมายอย่างไร

16 Point

ย่อหน้าที่สาม เขียนแนะนำวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของงานวิจัยซึ่งจะเป็นเหมือนเข็มทิศบอกแนว
ทางการทำวิจัย [how?, where?, when?] นักวิจัยชี้ให้เห็นระเบียบวิธีวิจัยที่จะใช้เพื่อทำให้บรรลุวัตถุประสงค์
การวิจัยที่วางไว้พอสังเขป

บทความวิจัยนี้นำเสนอ (โครงสร้าง และเนื้อหาของบทความที่จะนำเสนอ โดยปกติจะ
เขียนตามวัตถุประสงค์ หรือประเด็นตามหัวข้อบทความ และประโยชน์ที่จะเกิดแก่วงวิชาการหรือสังคม)

วัตถุประสงค์การวิจัย } 16 Point Bold

1. เพื่อศึกษา.....
2. เพื่อศึกษา.....
3. เพื่อศึกษา.....

16 Point

สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี) } 16 Point Bold

การทบทวนวรรณกรรม

16 Point Bold

16 Point

เขียนบรรยายถึงผลการสืบค้นเอกสาร บทความ การวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อแสดงให้เห็นถึง “ช่องว่างของความรู้” (knowledge gap) ที่ยังไม่ถูกพิจารณา ซึ่งการวิจัยครั้งนี้สามารถเติมเต็มช่องว่างของ ความรู้นั้นได้ การทบทวนวรรณกรรมต้องมีการอ้างอิงอย่างครบถ้วน รวมทั้งควรมีการวิเคราะห์และจัดระบบ ความสัมพันธ์ของวรรณกรรมเหล่านั้นด้วย

- 1.
- 2.

สรุปผลการทบทวนวรรณกรรม เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนนำเอาทฤษฎี /แนวคิดที่ทบทวนมาใช้ในการ วิจัยอย่างไร ในประเด็นไหน

กรอบแนวคิดการวิจัย

16 Point Bold

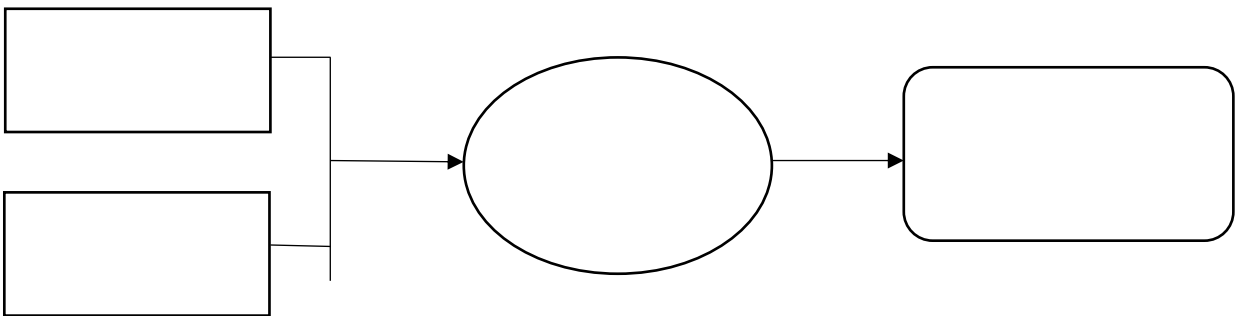
16 Point

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิง ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิด/ทฤษฎีของ ... ประกอบด้วย โดยมีรายละเอียดดังนี้

เขียนตัวแปรอิสระ

กระบวนการ/เครื่องมือ/พื้นที่/กลุ่มเป้าหมาย

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

16 Point Bold

16 Point

.....

.....

.....

.....

ผลการวิจัย

16 Point Bold

16 Point

วัตถุประสงค์ที่ 1. ผลการวิจัยพบว่า.....

วัตถุประสงค์ที่ 2. ผลการวิจัยพบว่า.....

วัตถุประสงค์ที่ 3. ผลการวิจัยพบว่า.....

อภิปรายผลการวิจัย

16 Point Bold

16 Point

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า

..... ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ.....

.....(เอกสารสนับสนุน).....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า

..... ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ.....

.....(เอกสารสนับสนุน).....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า

..... ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ.....

.....(เอกสารสนับสนุน).....

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

16 Point Bold

16 Point

ระบุงค์ความรู้อันเป็นผลมาจากการนำเสนอ การสังเคราะห์ออกมาในลักษณะ แผนภาพ แผนภูมิ หรือผังมโนทัศน์ พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างอย่างกระชับ เข้าใจง่าย.....

ข้อเสนอแนะ

16 Point Bold

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้.....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้.....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้.....

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบ (องค์ความรู้) ที่สำคัญ คือ สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับ

..... โดยควรให้ความสำคัญกับ สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปควร

ทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับ

16 Point

เอกสารอ้างอิง

16 Point Bold

ตัวอย่าง

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ. (2551). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.

พยอม วงศ์สารศรี. (2530). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระนครพาณิชย์.

ฉัตรชัย นาถ่าพลอย. (2562). การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในสังคมปัจจุบัน. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 3(3), 171-178

สุนันทา ภักดีไทย. (2561). *องค์ประกอบ ตัวชี้วัด และปัจจัยเชิงสาเหตุของความเป็นพลเมืองของนักเรียนอาชีวศึกษา ในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*(ดุชนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

อาภรณ์ รัตน์มณี. (9 มิถุนายน 2559). *ทำไมระบบการศึกษาไทยจึงพัฒนาช้า*. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2561, จาก <https://www.mcu.ac.th/article/detail/448>

Cronbach, L. J. (1974). *Essentials of Psychological Testing*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.

Kittichayathorn, P. (2012). *Styles and Steps of Community Management Movement for Drug Problem Prevention Learning Center: A Case of Thorraneekum, KhokFaet, Nong Chok, Bangkok*(Doctoral Dissertation). National Institute of Development Administration.

Nanposri, N. (2020). Factors Affecting Employee Savings Decision in Central Bangna Department Store, Bangkok. *Journal of Educational Innovation and Research*, 3(2), 131-140.

Schermerhorn, J., Hunt, J., & Osborn, R. (2000). *Organizational Behavior*. (7th ed.). New York: John Wiley & Sons.

Wathanapradith, K., & Soma, P. (2016). *Peace Village in the 26th Buddhist Century: Knowledge Learned from Ta Koy Nang Village Sisaket Province*(Research Report). Ayuthaya: Buddhist Research Institute of MCU.

Yamane, T. (1973). *Statistic: An Introductory Analysis*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.

ค่าธรรมเนียมการส่งบทความ

บทความที่ส่งเข้ามาตีพิมพ์ในวารสาร จะไม่มีค่าใช้จ่ายในการตีพิมพ์ การส่งบทความเข้ามาเพื่อพิจารณาการตีพิมพ์ไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น ผู้เขียนจะต้องตรวจสอบความสมบูรณ์ของบทความตามคำแนะนำสำหรับผู้เขียน หากไม่ปฏิบัติตามกติกา กองบรรณาธิการวารสารขอสงวนสิทธิ์ในการปฏิเสธการตีพิมพ์ดังต่อไปนี้

1. หากบทความมีความซ้ำซ้อนมากกว่า 20%
2. เจ้าของบทความไม่ปฏิบัติตามรูปแบบของวารสาร
3. บทความไม่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ หรือ ไม่แก้ไขบทความตามข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิตามระยะเวลาที่กำหนด (1 เดือน หลังการแจ้งจากกองบรรณาธิการ)

การส่งบทความเข้าระบบออนไลน์ของวารสาร เพื่อได้รับการตีพิมพ์การส่งในระบบ สามารถส่งเข้าระบบออนไลน์ได้เว็บไซต์ของวารสาร ได้ที่ <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JIPM/>